

TIRSDAG, DEN 21. APRIL 2009

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

(Mødet åbnet kl. 17.05)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt torsdag den 2. april 2009, for genoptaget.

2. Erklæring fra formanden

Formanden. – Mine damer og herrer! Det værste jordskælv i Italien i årtier kostede på tragisk vis 295 personer livet i Abruzzo. Byen L'Aquila var hårdest ramt. Vi er alle forfærdede over den voldsomme naturkatastrofe og dens tragiske konsekvenser. Her ved 40 000 personer mistede deres hjem ved hovedskælvet og de mange efterskælv. Det anslås, at hvert tredje hus i provinsen L'Aquila, som var særlig hårdt ramt, blev tilintetgjort eller ødelagt. Jeg vil gerne på vegne af Europa-Parlamentet gribe lejligheden til på dagens plenarmøde at udtrykke vores dybe medfølelse med alle ofrene for det frygtelige jordskælv.

Jeg vil også gerne på vegne af alle her udtrykke vores dybeste sympati og kondolence over for familierne til dem, der har mistet livet, og vores solidaritet med Italien, dets borgere og myndigheder i denne triste tid. Vores tanker går til de omkomne, de sårede, de hjemløse og til alle dem, som er berørt af katastrofen. Jeg vil bede Dem om at rejse Dem for at holde et minuts stilhed til minde for ofrene.

(Parlamentet iagttog stående et minuts stilhed)

3. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

4. Valgs prøve: se protokollen

5. Vold mod kvinder (skriftlig erklæring): se protokollen

6. Undertegnelse af retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure: se protokollen

7. Berigtigelser (forretningsordenens artikel 204a): se protokollen

8. Meddelelse fra formanden: se protokollen

9. Modtagne dokumenter: se protokollen

10. Bortfaldne skriftlige erklæringer: se protokollen

11. Andragender: se protokollen

12. Tekster til aftaler sendt af Rådet: se protokollen

13. Skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen

14. Bevillingsoverførsler: se protokollen

15. Arbejdsplan

Formanden. – Det endelige forslag til dagsorden for dette møde, som blev vedtaget på formandskonferencens møde torsdag den 16. april 2009 i henhold til forretningsordenens artikel 130 og 131, er omdelt. Der er stillet følgende ændringsforslag til forslaget:

Tirsdag:

Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance har anmodet om, at Hökmark-betænkningen om EF-rammebestemmelser for nuklear sikkerhed tages af dagsordenen.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi bør udsætte Hökmark-betænkningen om EF-rammebestemmelser for nuklear sikkerhed af to årsager. For det første har Retsudvalget anerkendt, at der foreligger en væsentlig procedurefejl i Kommissionens forslag, fordi det i Euratom-regelværket fastsættes, at Kommissionen skal indhente en udtalelse fra et teknisk udvalg inden udarbejdelsen af forslaget, og det har den i to omgange forsømt at gøre. Retsudvalget har fastslået, at det er en alvorlig fejl, med andre ord en fejl, der indebærer, at Kommissionen trækker forslaget tilbage og genfremsætter det i overensstemmelse med de gældende regler. Den anden årsag er, at der ikke er nogen grund til hastværk, da bestemmelserne først finder anvendelse på de kraftværker, der opføres efter 2015. Der er derfor ingen grund til hastværk, og vi er ikke nødt til at vedtage en tekst, der er behæftet med en så alvorlig procedurefejl som denne.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Hr. formand! Jeg mener bestemt, at vi bør træffe en afgørelse i sagen under denne mødeperiode. Det er der mange grund til. For det første er det et forslag, som Parlamentet før har drøftet, og som nu er blevet taget op igen, og Rådet har drøftet det siden 2003. Det er endelig blevet tid til at tage en beslutning. Hvad angår den juridiske situation, har den ekspertgruppe, som fru Frassoni henviser til, afgivet sin udtalelse til forslaget, hvorefter det blev tilpasset. Det, der adskiller det store flertal i Udvalget om Industri, Forskning og Energi fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, er spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et nyt forslag eller et forslag, som vi har arbejdet på siden 2003. Jeg tror, at alle andre er enige i, at det er et forslag, som vi har arbejdet på i lang tid. På et eller andet tidspunkt må vi træffe en beslutning, især da mange lande faktisk nu planlægger at opføre kernekraftværker. Jeg mener derfor, at det er ekstremt vigtigt at have en stærk og stabil lovgivning på plads i EU, og foreslår, at vi i dag stemmer for en afstemning om direktivet om sikkerheden i nukleare anlæg denne uge.

(Parlamentet forkastede anmodningen)

Onsdag:

Formanden. – Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa har anmodet om at udsætte afstemningen om beslutningsforslag om iværksættelse af internationale forhandlinger med henblik på vedtagelse af en international aftale om beskyttelse af Arktis.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Vi drøftede det faktisk kort under afstemningen på det forrige plenarmøde.

Problemet er, at det under debatten med Kommissionen og Rådet blev klart for mange af os i Parlamentet, at det ikke var passende for os at stemme om beslutningen, og vi anmodede derfor på det tidspunkt om udsættelse.

Jeg tror, at holdningen nu er, at der ikke er behov for en beslutning. Parlamentet udtalte sig om emnet for nogle måneder siden. Det er absolut tilstrækkeligt. Der er ikke behov for at gøre det igen på nuværende tidspunkt. Den debat, vi havde med de andre institutioner, var værdifuld, men der er ikke behov for en beslutning.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Hr. formand! Jeg må indrømme, at jeg er lidt overrasket, for ingen mente, at beslutningen var overflødig, da vi drøftede den. Absolut ingen, og da slet ikke fru Wallis.

Det er rigtigt, at Kommissionen senere nævnte, at EU ønskede at deltage i Det Arktiske Råd osv. For min del er jeg enig med Kommissionen i, at den nye beslutning, som meget klart understreger vores ønske om et moratorium for boring og en demilitariseret zone i Arktis, virkelig er meget vigtig, da den kommer på et tidspunkt, hvor nabolandene spiller med musklerne, også de militære muskler, for at gøre krav på deres ejendom og borerettigheder i zonen.

Så fra et politisk synspunkt er det absolut afgørende at stemme for teksten, og fru Wallis' og også Parlamentets delvise kovending er fuldstændig uberettiget efter den debat, vi har haft.

(Parlamentet godkendte anmodningen)

Onsdag:

Formanden. – Gruppen Union for Nationernes Europa har anmodet om at få opført en redegørelse fra Kommissionen om jordskælvet i Abruzzo på dagsordenen.

Roberta Angelilli (UEN). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Efter at have hørt de politiske grupper og formændene for de italienske delegationer anmoder jeg Dem om på vegne af min gruppe at tilføje en debat om jordskælvet i Abruzzo på dagsordenen for i morgen. Jeg tror, at de berørte personer sætter pris på den solidaritet, der udvises af EU-institutionerne og Dem selv, den udtrykte kondolence og afholdelsen af et minuts stilhed, og de vil også sætte pris på enhver form for finansiel og juridisk støtte til genopbygningen. En debat under overværelse af Europa-Kommissionen vil derfor kunne give nationale og lokale institutioner mange nyttige oplysninger om, hvor meget EU kan gøre.

Gianni Pittella (PSE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne erklære, at De Europæiske Socialdemokraters Gruppe er enig i fru Angelillis forslag. Jeg vil gerne takke hr. Pöttering for hans ord og hele Parlamentet for at have udvist følelsesmæssig solidaritet med de berørte personer. Jeg tror også, at debatten i morgen eftermiddag kan afføde nye solidaritetstilkendegivelser og frem for alt specifikke forslag, for Europa kan yde et væsentligt bidrag til genopbygningen og til at lette den krisesituation, som borgerne i Abruzzo oplever.

(Parlamentet godkendte anmodningen)

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(FR)* Hr. formand! Det var med bedrøvelse og bitterhed, at jeg opdagede, at den mundtlige forespørgsel med forhandling om rosévine og godkendte ønologiske fremgangsmåder, som jeg og mine kolleger fra en lang række politiske grupper indgav inden for tidsfristen, ikke var opført på dagsordenen for denne uge.

På vegne af alle underskriverne anmoder jeg om, at der rådes bod på denne situation. Jeg har faktisk talt med nogle af formændene for de politiske grupper, og det virker til, at de enten er blevet fejlinformeret om denne anmodning, eller at den ikke er blevet nævnt.

Jeg beder Dem derfor om at opføre den mundtlige forespørgsel, som blev indgivet inden for tidsfristen, på dagsordenen for denne uge.

Formanden. – Fru Lulling, jeg har lige fået oplyst, at rosévine forventes at blive drøftet på mødet i maj. Der vil på det tidspunkt være taletid nok, hvilket ikke er tilfældet i dag.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – *(EL)* Hr. formand! Jeg vil gerne, hvis jeg må være så ligefrem, udtrykke min utilfredshed og undren, for jeg indgav en mundtlig forespørgsel med forhandling, der blev støttet af 48 parlamentsmedlemmer, hvis støtte jeg til Deres information fik mobiliseret på ingen tid, og selv nu er der medlemmer, der erklærer, at de gerne vil støtte den, og alligevel har ingen til min store overraskelse henvendt sig til mig om, hvorfor, hvornår og på hvilket grundlag det blev besluttet ikke at antage den mundtlige forespørgsel med forhandling.

Er jeg nu pludselig oppe imod en anden form for jordskælv? Er det et nyt jordskælv, skyldes det andre årsager? Jeg vil gerne endnu engang gentage, at vi i anledning af det seneste skæbnesvangre jordskælv og de ofre, som De henviste til, og, må jeg tilføje, de deraf følgende kulturelle skader og ødelæggelser, bør understrege fænomenets europæiske dimension. Da jeg også var ordfører for den eneste betænkning om jordskælv, der er blevet udarbejdet af en EU-institution, ved jeg udmærket godt, at der kan og bør gøres en hel del på europæisk plan. Jeg takker Dem og afventer et svar.

Formanden. – Hr. Vakalis, den slags anmodninger skal fremsættes en time før plenarmødets begyndelse. Jeg har fået oplyst, at det ikke var tilfældet. Det vedrører artikel 132. Jeg anbefaler, at vi tager det op i maj, for ellers vil vi ikke kunne gå videre efter forretningsordenen.

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(DE)* Hr. formand! Jeg kræver, at De spørger forsamlingen, om punktet skal opføres på dagsordenen. De kan ikke bare træffe beslutningen alene. Spørg i det mindste, om medlemmerne er enige i beslutningen.

De må da kunne sætte et par minutter af til at drøfte dette vigtige emne, der i høj grad påvirker mange regioner i EU, og til at drøfte det i god tid, da det vil være for sent i maj.

Formanden. – Fru Lulling, formanden træffer ikke beslutningen alene, men følger forretningsordenen. Den afgørende faktor er artikel 132, som vi er bundet af. Anmodningen skulle være fremsat en time før plenarmødet. Jeg vil anbefale formandskonferencen, at sagen tages op i maj.

Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance har anmodet om at få opført en redegørelse fra Kommissionen om genmodificeret majs af typen MON810 på dagsordenen.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Situationen er meget surrealistisk, da vi virkelig er blandt dem, der er blevet forbigået. De fleste medlemsstater ønsker ikke at give afkald på retten til at erklære et moratorium for GMO'er, og Kommissionen bør tydeligvis tage højde for det negative resultat, selv om den kan handle, hvis den vil. Det er det punkt, vi er nået til!

Jeg mener, at det på et så vigtigt område som dette vil være nyttigt at vide, hvad Kommissionen agter at gøre, at fortsætte, standse, tilbagetrække eller fremsætte et lovforslag. Det eneste, vi ønsker, er, at Kommissionen underretter os om, hvad den agter at gøre, og at den siger det offentligt i en debat i Parlamentet.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! MON810 blev godkendt i EU i 1998. Godkendelsen er ikke obligatorisk i medlemsstaterne, og hver medlemsstat kan frit beslutte, om den vil acceptere godkendelsen, følge den eller udstede et forbud mod dyrkelsen af denne majstype.

Jeg formoder, at det er grundlaget for den seneste afgørelse i Forbundsrepublikken Tyskland på området. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at MON810 blev godkendt i Tyskland i 2005, så blev der i 2007 sat en stopper for udsåning af såsæd, og i december 2007 fremlagde Monsanto en plan for den generelle overvågning af dyrkningen. Den blev siden godkendt igen i 2008 og blev så for få dage siden forbudt.

Fru Frassoni anførte, at mange medlemsstater har nægtet at dyrke denne majstype. Der er præcist fire stater, Frankrig, Østrig, Ungarn og Luxembourg, og nu også Tyskland, altså fem ud af de 27 medlemsstater. Det er en rent national beslutning på grundlag af subsidiaritetsprincippet, og derfor bør vi ikke belemre Parlamentet med den.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Hr. formand! Vi går ikke ind for den fremgangsmåde, som fru Frassoni har anmodet om, men af en anden årsag end den, hr. Goepel kom med, og jeg er derfor taknemmelig for denne mulighed for kort at redegøre for årsagen.

Vi har brug for en detaljeret debat, ikke kun om dette spørgsmål, men også om spørgsmålet om, hvordan vi skal forholde os til genetisk modificerede fødevarer. Det kan dog ikke gøres i den korte tid, vi har frem til i overmorgen. Jeg mener derfor, at vi bør anmode det nye Parlament om efter valget at afholde en detaljeret debat om anvendelsen af genetisk modificerede fødevarer.

(Parlamentet forkastede forslaget)

(Parlamentet fastsatte arbejdsplanen)

16. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Som De ved, er vi vidne til en alvorlig nedgang i den internationale handel. Derfor er det en grundlæggende parameter for den økonomiske genopretning, som vi alle søger, hurtigst muligt at vende tendensen. Det anslås, at de øgede låneomkostninger og den faldende kreditstrøm er skyld i ca. 10-15 % af tilbagegangen i handelen. Den multilaterale handels- og finanspakke, der blev vedtaget i London af G20, er uden tvivl et godt træk. Efter min opfattelse opfordres EU også til fortsat at spille en ledende rolle i den praktiske gennemførelse af London-pakken på tre områder:

- målrettet intervention af multilaterale og regionale finansinstitutter;
- koordineret offentlig intervention på nationalt plan;
- tilpasning af relevante multilaterale bestemmelser.

Budskabet er rettet til Kommissionen, så den kan tage de nødvendige initiativer.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Hr. formand! Vi oplever et pust af islamofobi i talerne fra en populistisk og ekstrem højreorienteret leder i Nederlandene, vi har flere angreb mod romaerne i Den Tjekkiske Republik, og vi har ubeskrivelig intolerante udtalelser fra den iranske præsident om oprettelsen af en racistisk regering i Palæstina, hvorved han hentyder til etableringen af den israelske stat på en FN-konference om racisme, der primært skulle fremme tolerance og mangfoldighed.

Hvordan kan vores Parlament, bortset fra at udvise indignation, undlade at sende et stærkt og symbolsk budskab for at fremme den mangfoldighed og tolerance, der kræves i en globaliseret verden, ved kraftigt at fordømme sådanne udtalelser? Hvordan kan det undlade at opfordre Det Europæiske Råd og Kommissionen til at sende en alvorlig advarsel til de stater, der tilslutter sig og endda giver udtryk for en sådan aggressiv logik, eftersom historien alt for ofte har lært os, at der desværre aldrig er langt fra sådanne udtalelser til handling?

Hvordan kan vores Parlament på dette plenarmøde tie over for sådanne racistiske og fremmedhadiske holdninger i en periode med økonomisk krise, hvor nationernes navlebeskuelse eller protektionisme desværre skyder op som paddehatte?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Hr. formand! Jeg er overordentlig bekymret over de begivenheder, der for nylig fandt sted i Republikken Moldova. De alvorligste omfatter menneskerettighedskrænkelser, arrestationer, kidnapninger, tortur, intimidering og udvisning af journalister. Myndighederne har undermineret de moldoviske borgeres vilje gennem talrige uregelmæssigheder, der kan udgøre argumenter til støtte for formodningen om, at valget er blevet manipuleret. Det gælder de supplerende lister, de ekstra stemmesedler, chikane af oppositionen, forbuddet mod adgang til offentlige tv-stationer og kampagnen, som de statslige instanser førte for det kommunistiske parti. Selv om mange har gjort indsigelser i disse uger på europæisk og globalt niveau, er situationen i Republikken Moldova desværre ikke blevet bedre. Jeg håber, at Europa-Parlamentet under denne uges debatter, og når en ad hoc-delegation besøger Republikken Moldova, og især gennem den beslutning, som vi forventer på det endelige møde i maj, vil sende et meget klart signal om, at EU ikke tolererer menneskerettighedskrænkelser og åbent opfordre til omvalg i Republikken Moldova.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Hr. formand! Fredag morgen den 13. april før dagdrys udspillede der sig en stor tragedie i den polske by Kamiień Pomorski i nærheden af Szczecin. Over 20 personer, heriblandt børn, blev levende brændt i en bygning. Det forvoldte og forvolder stadig store kvaler i hele Polen.

Jeg vil gerne i dag her fra Parlamentet opfordre regeringerne i alle medlemsstater og de lokale og regionale myndigheder til at træffe hasteforanstaltninger for at kontrollere brandsikkerhedsreglerne i alle boliger og særligt de sociale boliger. Jeg tænker både på anvendelsen af passende byggematerialer til boliger og et grundigt eftersyn af, om de er i overensstemmelse med bestemmelserne om brandsikkerhed. Dramaet i Polen er en af mange lignende hændelser, der desværre er indtruffet i Europa. Lad denne brand og ofrene tjene til advarsel for eftertiden.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Hr. formand! I min tale den 23. marts anmodede jeg Europa-Parlamentet og Kommissionen om at gribe ind for at beskytte den rumænske by Verespatak (Roşia Montană), hvis sårbare befolkning, arkitekturarv og miljø trues som følge af et canadisk-rumænsk joint venture, der har planer om at udvikle en mine.

Men truslen er nu blevet til virkelighed, da den rumænske regering efter to års udsættelse endelig har banet vejen for investeringen, der medfører anvendelse af cyanidteknologiske produktionsmetoder, som er i modstrid med EU-normerne, og som derved ikke blot truer den nærliggende natur, men hele området langs den rumænsk-ungarske grænse med en økologisk katastrofe.

Jeg vil gerne benytte mig af lejligheden til sammen med andre kolleger at indsende en anmodning til kommissær Dimas om at forbyde cyanidteknologi. Jeg opfordrer Kommissionen til i tråd med Europas miljøbeskyttelseslovgivning at sende en kontrolinstans til Rumænien for at sikre, at minedriften på lang sigt omfattes af passende EU-regler.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne tale om det, der skete på Fiat-fabrikken i Bruxelles. Med det ene formål at underminere fagforeningen anklagede Fiat uretmæssigt sine ansatte for at have kidnappet ledelsen, en anklage, der ikke havde hold i virkeligheden. Der var ikke nogen kidnapning, hverken den 9. april eller på noget andet tidspunkt. Fiat har forsætligt spredt rygten i et forsøg på at diskreditere de ansatte, der prøver at beskytte deres fremtid i forhold til de 24 fyringer. Fiat nægter at holde møder, debatter eller forhandlinger med fagforeningsrepræsentanterne. Det eneste formål er at fyre 24 ansatte, hvoraf de 12 er fagforeningsrepræsentanter. Jeg synes, det vil være en god idé,

hvis Parlamentet ikke bare drøfter dette tilfælde, men også den antifagforeningspraksis, der anvendes i Fiat og en lang række store europæiske multinationale virksomheder, og som er blottet for respekt for arbejdstagerrettigheder. Selv om disse virksomheder drager fordel af nationale og europæiske regler og også i mange tilfælde modtager støtte, respekterer de ikke arbejdstagernes rettigheder.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Hr. formand! For få dage siden besøgte en stor gruppe parlamentsmedlemmer Europas sydøstlige grænser.

Det, vi så og oplevede i det område, vi besøgte, gav os ikke nogen som helst grund til stolthed. Jeg må fortælle Dem, at der er europæiske borgere, som bor på små øer med en befolkning på mellem 120 og 130 individer, og at der på hver af dem hver eneste dag går 150, 200 eller 250 illegale indvandrere i land, som bor sammen under kummerlige forhold, fordi der ikke er nogen infrastruktur.

Jeg hører her i Parlamentet konstant om Darfur, om det sydlige Sudan, om Myanmar, og det er også godt nok, men uanset hvad, bør vi på et eller andet tidspunkt rette fokus mod de europæiske borgere, som bor der, og som er lige så europæiske som dem, der bor i Paris, Madrid eller Berlin. Jeg følte, at det var min pligt at underrette Dem om det, og jeg stoler på, at De vil træffe forholdsregler.

Slavi Binev (NI). – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Der hviler i øjeblikket en trussel på det bulgarske samfund. Politistyrken er ved at ændre sig fra en organisation, der skal beskytte offentligheden, til et organ, der er indblandet i politisk afpresning og gangstervirksomhed. Aftenen inden påskesøndag blev et medlem af Burgas kommunalbestyrelse, den 64-årige Petko Petkov, slået til jorden og banket af to uniformerede politimænd for øjnene af en stor gruppe vidner foran en kirke. I den officielle politirapport, der blev optaget dagen efter, blev hændelsen slet ikke nævnt. Det er endnu et eksempel på politivold mod medlemmer af Attack-partiet i kølvandet på de bank, som parlamentsmedlemmet, Dimitar Stoyanov, og et medlem af kommunalbestyrelsen i Sofia måtte lægge ryg til. Ingen af angrebene er blevet efterforsket.

Et andet eksempel på politiets forsætlige passivitet i sager, hvor de handler efter ordrer, er at ikke en eneste bortførelsessag er blevet anmeldt i Bulgarien, selv om der allerede har været 15 tilfælde, hvoraf de to har fundet sted bare inden for den sidste måned. Vores samfund er blevet grebet af en følelse af frygt og hjælpeløshed. Som et resultat er politimænd i Bulgarien blevet ensbetydende med pengegriske forretningsmænd. Når politiet er kriminelt, hvem skal vi så beskytte os selv imod, og hvem skal beskytte befolkningen? Det spørgsmål er endnu ikke blevet afklaret.

Richard James Ashworth (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg henleder forsamlingens opmærksomhed på konsekvenserne af sidste uges ulovlige blokade af kanalhavnene Calais, Boulogne og Dunkirk af medlemmer af den franske fiskeindustri. Arbejdskonflikten forstyrrede i alvorlig grad godsstrømmene på denne vigtige transeuropæiske rute. Det påfører industrien betydelige omkostninger og forsinkelser og forstyrrer og generer den befolkning, der bor i det sydvestlige England.

Det er et ofte tilbagevendende problem, og jeg anmoder Kommissionen om at udøve dets beføjelser til at gribe ind, så afbrydelsen af den frie bevægelighed af varer og personer inden for EU kan blive bragt under kontrol. Derudover vil jeg gerne spørge Kommissionen, om den franske regerings tildeling af 4 mio. EUR til fiskerne udgør statsstøtte, og om den i så fald er konkurrencebegrænsende og ulovlig i henhold til bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Hr. formand! Den seneste negative udvikling i Moldova gør det værd at nævne en række problemer. Det første er vores reaktion på de moldoviske myndigheders overtrædelse af europæiske grundlæggende værdier under repressalierne mod unge og journalister som følge af deres protester mod valgresultaterne. Enhver mildhed fra vores side vil kaste en skygge over EU's troværdighed i den henseende.

Det andet er EU's reaktion på de moldoviske myndigheders procedurefejl i forbindelse med gennemførelsen af deres aftaler med os og deres forskelsbehandling af europæiske borgere på grund af nationalitet. EU's troværdighed og autoritet er endnu engang på spil.

Det tredje er EU's solidaritet i forbindelse med de falske anklager mod en af sine medlemsstater, hvilket muligvis er et påskud for at fastfryse den militære situation i regionen i modstrid med vigtige foretagender på området.

For det fjerde vil EU's reaktion endnu engang understrege den statusforskel, der præger de lande, som delte samme skæbne i 1940, og angive den fremtidige udvikling i forbindelserne mellem EU og Rusland.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Hr. formand! Hvis vores vælgere svigagtigt modtager sociale ydelser, bliver de retsforfulgt og risikerer fængselsstraf.

Tingene ser nogle gang ud til at forholde sig anderledes her. I november sidste år skrev aviserne offentligt, at et af vores medlemmer, Den Dover, havde betalt omkostninger for 750 000 GBP i forbindelse med ansættelsen af personale i en virksomhed, der ejes af hans kone og datter, og havde anvendt nogle af pengene til købet af dyre biler og andre ting til personligt forbrug.

De fleste betragter Hr. Dover som intet mindre end en tyv, en kriminel, der burde sidde i fængsel, og jeg opfordrer Dem til at oplyse os om, hvor mange af disse penge, der nu er blevet betalt tilbage.

Parlamentet bør være et lysende eksempel på åbenhed, ærlighed og gennemsigtighed, og i stedet synes der til tider at være en tavshedskodeks, der skal skjule det virkelige omfang af nogle medlemmers misbrug af godtgørelser. Vores modstand mod at indføre de samme principper for finansiel gennemsigtighed, som vi forventer af enhver anden EU-institution, bringer skam over os alle.

Formanden. – Hr. Davies, De kan også i dette tilfælde være sikker på, at sagen vil blive behandlet i overensstemmelse med loven.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! April måned giver lejlighed til at reflektere over konsekvenserne af begge totalitære systemer. Det minder om Katyn-massakren, mordet på tusinder af polske officerer, der blev holdt indespærret i krigsfangelejre i Ostaszków, Starobielsko og Kozielsko og dødsdømt af Lavrenty Beria i marts 1940. Det minder også om opstanden i Warszawa Ghetto, der begyndte i 1943 i protest mod de tyske troppers massetransport af jøder til koncentrationslejre.

Tragedien i ghettoen mindes i dag med en March of the Living, der skal sikre, at sådanne begivenheder mindes og ikke gængses. Desværre er gerningsmændene bag Katyn-massakren stadig ikke blevet dømt. Parlamentets vedtagelse af en skriftlig erklæring om udnævnelsen af den 23. august til europæisk dag til minde om ofre for stalinismen og nazismen giver anledning til håb.

Den Dover (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg kan forstå, at hr. Davies har holdt en tale om en situation, der vedrører mig, og jeg vil derfor gerne benytte mig af retten til genmæle. Jeg hørte kun de sidste 10 ord. Han har dog i det mindste sendt mig en e-mail inden for de sidste 20 minutter, hvori han giver udtryk for sin hensigt om at tale om sagen.

Jeg vil bare gerne sige, at det store postyr og ståhej omkring mine udgifter til parlamentarisk assistance, som medierne har dækket i de sidste ni eller tolv måneder, har været en oprivende oplevelse. Jeg har indsendt mine papirer til Retten i Første Instans, så jeg har i sinde at kæmpe hårdt for min sag. Jeg kan forstå, at jeg står stærkt, og derudover har jeg truffet midlertidige foranstaltninger, som betyder, at der ikke bliver udbetalt penge, før Retten har fået fremlagt alle beviser og truffet en passende afgørelse. Jeg undskylder for forsinkelsen og takker for denne lejlighed.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Efter 36 års medlemskab, hvad har EU betydet for Det Forenede Kongerige? Det betyder, at vi ikke længere er en suveræn stat. Mellem 75 % og 85 % af vores love kommer nu fra EU og ikke fra vores eget parlament. EU koster Det Forenede Kongerige mindst 56 mia. GBP om året eller det samme som 900 GBP årligt for hver mand, kvinde og barn. Vi har ikke længere kontrol over vores grænser og må acceptere en ubegrænset og ukontrolleret indvandring.

EU's menneskerettighedslovgivning betyder, at vi ikke længere effektivt kan beskytte os selv mod fremmede kriminelle, ulovlige indvandrere og falske asylansøgere. Den europæiske arrestordre og rettergang in absentia betyder, at vi har mistet vores mest grundlæggende beskyttelse mod urimelige arrestationer og fængslinger.

EU-medlemskabet er en katastrofe for Det Forenede Kongerige. Det er en svær og unødvendig selvpåført skade. Den eneste løsning på problemet er Det Forenede Kongeriges betingelsesløse udtræden af EU.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! For få uger siden var en uskøn forening af proeuropæiske tjekkiske socialdemokrater, præsident Klaus, der er imod EU, og kommunister skyld i Topolánek-regeringens fald. Der arbejdes nu på at indsætte en overgangsregering, der skal varetage regeringsarbejdet fra maj til efter det nye valg i oktober. Jeg håber, at det nye kabinet kommer til at lede det tjekkiske formandskab, der indtil videre har klaret sig godt, og bidrager til at få den nødvendige ratificering af Lissabontraktaten i stand i Den Tjekkiske Republik. Det ville sende et vigtigt og positivt signal til Europa.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! I de seneste måneder har der igen hersket et klima af frygt blandt de mange nationaliteter, der bor i Vojvodina i det nordlige Serbien, hovedsageligt ungarere. Selv om Parlamentet både i 2004 og 2005 vedtog en beslutning som reaktion på de fysiske og psykiske angreb på ikkeserbiske indbyggere i området og også handlede eksemplarisk ved at sende en undersøgelsesdelegation til området i 2005, fortsætter voldsepisoderne og intimideringen og ydmygelsen af de mindretal, der bor der, primært ungarere, og synes endda at blive værre.

Siden årets begyndelse har der i alt været 15 psykiske og fem fysiske angreb, hvoraf to af dem har været alvorlige. Der er desværre ikke megen tillid til politiet. Det skyldes, at ingen af de domme, der er blevet afsagt i sagerne om etniske angreb, er blevet fuldbyrdet, hvilket vidner om den utilstrækkelige indsats og, desværre på grundlag af mange års erfaringer, retssystemets eftergivende holdning. Det støttes også af den kendsgerning, at det serbiske flertal endnu den dag i dag ikke kan erkende, at vi må mindes de mange titusinder af personer, der blev henrettet uden dom og uden at være skyldige.

Hvor meget længere kan EU tolerere, at indfødte indbyggere, der taler et europæisk sprog, terroriseres fysisk og psykisk af en eventuelt kommende medlemsstat i begyndelsen af det 21. århundrede? Bekymrer vi os ikke den mindste smule for vores omdømme?

Jo Leinen (PSE). – (DE) Hr. formand! I går blev FN's konference mod racisme indledt i Genève. 22 EU-medlemsstater deltager, og fem lande har besluttet ikke at deltage. Det sætter EU's enhed i forhold til sådan en vigtig begivenhed i et dårligt lys.

Jeg har nu læst, at et par lande stadig overvejer at rejse til Genève i løbet af ugen, og jeg anmoder dem om at øve indflydelse på det tjekkiske formandskab, så vi som EU kan indtage en fælles holdning til denne konference mod racisme.

En skrækkelig tale af den iranske præsident skal ikke splitte EU og svække FN. Det må ikke være resultatet af denne tale, og jeg mener derfor, at vi endnu engang, sådan som generalsekretær Ban Ki-moon også har efterlyst, må stræbe efter at sikre, at alle 27 EU-medlemsstater og EU som sådan støtter op omkring det endelige dokument, der bliver vedtaget for at hjælpe de millioner af personer i verden, som berøres af racisme og forskelsbehandling.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Under den sidste mødeperiode anmodede jeg Dem om at opfylde Parlamentets forpligtelser og offentliggøre oplysninger om parlamentsmedlemmernes deltagelse i Parlamentets aktiviteter. De gav mig Deres ord for, at dette punkt ville blive taget op på det næste præsidiemøde, som starter om præcis 40 minutter. Jeg erfarer dog nu, at punktet ikke står opført på dagsordenen for præsidiemødet, der afholdes kl. 18.30. Da der nu kun er lidt over en måned til valget, og da Parlamentet har afgivet et tilsagn om at offentliggøre oplysninger om parlamentsmedlemmernes deltagelse i Parlamentets aktiviteter, og der nu kun er få muligheder tilbage, ved jeg ikke, om der kan blive afholdt et præsidiemøde, som formelt kan behandle spørgsmålet. Generalsekretæren havde forpligtet sig til at fremlægge en rapport, ud fra hvilken formandskabet ville kunne træffe en beslutning. Hr. formand, jeg vil derfor gerne vide, om borgerne, de europæiske vælgere, får disse oplysninger, som krævet, fastsat og besluttet af Parlamentet, inden valget til Europa-Parlamentet i juni, eller om vi bliver nødt til at bryde vores eget løfte og gå imod vores egne beslutninger?

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Ungarns nye socialistiske regering blev dannet i går. Jeg ønsker egentlig ikke at tale om de politiske aspekter ved denne begivenhed, men om den kendsgerning, at der i den nye regering ikke sidder en eneste kvinde. Det er virkelig utroligt, at der i Europa anno 2009 kan dannes en regering, som ikke tæller en eneste kvinde blandt de 14 ministre, der udgør administrationen. I de nordiske lande er over halvdelen af regeringsmedlemmerne kvinder. Frankrig nærmer sig også denne proportion. Over en tredjedel af medlemmerne i den tyske regering er kvinder. Det er almindelig accepteret praksis i Europa.

Vi har i forsamlingen vedtaget 11 betænkninger om ligestillingen mellem kønnene i de sidste fem år. Det er en vigtig målsætning, der bygger på Europas værdier, men den er meningsløs, hvis den ikke omsættes i praksis. Jeg opfordrer derfor mine kolleger, i dette tilfælde fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, til at gøre deres indflydelse gældende, så disse vigtige og ædle hensigter også omsættes i praksis i de lande, hvor det endnu ikke er blevet gjort.

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg var forleden dag i Birmingham. Jeg bankede på døre, en særlig britisk måde at føre kampagne på, og ikke overraskende var der ikke en eneste af de personer, jeg mødte på dørtrinnene, der var det mindste klar over, at der var valg til Europa-Parlamentet om mindre end seks uger.

Jeg er sikker på, at De ved, at det ifølge statistikkerne i Det Forenede Kongerige kun er 16 % af offentligheden, der kender til valget, men det, De skal bekymre Dem om, er, at statistikkerne ikke er bedre i de andre medlemsstater. Faktisk har 30 % ikke tænkt sig at deltage i det kommende valg. Denne manglende interesse og viden er lige så meget Parlamentets ansvar som enhver andens. De millioner, der er brugt på kommunikation med borgerne, har ikke været til nogen nytte.

Det er særlig frustrerende for mig, at den lovende valginformationskampagne har givet bemærkelsesværdigt bagslag. En kampagne for balance mellem arbejdsliv og privatliv har vakt sindsbevægelse blandt udearbejdende kvinder og ammefremmende grupper. Det er endnu et selvmål. Hr. formand, De må hurtigst muligt håndtere denne situation, trække de stødende kampagner tilbage og sikre, at vi har et simpelt budskab om, hvorfor befolkningen bør stemme til det kommende valg. Den skal være tydelig og let forståelig.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Jeg vil også gerne tale om det samme emne, nemlig valgdeltagelsen ved det kommende valg til Europa-Parlamentet, som ikke ser særlig lovende ud. Det skyldes Parlamentets valgkampagne, der ikke er spektakulær nok, og ikke mindst kritikken af EU's præstationer, den sociale markedsøkonomi, den model, vi har kæmpet så meget for at udvikle, og som nu bærer frugt for arbejdstagerne i EU. Borgerne ser skævt til de udviklinger, der ikke ser ud til at være behagelige og tilfredsstillende. Det er derfor en skam, at vi ikke er enige her om spørgsmål, der burde forene os til gavn for de europæiske borgeres interesser.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Hr. formand! Den 14. og 15. marts rejste jeg i min egenskab af medlem af Budgetudvalget med hr. Botopoulos til de regioner i Peloponnes, der blev hårdest ramt af oversvømmelserne i sommeren 2007. Vi opdagede til vores store forbavselse, at de 89,7 mio. EUR, der var afsat, og som skulle udbetales fra EU's Solidaritetsfond, stadig ikke var nået ud til de berørte områder.

Vi vil derfor gerne formelt gøre Kommissionen opmærksom på sagen og vil gerne vide, hvor gennemførelsen af budgetmyndighedens beslutninger sidder fastlåst. Hvordan kan det være, at denne støtte, der blev vedtaget for flere måneder siden, stadig ikke har haft nogen særlig virkning i disse regioner, hvor behovet for europæisk solidaritet for hver dag bliver mere tydelig?

Bortset fra Kommissionens retrospektive undersøgelse vil vi gerne modtage en forklaring fra den græske regering om anvendelsen af den europæiske bistand. Det er virkelig en presserende sag, både for befolkningen og økonomien. To år er virkelig alt for lang tid at vente.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de stadig hyppigere uheldige begivenheder, der begyndte sidste år i Armenien og fortsatte i år i Georgien og Moldova, giver stof til eftertanke, da de har to ting til fælles. Alle tre lande er medlemmer af Østpartnerskabet, og scenariet er identisk for hvert af landene. Jeg mener, at vi bør tage den kendsgerning under overvejelse.

I sidste uge erklærede den moldoviske præsident Voronin endda, at han ville træde ud af Østpartnerskabet, så han kunne fortsætte sine upopulære tiltag, som krænker menneskerettighederne i Moldova. Jeg mener, at EU bør arbejde tæt sammen med Europarådet og OSCE.

Jim Allister (NI). – (EN) Hr. formand! Glorificeringen af terrorisme tager mange former, men når et medlem af denne forsamling forherliger usle mordere, hvis dræberkarrierer fik en ende, da lovlige sikkerhedsstyrker gav dem deres velfortjente straf, er medlemmet i strid med alt det, som forsamlingen nogen sinde har sagt om at fordømme terrorisme og dem, der renser og retfærdiggør den. Det er alligevel netop det, som medlemmet af Sinn Féin, fru de Brún, gjorde påskesøndag, da hun beskrev IRA-terrorister som anstændige, uselviske og hæderlige. Der er intet anstændigt eller hæderligt ved terrorisme, hverken før eller nu. Ethvert medlem, der giver sig af med en så modbydelig grov smiger af mordere, bør skamme sig!

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Hr. formand! Med sin populistiske og hårde nationalistiske retorik forvolder præsident Ahmadinejad stor skade på Irans image og omdømme. Han truer også den moderate islam i vesten og spreder negative stereotyper om den.

Vi må skride resolut ind over for en sådan provokation. Ved at dømme Roxana Saberi har det iranske styre vist, at det i bund og grund er svagt og fejlt. I sin verbale konfrontation med USA vælger det at tage gidsler, i dette tilfælde en kvinde og en journalist, for at mobilisere sin befolkning ideologisk. Det gør nar af alle demokratiske standarder.

Grundlæggende menneskerettigheder og retten til oplysning danner fundamentet i EU. Pressen og medierne er vigtige redskaber for indførelsen af demokratiske standarder. Enhver magt, der er bange for pressen, vil

først slå ud efter den. Udemokratiske styre lever i evig frygt, og derfor forfølger de journalister, fængsler dem, torturerer dem og dræber dem også.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Den 1. maj er det fem år siden, at vi sammen med en række andre central- og østeuropæiske lande blev medlemmer af EU. Det virkede dengang til, at de nye medlemsstater hver især ville overholde EU's grundlæggende principper og forbyde forskelsbehandling, beskytte og værdsætte den sproglige mangfoldighed og de nationale mindretals rettigheder.

Selv efter fem års EU-medlemskab er der stadig tilfælde, hvor flertallets sprog beskyttes på en åben og diskriminerende måde på bekostning af brugen af nationale mindretalssprog. Det er i øjeblikket tilfældet i Slovakiet, hvor der nu på ny er pustet liv i sproglovgivningen fra 1995, der var udsat for hård international kritik. Forslaget til sproglov bringer brugen af mindretalssprog i fare inden for alle livets aspekter, hvilket f.eks. også går ud over det indfødte ungarske mindretal, der tæller en halv million. I stedet for at fremme sproglig mangfoldighed og beskytte mindretallets identitet gør den det muligt for sprogkontrollører og -inspektører at gå til mindretalssamfund og pålægge dem store bøder, hvis de ikke overholder reglerne, hvilket kun kan beskrives som vanvid fra et Bruxellesperspektiv. Derfor opfordrer jeg EU's kommissær for sproglig mangfoldighed til at gribe ind for også at gøre sproglig mangfoldighed til praksis i Slovakiet.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Hr. formand! De 10 nye medlemsstater har været medlemmer af EU i fem år. Tiden er inde til at gøre status over situationen. Vores valgperiode får også snart en ende. I begyndelsen nærmede de gamle medlemsstater mistro, men den forsvandt gradvist. Faktisk viste det sig efter et stykke tid, at de nye medlemsstater slog til lyd for en EU-reform på mange områder, såsom servicedirektivet eller den frie ret til beskæftigelse. Derfor mener jeg, at vi kan sige, at disse fem år har haft en yderst stejl indlæringskurve. Samtidig skal det understreges, at de nye medlemsstater stadig rammes af diskriminerende foranstaltninger. Jeg behøver blot at nævne den kendsgerning, at landbrugerne fra de nye medlemsstater igen i år kun modtager 60 % af den støtte, som landbrugerne i de gamle medlemsstater modtager. Jeg vil også tilføje, at medlemskabet af EU har været en win-win-situation og vil derfor gerne takke Europa-Parlamentet for at have taget imod os nye medlemsstater. Vi føler, at vi her er blevet behandlet som ligeværdige i de sidste fem år.

FORSÆDE: Luisa MORGANTINI

Næstformand

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

17. Det indre marked for elektricitet – Agentur for samarbejde mellem energimyndigheder – Betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling – Det indre marked for naturgas – Betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet – Mærkning af dæk i forbindelse med brændstofeffektivitet – Bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– indstilling ved andenbehandling (A6-0216/2009) af fru Morgan, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD));

– indstilling ved andenbehandling (A6-0235/2009) af hr. Chichester, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD));

– indstilling ved andenbehandling (A6-0213/2009) af hr. Vidal-Quadras, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (14546/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD));

– indstilling ved andenbehandling (A6-0238/2009) af hr. Mussa, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om

fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (14540/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD));

– indstilling ved andenbehandling (A6-0237/2009) af hr. Paparizov, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (14548/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD));

– betænkning (A6-0218/2009) af hr. Belet, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om mærkning af dæk med brændstofeffektivitet og andre vigtige parametre (KOM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD));

– betænkning (A6-0254/2009) af fru Țicău, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD)).

Eluned Morgan, ordfører. – (EN) Fru formand! Denne energipakke er kulminationen på flere års hårdt arbejde, og Parlamentet kan være meget stolt af de ændringer, der nu bliver indført. Vi bør især være stolte af, at EU's energiforbrugere nu for første gang er blevet sat i centrum for energidebatten, og problemet med energifattigdom er nu blevet erkendt på europæisk niveau. Den iboende interessekonflikt, der opstår, når en virksomhed både ejer transmission og produktion af elektricitet, er blevet behandlet, og reguleringsordningen for energimarkederne er blevet styrket.

Elektricitetsdirektivet, som jeg var ordfører for, indgår i en pakke på fem foranstaltninger, der skal forbedre el- og gasmarkedernes funktionsmåde på kontinentet, så markederne bliver bedre integreret og opererer på en mere retfærdig og mindre diskriminerende måde.

Lad mig give udtryk for min taknemmelighed over det kæmpe samarbejde om pakken, som de andre ordførere, skyggeordførerne, Kommissionen og det tjekkiske formandskab har lagt for dagen for at hjælpe os med at nå frem til en konklusion på det, der til tider har været en meget udfordrende debat.

Der er i lovgivningen blevet fremsat forskellige nye forbrugerbeskyttende foranstaltninger, herunder at forbrugerne skal kunne skifte til en ny leverandør inden for tre uger, at der i hver medlemsstat er et uafhængigt og effektivt klagesystem og retten til erstatning, hvis ydelsens kvalitetsniveau ikke overholdes. Lovgivningen skal også sikre, at privatkunderne i EU udstyres med intelligente målere inden 2020. Med de intelligente målere kan forbrugerne bedre føre kontrol med deres energiforbrug og øge energieffektiviteten, hvilket derved bidrager til at reducere energiidgifterne og mindske CO₂-emissionerne.

På Europa-Parlamentets initiativ indeholder den nye lovgivning også særlige beskyttelsesforanstaltninger for sårbare energiforbrugere, og problemet med energifattigdom vil nu for første gang skulle tages alvorligt.

Jeg vil gerne spørge kommissær Piebalgs, om han nu vil forpligte sig til at sikre, at EU's energiramme i fremtiden ud over at behandle forsyningssikkerhed, bæredygtighed og konkurrencedygtighed også får tilføjet et fjerde aspekt, nemlig rimelige priser, i alle fremtidige energipolitiske forslag. Det blev i en EU-støttet rapport for nylig konkluderet, at op mod 125 mio. borgere berøres af energifattigdom. Medlemsstaterne må nu træffe passende forholdsregler, så de hundreder, hvis ikke tusinder, af dødsfald blandt de fattigste privatkunder på kontinentet kan forhindres. Vi får også sat en stopper for den diskriminerende prissætning på forudbetalingssystemer.

Det mest kontroversielle punkt i pakken gik på, om der var behov for fuld ejerskabsmæssig adskillelse på energimarkederne, dvs. en fuldstændig adskillelse af transmissions- og produktionssystemerne. Markedsstrukturen i nogle medlemsstater indebærer, at transmissionssystemoperatører, som også udøver rettigheder over produktionen af elektricitet, indtager en monopolstilling, der ikke giver andre markedsdeltagere adgang til markedet, hvilket derved underminerer konkurrencen. Parlamentet har nu godkendt et kompromisforslag, der tillader ejerskab af både transmission og produktion, under forudsætning af at der indføres et kontrol- og magtbalancesystem, som kan løse den iboende interessekonflikt, der opstår. Mange af os har modstræbende accepteret kompromisforslaget, da vi mener, at vinden blæser i retning af en adskillelse af grossister, og disse integrerede virksomheder vil sandsynligvis blive adskilt uanset dette direktiv.

Kommissionens anstrengelser for at afsløre misbrug i nogle af virksomhederne begynder at give pote med eksempler på virksomheder som E.ON og RWE, der er gået med til at afhænde deres transmissionsnet som

følge af undersøgelser af konkurrenceforholdene. Vi vil også se en styrkelse af de nationale reguleringsmyndigheder.

Jeg vil gerne takke alle for deres samarbejde, og jeg mener, at vi bør være stolte over det, vi har gjort for forbrugerne i EU.

Giles Chichester, ordfører. – (EN) Fru formand! Denne pakke er forhåbentlig mere et tilfælde af ”tredje gang, lykkens gang” end ”igangværende arbejde”. Jeg betragter den rolle, som agenturet for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder skal spille, som afgørende for fuldførelsen af det længe ventede indre marked for gas og elektricitet.

Under trepartsforhandlingerne blev jeg klar over, at de ændringsforslag, jeg fremsatte for Parlamentet, har væsentlig betydning for et retfærdigt og effektivt energimarked. Mit mål har været at oprette etagentur med øget uafhængighed og flere beslutningsbeføjelser. Hvis det skal kunne bidrage effektivt til udviklingen af et fælles konkurrencedygtigt energimarked, skal agenturet have flere beføjelser til at håndtere grænseoverskridende problemer og tilskynde til et effektivt samarbejde mellem transmissionssystemoperatører og nationale reguleringsmyndigheder.

Med flere beføjelser følger imidlertid et større ansvar og øget gennemsigtighed. Jeg tænker på det generelle princip om, at vi bør styrke agenturets uafhængighed ved at øge agenturets ansvarlighed, særligt over for Parlamentet, så det gøres mere effektivt og troværdigt. Jeg regner med, at det vil ske.

Jeg må sige, at nogle af de roller, som vi har givet agenturet, i højere grad virker rådgivende end konkrete, men vi har forsøgt at skabe grundlaget for en mere innovativ regulering ved at fokusere på områder, hvor der er behov for en indsats, men hvor agenturet ikke har de fornødne beføjelser til at handle.

Lad mig først fremhæve de øgede former for ansvarlighed, som vi har forhandlet om. Direktøren skal give møde for det relevante parlamentsudvalg både før udnævnelsen og under sin embedsperiode for at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål. På samme vis kan formanden for repræsentantskabet deltage i det kompetente udvalg og redegøre for deres arbejde. Parlamentet har ret til at udnævne to medlemmer til bestyrelsen. Det giver alt sammen agenturet et offentligt forum, hvor det kan blive hørt i forskellige spørgsmål efter eget valg.

Hvad angår de roller, jeg nævnte, mener jeg, at agenturet får rigelig mulighed for at skabe forandringer ved at overvåge det indre marked for gas og elektricitet, deltage i fastsættelsen af netregler, medvirke til gennemførelsen af retningslinjerne for de transeuropæiske energinet, overvåge fremskridtene for gennemførelsen af projekter om etablering af ny samkøringskapacitet, have beføjelse til at indrømme undtagelser fra kravene om investeringer i infrastruktur, overvåge gennemførelsen af de 10-årige netudviklingsplaner og afgive udtalelser og henstillinger til transmissionssystemoperatører sammen med andre aspekter, som jeg ikke har tid til at nævne her.

Endelig har vi indført krav om en strømnetets beslutningstagnings. Jeg håber, at agenturet kan løfte de udfordringer, som vi har peget på. Vi har også gjort det muligt for Kommissionen at fremlægge sin rapport om agenturets arbejde og fremsætte forslag til de videre opgaver og funktioner, som agenturet kan varetage på baggrund af sine erfaringer.

Jeg vil gerne takke medordførerne, de to øvrige institutioner og især kommissæren for deres hårde og konstruktive indsats for at nå frem til den endelige kompromispakke. Jeg håber, at jeg har fået ordet som nummer to og ikke som nummer fem i klar erkendelse af forslagens ægte betydning.

Alejo Vidal-Quadras, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne lægge ud med oprigtigt at takke ordførerne, skyggeordførerne, kommissær Piebalgs og ambassadør Reinišová for deres fremragende samarbejde i årets første tre måneder. Samarbejdet har været hoveddrivkraften bag det vellykkede resultat, som vi skal stemme om denne uge. Forhandlingerne har været lange, komplekse og til tider hårde, men jeg tror, at vi har formået at få en aftale på plads, som er tilfredsstillende for alle parter.

Hvad angår den samlede pakke, sådan som den er blevet forhandlet på plads, kan Parlamentet være stolt af den endelige tekst. Vores meget stærke enighed om ejerskabsmæssig adskillelse ved førstebehandlingen gav forhandlingsgruppen stor indflydelse under forhandlingerne. Det har gjort det muligt at sikre en meget strammere lovgivningsmæssig ramme, særligt i de lande, der har indført en model med uafhængige transmissionsoperatører, hvor de nationale reguleringsmyndigheders beføjelser styrkes og er uafhængige af regeringen og industrien. Denne nye rolle vil mindske risikoen for konkurrencefjendtlig adfærd, især i de

tilfælde hvor vertikalt integrerede virksomheder misbruger deres dominerende stilling til at standse investeringer i ny kapacitet.

Derudover blev der opnået enighed om revisionsklausulen, der giver os mulighed for om få år at kontrollere, om alle modellerne lever op til vores mål om at oprette et fuldt ud konkurrencedygtigt og lovligt marked. Desuden har vi indført væsentligt flere forbrugerbeskyttende bestemmelser vedrørende bl.a. faktureringsoplysninger og bedre betingelser for at skifte leverandører.

Endelig har en anden stor succes været indførelsen af en ny bestemmelse i tredjelandsklausulen, hvor certificeringen af en transmissionssystemoperatør fra et tredjeland nu kan afvises, hvis forsyningssikkerheden i hele EU eller i en anden medlemsstat end den, der har krævet certificeringen, er truet.

Hvad angår elforordningen, vil jeg gerne gøre det klart, at denne forordning spiller en afgørende rolle, da den giver medlemsstaterne de nødvendige værktøjer til væsentligt at øge samkøringskapaciteten i EU, eftersom alle transmissionssystemoperatører skal fastsætte og indføre bindende netregler for udvekslinger, hvilket derved fjerner en af de vigtigste fysiske hindringer for fuldførelsen af det indre marked for elektricitet.

Den vedtagne tekst øger også den rolle, som agenturet for samarbejde mellem europæiske energireguleringsmyndigheder spiller i denne proces, i overensstemmelse med kravene ved førstebehandlingen i Europa-Parlamentet. Jeg må indrømme, at Parlamentet havde forventet et noget mere ambitiøst agentur. Vi er dog klar over, at det her kun er det første skridt på den lange vej mod en integration af de lovgivningsmæssige rammer.

Vi har formået at indføje en ny bestemmelse, så agenturet vil kunne fastsætte de grundlæggende betingelser for indrømmelsen af undtagelser for nye samkøringslinjer. Det er særlig relevant, da det er en af de vigtigste hindringer, som investorer i ny kapacitet støder på, når de har med forskellige medlemsstater at gøre. At være nødsaget til at skulle følge forskellige reguleringsprocedurer kan til tider føre til forvirrende resultater og afskrække investorerne, som f.eks. Nabucco.

Med forordningen bliver der også oprettet og givet en klar rolle til det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet, som får ansvaret for at udarbejde et udkast til netregler, der fremsendes til agenturet, og udvikle koordinerede mekanismer for beredskabssituationer, som de europæiske strømsvigt vi har været ramt af for nylig.

Jeg vil gerne slutte af med at takke det tekniske personale, hvis arbejde har bevirket, at vi kunne nå til en aftale, som vi i starten af forhandlingerne til tider mistede troen på.

Antonio Mussa, ordfører. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke det tjekkiske formandskab, Kommissionen, fru Niebler som formand for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, medordførerne for denne energipakke, skyggeordførerne og udvalgssekretariatet og alle dets embedsmænd for deres samarbejde og den dygtighed, de har lagt for dagen i deres arbejde med sagen.

Vi kan og bør alle være stolte af de resultater, vi har opnået. Det er jeg helt bestemt, når jeg tænker på det arbejde, jeg udførte, da jeg overtog direktivet om det indre marked for gas og stod med problemer, der ikke havde nogen lette løsninger. Jeg glæder mig over, at min anden embedsperiode som parlamentsmedlem falder sammen med den afsluttende fase af pakken, som efter min mening er en af de vigtigste sager, vi har behandlet i denne embedsperiode, og som vil gavne vores vælgere, Europas borgere.

Gasdirektivet, der træder i kraft fra 2011, vil føre til betydelig innovation inden for sektoren. Et vigtigt resultat, der skal understreges, er, at det er lykkedes at indføre et system med uafhængige transmissionsoperatører. Det åbner op for markederne og sikrer, at der gøres reelle fremskridt hen imod et system, der virkelig vil give EU mulighed for at tale med én stemme i energispørgsmål. Systemet med uafhængige transmissionsoperatører er den sande fornyelse i pakken, og det er på det område, at Europa-Parlamentet kan siges at have opnået det bedste resultat.

I det nye gasdirektiv tillægges gasmyndighederne og agenturet stor betydning. Direktivet giver myndighedernes rolle legitimitet, særligt i de lande, hvor de skal starte deres aktiviteter på bar bund. Det er derfor af fundamental betydning, at vi har fastlagt disse organers rolle og ansvarsområder og har givet dem brede beføjelser, eftersom myndighederne får den vanskelige opgave at kontrollere det fælles energimarked.

En anden detalje, der blev tilføjet under trepartsforhandlingerne, er undtagelsen fra de fælles regler for såkaldt lukkede systemer som lufthavne, hospitaler, jernbanestationer og industriområder mv., der i kraft af deres

særlige karakteristika er underlagt et mere gunstigt system. Det er et eksempel på de hensyn, der tages til de europæiske borgeres behov i det nye direktiv.

Efter min mening er det faktisk de europæiske borgere, der virkelig vil få gavn af dette direktiv, da de med brugen af intelligente målere får adgang til alle faktureringsoplysninger, kan vurdere det bedste tilbud på markedet og vælge deres leverandør ud fra den mest fordelagtige pris, for selv om der går nogle år, før vi kan se virkningerne af liberaliseringen, er der ingen tvivl om, at deltagelsen af nye operatører på markedet vil resultere i lavere priser og gunstigere markedsforhold for EU-borgerne.

Et andet vigtigt element er anerkendelsen af de europæiske systemer for transmissionsnet, der giver de europæiske borgere gasforsyningsikkerhed. Alt dette afhænger også af styrkelsen og skabelsen af ny infrastruktur, såsom lager- og genforgasningsfaciliteter, der bliver drivkraften bag den tredje pakke. Det er derfor nødvendigt at åbne op for et konkurrencedygtigt marked, der sikrer langsigtede investeringer og kontrakter med virksomheder i sektoren, især i de nye medlemsstater, hvor skabelsen af ny infrastruktur også vil kunne løse de mangeårige problemer med energiahængighed.

Der er blevet taget hensyn til beskyttelsen af mere sårbare forbrugere, idet de nationale og regionale myndigheder har fået mulighed for at sikre deres gasforsyning i de mest kritiske perioder. Det vellykkede resultat med gasdirektivet og energipakken som helhed understreger endnu engang den rolle, som Europa og EU-institutionerne spiller for de europæiske borgere.

Atanas Paparizov, ordfører. – (BG) Fru formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne først udtrykke min glæde over, at Europa-Parlamentet og Rådet har indgået en aftale om den tredje energipakke, herunder forordningen om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet, som jeg er ordfører for. Jeg vil gerne nævne det tjekiske formandskabs bidrag og Kommissionens aktive hjælp med at finde fælles løsninger.

Hvad angår adgangen til gastransmissionsnet, er målene i den tredje energipakke blevet opnået. Vejen er banet for skabelsen af et fælles europæisk energimarked, der bygger på regler, som fastsættes nærmere i form af bindende netregler. Der er skabt flere muligheder for at indgå i et regionalt samarbejde, hvor agenturet for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder sammen med det europæiske net af transmissionssystemoperatører og de nationale reguleringsmyndigheder vil spille en væsentlig motiverende rolle.

Det vil i høj grad hjælpe på forsyningsikkerheden og tilskynde til skabelsen af ny infrastruktur gennem det europæiske operatørnets udarbejdelse af en 10-årig netudviklingsplan, hvis gennemførelse kontrolleres af de nationale reguleringsmyndigheder og overvåges af agenturet. Det giver alle markedsdeltagere lejlighed til på grundlag af klart definerede procedurer at udarbejde netregler og foreslå ændringer til dem, hvis det i praksis viser sig at være nødvendigt. Konkurrencebetingelserne for leverandører bliver strammet op gennem anvendelsen af mere stringente regler for oplysninger om og gennemsigtighed i transmissionsoperatørernes virksomhed.

Jeg vil især gerne takke dem, der har deltaget i forhandlingerne, for deres støtte til de forslag, som jeg udarbejdede om den 10-årige udviklingsplan og udviklingen af regionale samarbejdsinitiativer. Herudover glæder det mig, at der som resultat af forhandlingerne blev opnået en bedre kompetencefordeling mellem det europæiske net af transmissionssystemoperatører, agenturet for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder og Kommissionen med henblik på at skabe et velfungerende, effektivt og konkurrencedygtigt marked.

Jeg vil især gerne fremhæve, at der har været et tæt samarbejde omkring arbejdet med de fem retsakter i den tredje energipakke. Der blev også skabt en overordnet ramme, hvor individuelle elementer kan supplere og forstærke hinanden. Jeg vil gerne nævne det betydningsfulde resultat, der skyldes det aktive samarbejde med mine medordførere, fru Morgan, hr. Mussa, hr. Vidal-Quadras og hr. Chichester. Jeg retter også en tak til skyggeordførerne, der bidrog til hvert forhandlingstrin med konstruktive og meget nyttige forslag. Jeg må også rette en særlig tak til formanden for Udvalget om Industri, Forskning og Energi og hans sekretariat.

Fru formand, 2009 startede med en afbrydelse af gasforsyningen til Bulgarien og Slovenien og en drastisk nedgang i mængderne til andre lande i Central- og Østeuropa. Jeg mener, at EU med den tredje energipakke, de uventede forslag fra Kommissionen om at tilføje nyt indhold til gasforsyningsikkerhedsdirektivet og projekterne om at samkøre gastransmissionsnettet inden udgangen af 2009, som blev støttet af den økonomiske genopretningsplan, vil være parat til at imødekomme enhver potentiel afbrydelse af forsyningen, takket være flere materielle ressourcer og øget solidaritet. Jeg føler mig berettiget til på grundlag af de opnåede

resultater at opfordre alle mine kolleger til ved andenbehandlingen at støtte den fælles tekst, som vi er blevet enige om med Rådet, og som De har fået forelagt.

Ivo Belet, ordfører. – (NL) Fru formand! Selv om mærkning af dæk med brændstofeffektivitet på klodset vis er kommet på dagens dagsorden mellem elektricitet og gas, taler vi om vigtige og yderst håndgribelige foranstaltninger, der har direkte betydning for den enkelte forbruger, bilist, ja, faktisk de fleste af os i Europa.

Det er en konkret foranstaltning, der kun har få eller slet ingen omkostninger, og som i høj grad vil bidrage til opnåelsen af vores ambitiøse klimamål. Bildæk, jeg ved ikke, om De er klar over det, er ansvarlige for 20-30 % af et køretøjs samlede brændstofforbrug. Det er derfor logisk, at der her ligger et enormt potentiale for energieffektivitet og -besparelse.

Hvilke specifikke skridt agter vi at tage? Vi vil derfor forsøge at opmuntre alle bilister, hvilket er næsten alle, til fremover at overvåge dækkenes energieffektivitet og støjemissioner. Vi vil ikke gøre det til en pligt. Vi ønsker blot at oplyse befolkningen med et tydeligt mærke eller en mærkat, sådan som vi f.eks. i dag gør det med køleskabe. Hvem har lyst til at køre rundt med B- eller C-dæk, hvis man også kan få en miljøvenlig version i A-klasse? Desuden er en A-dækklasser mere omkostningseffektiv i det lange løb. Det er, hvad der kaldes for ren profit, profit for forbrugeren og frem for alt profit for miljøet.

Jeg vil gerne oplyse Dem om et tal. En konsekvensanalyse har påvist et besparelspotentiale på op til 1½ mio. t CO₂. Det svarer til at fjerne CO₂-emissionerne fra knap 1 mio. personbiler fra vejene i EU. Når forordningen engang kører på skinner, vil CO₂-emissionerne fra 1 mio. personbiler være blevet fjernet, hvilket er ret imponerende!

Det kommer naturligvis også til at gavne dækfabrikanterne. Det siger sig selv, og det er kun logisk, at vi rådførte os med sektoren, da vi kom med denne foranstaltning. Det giver ingen mening at påtvinge en sektor en ny lovgivning, hvis sektoren er hårdt ramt af krisen i bilindustrien, da det vil medføre flere udgifter og bureaukrati. Det er vandtætte argumenter, der ikke bare kan ignoreres. Dette mærkningsdirektiv kommer også til at gavne fabrikanterne af kvalitetsdæk, og derfor lægger vi stor vægt på at overvåge dets gennemførelse, hvilket er vigtigt for opnåelsen af lige konkurrencevilkår, bortset fra at det er på et højt niveau.

Det er klart, at miljøvenlighed aldrig må gå ud over sikkerheden, og vi har derfor fremsat ændringsforslag med dette for øje. Sikkerhed er naturligvis fortsat vores første prioritet, hvad bildæk angår.

Jeg vil gerne knytte en kort kommentar til kriteriet for støjemissioner. Det er også medtaget, fordi støjforurening er en af vor tids forbandelser, som De ved. Jeg glæder mig derfor i den forbindelse over, at vi har indføjet et forsigtigt og bæredygtigt kriterium for at mindske støjforureningen yderligere, men, som jeg allerede har nævnt, har det aldrig været på bekostning af bilens og dækkets sikkerhed.

Jeg vil gerne slutte af med et par ord om tidsrammen. Efter min opfattelse har vi opnået et ambitiøst og dog fornuftigt kompromis. Vi forventer selvfølgelig af bildækfabrikanterne, sådan som det var tilfældet med selve bilernes CO₂-emissioner, at de tidligst muligt markedsfører produkter, der opfylder de mest miljøvenlige standarder.

Silvia-Adriana Țicău, ordfører. – (RO) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Bygninger står for 40 % af primærenergiforbruget og skaber 40 % af drivhusgasudledningen. Derfor er en hurtig gennemførelse af foranstaltninger til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne den mest pålidelige, hurtigste og mindst omkostningsfulde måde at mindske drivhusgasudledningen på. Styrkelsen af bygningers energimæssige ydeevne giver dog også EU en kæmpe mulighed for at genoprette økonomien gennem skabelsen af mere end 250 000 nye arbejdspladser gennem de investeringer, der er nødvendige for at fremme de vedvarende energikilder og energieffektive bygninger, og sidst men ikke mindst gennem en bedre livskvalitet for de europæiske borgere, som får reduceret deres udgifter til regninger for forsyningstjenester.

Kommissionens nye forslag om ændring af det eksisterende direktiv indeholder bestemmelser om, at tærsklen på 1 000 m² ophæves, at der fastsættes visse mindstekrav til den energimæssige ydeevne i bygninger, at der indføres en mekanisme til harmonisering af de fastsatte mindstekrav på nationalt plan, at der skal ske fremme af de bygninger, som lokalt producerer lige så meget vedvarende energi som den primærenergi, der forbruges, og at det kun er opførelsen af de bygninger, som opfylder mindstekravene til energimæssig ydeevne, der finansieres med offentlige midler.

Parlamentet har fremsat følgende vigtige ændringsforslag, der sigter mod at udvide direktivets anvendelsesområde til også at gælde opvarmnings- og kølesystemer, øge funktionen af og harmonisere

formatet for energiattester for bygninger, udarbejde en fælles metode til beregning af mindstekrav til energimæssig ydeevne, gennemføre anbefalingerne i energiattesten for offentlige bygninger inden for dens gyldighedsperiode, indføre nye bestemmelser om formidling af oplysninger til forbrugerne og uddannelse af revisorer og eksperter, udstede byggetilladelser til bygninger, der lokalt producerer mindst lige så meget vedvarende energi som den konventionelt producerede energi, og indføre nye bestemmelser for kontrollen af opvarmnings- og kølesystemer.

Jeg opfordrer mine kolleger til at besøge udstillingen om denne slags bygninger, "net zero carbon buildings", der er arrangeret i Europa-Parlamentet i fællesskab med WWF.

Selv om direktivet om bygningers energimæssige ydeevne har været i kraft siden 2002, har gennemførelsen af det i medlemsstaterne ikke været tilfredsstillende. Medlemsstaterne har peget på de manglende midler som den væsentligste hindring for en ordentlig gennemførelse af direktivet. Derfor har Europa-Parlamentet foreslået at finansiere foranstaltningerne til bygningers energimæssige ydeevne med midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, oprette en europæisk fond for bygningers energimæssige ydeevne, fremme vedvarende energikilder med støtte fra EIB, Kommissionen og medlemsstaterne, undersøge muligheden for en lav momssats på tjenester og produkter, der har med bygningers energimæssige ydeevne at gøre, og udvikle nationale programmer, som kan øge bygningers energieffektivitet gennem vedtagelsen af finansielle instrumenter og visse specifikke skatteforanstaltninger.

Sidst men ikke mindst vil jeg gerne takke skyggeordførerne, det tekniske personale fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og FUSP-personalet fra samme udvalg, som jeg har haft et fint samarbejde med. Jeg afventer spændt mine kollegers kommentarer.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Det er ikke let på fem minutter at give Kommissionens svar på syv fremragende betænkninger, men jeg vil ikke gå glip af denne mulighed for at takke alle ordførerne – fru Morgan, fru Țicău, hr. Chichester, hr. Vidal-Quadras, hr. Mussa, hr. Paparizov og hr. Belet – samt alle skyggeordførerne. Jeg vil også gerne takke fru Niebler, som har arbejdet virkelig hårdt på, at vi kunne nå frem til den foreliggende betænkning inden for et meget begrænset tidsrum.

Jeg vil indlede med det indre energimarked, fordi vi for to år siden lagde ud med et ambitiøst mål, nemlig at skabe et reelt konkurrencedygtigt og reelt europæisk energimarked til gavn for borgerne i EU. Værktøjet til at opnå dette mål er den tredje pakke om det indre energimarked for gas og elektricitet.

Vi er i dag tæt på at vedtage denne pakke og dermed nå målet. Via trepartsdrøftelserne er det nu lykkedes os at nå til enighed om kompromisforslaget. Kommissionen støtter fuldt ud dette kompromis. Hvis forslaget vedtages af plenarforsamlingen i morgen, vil det give EU de klare rammebestemmelser, der er behov for med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten, og fremme hårdt tiltrængte investeringer.

For det første vil man med forslaget fremme energihandelen på tværs af grænserne, idet der som supplement til de nationale energireguleringsmyndigheder bliver oprettet et agentur for samarbejde mellem de nationale energireguleringsmyndigheder, som har bemyndigelse til at træffe bindende afgørelser. Dette sikrer, at sager på tværs af grænserne bliver behandlet behørigt, og sætter EU i stand til at udvikle et reelt europæisk netværk.

For det andet vil man med den nye lovgivning fremme samarbejdet og investeringerne på tværs af grænserne og mellem regionerne, idet der etableres et nyt europæisk netværk for transmissionssystemoperatører. EU's netoperatører vil samarbejde og udvikle netværkskoder og sikkerhedsnormer samt planlægge og koordinere de nødvendige investeringer på EU-plan.

For det tredje vil forslaget indeholde en bestemmelse om, at det lovpligtige tilsyn fra de nationale reguleringsmyndigheders side skal være mere effektivt, og at disse myndigheder skal være meget mere uafhængige og råde over alle nødvendige hjælpemidler.

For det fjerde vil man med forslaget sikre effektiv adskillelse af produktion og transmission af energi for at eliminere enhver interessekonflikt, fremme netværksinvesteringer og forebygge diskriminerende adfærd.

Med denne lovgivning sikres der også større gennemsigtighed, hvorved der garanteres lige adgang til informationer, prisfastsættelsen gøres mere gennemsigtig, tilliden til markedet øges, og man bidrager til at undgå enhver form for eventuel manipulation eller manipulation af markedet.

Dette drejer sig ikke blot om at få det indre marked til at fungere efter hensigten, men mere generelt om at sikre, at EU kan tackle de udfordringer, vi står over for inden for energiområdet, nemlig klimaændringerne, den øgede afhængighed af importeret energi, forsyningssikkerheden og den globale konkurrencedygtighed.

Et velfungerende indre marked er især et centralt element i EU's indsats for at håndtere klimaændringerne. Uden et konkurrencedygtigt elektricitetsmarked vil en emissionshandelsordning aldrig kunne fungere efter hensigten, og vores mål med hensyn til vedvarende energi vil ikke kunne opfyldes.

Med det indgåede kompromis har vi også fundet en god balance mellem holdningerne i Parlamentet og Rådet. Ordførerne har allerede forelagt de centrale elementer, hvormed det indgåede politiske kompromis styrker den fælles holdning, Rådet vedtog i januar 2009.

Jeg vil gerne fremhæve nogle få centrale emner.

Parlamentets opfordring til stærkere forbrugerbeskyttelse og bekæmpelse af energifattigdom er nu nedfældet i lovgivningen. Der skal indføres intelligente målere, som sætter forbrugerne i stand til at få nøjagtig besked om deres forbrug og fremmer energieffektiviteten, idet målet er, at 80 % af forbrugerne skal have målerne installeret inden 2020. De nationale reguleringsmyndigheders beføjelser og uafhængighed er blevet styrket, og det samme gælder for agenturets beføjelser, og bestemmelserne om effektiv adskillelse er blevet gjort bedre.

Vigtigst af alt har vi også set, at markedet har udviklet sig. En række virksomheder har omstruktureret deres organisation og den måde, hvorpå de håndterer netværk og forbrugere. Jeg så i dag på Hannovermessen, at det går fint fremad med de intelligente målere, og at virksomhederne begynder at indkalkulere disse beslutninger.

Energieffektivitet er helt sikkert et af de vigtigste politikområder i forbindelse med den europæiske energipolitik. Byggesektoren har fortsat betydeligt potentiale til yderligere at forbedre energieffektiviteten, samtidig med at der kan skabes nye arbejdspladser, og væksten kan stimuleres.

Jeg takker Parlamentet hjerteligt for opbakningen til Kommissionens forslag om omarbejdningen af direktivet om energieffektivitet i bygninger. Drøftelserne og forslagene viser, at Parlamentet på dette område har de samme politiske målsætninger og gerne vil forbedre den nuværende ydeevne kraftigt. Det er ikke noget nemt område, da nærhedsprincippet i stor grad er involveret, så vi er nødt til at finde den rette balance. Direktivet indeholder nogle rammer med henblik på at forbedre den energimæssige ydeevne i bygningerne i EU.

Der er en lang række tydeliggørende oplysninger, og dette styrker virkningen af direktivet, og det samme gør principperne om den "omkostningsoptimale" metode, kravet om kontrolmekanismer og de mange definitioner.

Spørgsmålet om finansieringsinstrumenter er særdeles vigtigt med hensyn til at stimulere energieffektivitetsforanstaltninger, men dette skal der tages fat på i en passende lovgivning og med nogle initiativer. Bygningsdirektivet har derfor sine begrænsninger med hensyn til finansielle og finanspolitiske spørgsmål.

Højeffektive bygninger – det være sig såkaldte lav- eller nulenergibygninger eller næste generation af bygninger – er et nyt element, Kommissionen har indført i direktivet.

Det er afgørende, at bestemmelserne er ambitiøse, men realistiske, og at der er en vis fleksibilitet i betragtning af de forskellige klimamæssige og økonomiske forhold i EU. Ensartede krav om f.eks. nulenergibygninger (netto) ville ikke ligefrem opfylde dette krav og ville således være for overdrevne.

Harmonisering er af afgørende betydning for det indre marked. Jeg støtter fuldt ud Parlamentets ønske om at indføre en fælles metodik til beregning af omkostningsoptimale kravsniveauer. Hvis der blev foreskrevet en fælles metodik vedrørende selve beregningen af den energimæssige ydeevne, ville dette dog kunne virke mod hensigten, og gennemførelsen af direktivet kunne blive forsinket i flere år på grund af medlemsstaternes komplekse bygningsreglementer.

Der er altså tale om en meget kompliceret og vanskelig lovgivning, men jeg har stor tillid til Parlamentet med hensyn til at få dette retsinstrument styrket.

Ordføreren talte også om dæk, som kan spille en væsentlig rolle ved reduktion af energiintensiteten og emissionerne ved vejtransport. Den kombinerede virkning af dette forslag sammen med typegodkendelseslovgivningen om dæk skulle inden 2020 medføre en brændstofbesparelse på ca. 5 % for EU's samlede bilpark. Med dette forslag vil forbrugerne få adgang til standardiserede oplysninger om brændstofeffektivitet. Der vil også være oplysninger om vejgreb i vådt føre, som er et andet uhyre vigtigt parameter for dæk og ekstern rullestøj. Mærkningsordningen vil dermed trække markedet i retning af dæk med bedre ydeevne, samtidig med at man undgår forbedringer på ét område på bekostning af andre områder.

Den betænkning, der bliver sat under afstemning i denne uge, indeholder en række væsentlige forbedringer i forhold til det oprindelige forslag, som f.eks. ændring fra et direktiv til en forordning, hvilket vil reducere gennemførelsesomkostningerne og sikre, at den samme anvendelsesdato for mærkningen gælder for alle. Medtagelse af vinterdæk i mærkningsordningen med vedtagelsen af en bestemt klassificering hurtigst muligt vil også være til gavn for dem, der kører under vejforhold med is eller sne.

Det er vigtigt, at vi finder den bedste måde, hvorpå man kan synliggøre mærkaten. Der pågår nogle diskussioner på dette område. Vi vil meget gerne have Parlamentets støtte til vores forslag om at integrere mærkaten i de mærker, som på nuværende tidspunkt leveres sammen med hvert enkelt dæk til angivelse af dækkets størrelse, belastningsindeks osv.

Jeg mener, vi virkelig har gjort bemærkelsesværdige fremskridt om energispørgsmålet med denne lovgivning, og vigtigst af alt er der opbakning fra både borgerne og industrien. Ved vores besøg på Hannovermessen så vi en enorm fremdrift inden for industrien med hensyn til energieffektivitet, ikke alene på de områder, vi nu har lovgivet om, men også i andre brancher med f.eks. forskellige apparater til slutbrugere og til fremstilling af værktøj til forskellige industriformål.

Energieffektivitet, energi og Europa. Dette er nøgleordene for det, vi er nået frem til ved denne lovgivning. Jeg vil gerne takke alle involverede parter og navnlig alle de medlemmer af Europa-Parlamentet, der støttede arbejdet.

Til sidst vil jeg blot som undskyldning sige, at jeg kunne få fem minutter mere, men jeg vil kun bruge ét minut, når jeg får ordet anden gang.

Rebecca Harms, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed*. – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne takke hr. Piebalgs for hans målrettede indlæg. Jeg tror, vi bedst kan måle de opnåede fremskridt ved at se på det mål, vi satte os ved forhandlingens begyndelse. Jeg kan huske, at situationen i begyndelsen var sådan, at fru Kroes forelagde en analyse, der viste, at magten over markedet til trods for adskillige liberaliseringspakker på EU-plan lå hos færre og færre operatører – store energiselskaber – i flere og flere af EU's medlemsstater, dvs. at koncentrationen inden for energisektoren vedrørende elektricitet var stigende, ligesom det var tilfældet vedrørende gas. Det var mig derfor ved forhandlingens begyndelse en glæde, at både Kommissionen og også senere Europa-Parlamentet nævnte, at det mest effektive instrument til at bekæmpe denne koncentration – navnlig i elektricitetssektoren – er adskillelse af produktionen og distributionsnettet.

Jeg vil godt vædde på, at vi uden denne adskillelse – som De i starten slog til lyd for – ikke ville kunne yde forbrugerne nogen reel beskyttelse mod arbitrære priser på energimarkedet. Jeg tør også godt vædde på, at Parlamentet vil komme til at drøfte dette instrument igen i overskuelig fremtid, fordi det, vi træffer afgørelse om nu, ikke vil være tilstrækkeligt til at overvinde denne magt og dominerende stilling, nogle store energiselskaber har. Det vil ikke være nok til at forhindre elektricitets- og gaspriserne i at stige endnu mere til trods for stadig stigende overskud i energisektoren. Det vil ret beset ikke være nok til at give den gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse, som blev lovet her af mange velmenende medlemmer af Europa-Parlamentet.

Jeg må erkende, at disse medlemmer har kæmpet meget hårdt på dette område. Men jeg må også sige, at det er de store selskaber og nogle af medlemsstaterne, som har haft succes her og ikke de fremsynede europæiske politikere. Jeg håber, der er nogen, som vil indgå dette væddemål, og om fire års tid vil vi så drøfte det næste liberaliseringstrin, og vi vil rent faktisk tale om adskillelse.

Gunnar Hökmark, *for PPE-DE-Gruppen*. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke fru Morgan for hendes betænkning om elektricitetsmarkederne. Som skyggeordfører har det været mig en fornøjelse at arbejde sammen med hende, og jeg synes, det er rimeligt at sige, at vi har kunnet nå frem til en liberalisering af energimarkederne. Vi har i hvert fald udarbejdet nogle vigtige foranstaltninger, og derved har vi åbnet markedet. Jeg synes, det er rimeligt at sige, at betænkningen om elektricitet også var hovedemnet i den proces, vi drøfter her i dag.

Jeg mener, det er vigtigt at anføre, at dette også står i modsætning til de kræfter i andre lande, som gerne så, at grænserne for energimarkederne var mere beskyttet. Vi har en debat i Sverige, hvor der er nogle, der gerne så en vis form for protektionisme vedrørende eksport af elektricitet. Men dette ville hæmme og skade alt det, vi kan opnå ved et åbent elektricitetsmarked.

Ved at åbne markederne kan vi gøre noget ved klimaændringerne og kan gøre bedst brug af vedvarende energi og kernekraft. Vi kan også sikre, vi har en god energiforsyning i hele EU, som binder landene og markederne sammen. Jeg mener, de foranstaltninger, vi træffer med denne pakke om energimarkedet, skal anses for at være væsentlige. Selv om der skal træffes yderligere foranstaltninger, har vi bidraget til energisikkerheden i Europa og til bekæmpelse af klimaændringer.

Edit Herczog, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Den tredje energipakke drejer sig om at tæmme sektoren med det formål at tilvejebringe større sikkerhed og gennemsigtighed samt vedvarende og prismæssigt overkommelig energi for alle europæiske borgere og virksomheder. Det handler om at kunne tackle de energimæssige udfordringer, vi står over for. Det handler om at reducere medlemsstaternes afhængighed af energiekporterende enkeltlande. Det handler om større kunde- og forbrugertilfredshed. Det handler om at undgå forvriddninger af markedet, navnlig mellem de lande, der producerer billig energi, og de lande, der vil købe billig energi, og som ikke nødvendigvis er de samme. Det handler om at tiltrække investorer inden for energisektoren.

Det europæiske agentur vil skulle spille en central rolle, og som min kollega ordføreren, hr. Chichester, har nævnt, er vi nået frem til et stærkt og uafhængigt agentur, og vi har kunnet styrke Europa-Parlamentets rolle i forbindelse med opfyldelse af de tidligere nævnte mål. Jeg synes, det var vidunderligt at samarbejde. På en eller anden måde er det ærgerligt, at vi nu er færdige med denne energipakke.

Anne Laperrouze, for ALDE-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! I september 2007 forelagde Kommissionen sin tredje energipakke i relation til, hvordan det indre marked fungerer. Ved forhandlingerne blev der meget hurtigt fokuseret på det væsentlige, men ikke eneste, spørgsmål vedrørende adskillelse af produktionen og transporten af energi.

Spørgsmålet om netværksejerskab, som efter min opfattelse blev behandlet utilstrækkeligt ved førstebehandlingen, synes at være blevet taget mere alvorligt. Den samtidige forekomst af forskellige valgmuligheder, herunder den berygtede tredje vej, som nu er udvidet og præciseret, falder i god jord hos mig – hvilket er indlysende, da jeg var medforslagsstiller til dette ændringsforslag.

Det ville dog heldigvis være en fejl at opsummere denne tredje pakke som et spørgsmål om adskillelse af ejerskab. De opnåede fremskridt er reelle nok, nemlig flere rettigheder til forbrugerne, flere beføjelser til reguleringsmyndighederne, mere samarbejde blandt reguleringsmyndighederne, 10-årige investeringsplaner, mere gennemsigtighed for at lette udviklingen af vedvarende energi, mere teknisk samarbejde blandt netværksoperatører og også redskaber til et bedre forbrugsmønster såsom intelligente målere.

Dette er et yderligere skridt i retning af europæisk solidaritet. I afsnittet om "tredjelande" anføres det, til trods for at det virker mindre opsigtsvækkende end den formulering, Kommissionen havde udarbejdet i starten, udtrykkeligt, at en medlemsstat har ret til at nægte at certificere en operatør, hvis certificering af operatøren ville bringe landets eller en anden medlemsstats energiforsyningssikkerhed i fare.

Der er måske en enkelt ting, jeg gerne vil beklage vedrørende Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder. Vi havde nemlig gerne set, at der blev oprettet et stærkt, uafhængigt agentur, som var i stand til at træffe beslutninger uden støtte fra Parlamentet, men vi var op imod den berygtede Meroni-dom. Lad os ikke narre os selv. Til opbygningen af en sand europæisk energipolitik kræves der endnu større fremskridt – og især institutionelle fremskridt.

Forsyningssikkerheden, bekæmpelsen af klimaændringer og reguleringen af markederne er alt sammen mål, der skal forfølges med en pragmatisk, ikke dogmatisk, tilgang.

De europæiske borgere forventer ikke anvendelse af økonomiske teorier, men konkrete beviser for, at åbningen af markederne vil gavne dem ved at give dem friheden til at vælge deres leverandør samt rimelige, stabile og forudsigelige priser.

Jeg er mine kolleger, vores kommissær og Rådet taknemmelig for denne konstruktive indsats.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand, hr. kommissær! På vegne af Gruppen Union for Nationernes Europa vil jeg gerne henlede opmærksomheden på fire punkter.

For det første skal vi se positivt på løsninger, hvor formålet er at adskille produktionen og salget af elektricitet og gas fra transmissionen. Dette burde resultere i konkurrence mellem producenterne af energi og dermed en reduktion i prisen på deres tjenester.

For det andet er det vigtigt, at bestemte medlemsstater, som er forpligtet til at indføre en adskillelse af energiproduktionen fra transmissionen kan indføre en ud af tre modeller for dette, nemlig den størst mulige opdeling af ejerskabet, overdragelse af netværksforvaltningen til en uafhængig operatør og muligheden for fortsat integreret produktion og transmission af energi, men kun på betingelse af, at man sikrer, at disse to forretningsenheder i praksis fungerer uafhængigt af hinanden.

For det tredje kræver løsningerne vedrørende en styrkelse af forbrugerens rolle på elektricitets- og gasmarkedet opmærksomhed – og navnlig skal der være mulighed for at skifte energileverandør inden for maksimalt tre uger, uden at der påløber nogen tillægsgebyrer.

For det fjerde og sidste er det også især værd at bemærke de løsninger, som har en social dimension, idet det kræves, at medlemsstaterne giver støtte til de elektricitets- og gasforbrugere, der ikke har råd til at betale deres regninger.

Claude Turmes, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! For det første vil jeg sige om Țicău-betænkningen, at De Grønne vil stemme for, da den har et grønt fingeraftryk, og jeg siger tak til hele forhandlingsholdet.

Jeg vil gerne bruge de få sekunder, jeg har her, på indre markeder. Det er allerede her i aften klart, at vi får brug for en fjerde pakke om liberalisering med fem punkter. For det første adskillelse af ejerskab til rørledninger og distributionsnet, for det andet adgang til oplagring af elektricitet og gas, for det tredje mere magt til Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder, for det fjerde offentligt ejerskab af energibørserne, fordi det ellers aldrig vil komme til at fungere, og for det femte har vi brug for en specifik kartellov for infrastrukturbaserede økonomier.

Selv om Eluned Morgan har kæmpet hårdt for forbrugerne, kan forbrugere først fremstå som vindere, når grossistmarkedet fungerer. Enel overtager Endesa, RWE overtager Nuon, og Vattenfall overtager Essent. Vi ender med at have 10 kæmpestore operatører, som ikke har nogen som helst interesse i hverken en miljødagsorden eller en forbrugerdagsorden. Dette vil være et kartel, og for at kunne håndtere dette kartel, har vi brug for strengere love. I den forstand har vi lidt et nederlag her i aften, som er iscenesat af hr. Reul, fru Niebler og andre af deres observans. Det er en stor sejr for energioligopolerne, og det er et nederlag for forbrugere i Europa.

Vladimír Remek, for GUE/NGL-Gruppen. – (CS) Mine damer og herrer! Det er ikke muligt at belyse hele energipakken på meget kort tid. Til trods herfor vil jeg gerne indledningsvis takke alle dem, der var involveret i udarbejdelsen af dokumenterne i denne sag. Men lad os være realistiske. Resultatet er stadig langt fra perfekt. Ikke desto mindre mener jeg, det var umuligt at opnå mere her og nu. Den kendsgerning, at Parlamentet med sin nuværende sammensætning står foran udløbet af mandatperioden, har helt klart spillet en rolle. Personligt vil jeg gerne hovedsagelig tale om det dokument, hr. Chichester har forelagt, om oprettelse af Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder. Som skyggeordfører har jeg slået til lyd for dette agentur, idet agenturet bl.a. skal bidrage til, at der oprettes regionale markeder. Imidlertid har det ikke været muligt at gennemføre mere fordelagtige planer som f.eks. oprettelse af en overnational fælleseuropæisk reguleringsmyndighed.

Jeg har også klart bedt om at få bekræftet, at princippet i det oprindelige forslag fra Kommissionen om "et medlem, en stemme" vedrørende beslutningstagningen i Rådet af Europæiske Energiregulatorer bevares. Dette er særdeles vigtigt for små EU-medlemsstater. Forsøget fra hovedsagelig store staters side, som f.eks. Frankrig og Tyskland, på at gennemtvinge en såkaldt vægtet stemmekvotient ville være til ulempe for små lande. F.eks. sætter princippet om "et medlem, en stemme" Den Tjekkiske Republik og andre lande bedre i stand til at modsætte sig de bestræbelser, som en række store netoperatører gør for at dominere markedet. I denne sammenhæng glæder det mig, at min indsats ikke har været forgæves, og jeg betragter dette som en succes for det tjekkiske formandskab.

Der blev ikke indgået aftale om alting vedrørende Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder. F.eks. udestår spørgsmålet om placeringen af hovedkontoret. Personligt ville det glæde mig, hvis agenturet kunne blive placeret i Slovakiet, som har udvist interessere. Den mindst acceptable løsning ville imidlertid være den såkaldte interimsmulighed, hvor agenturet ville forblive i Bruxelles, som i forvejen har masser af agenturer – herunder nogle agenturer, hvor det oprindeligt var hensigten, at de kun kunne være placeret i byen midlertidigt.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru formand! Med regelmæssige mellemrum har jeg hørt, at det indre elektricitetsmarked på øen Irland er blevet fremført som eksempel på, hvordan dette koncept virker i praksis. Ud fra det, der betyder mest for forbrugerne – dvs. prisen – må jeg sige, at det ikke er nogen succes. Da

minister Dodds iværksatte det, lovede han, at effektivitetsbesparelser og øget konkurrence ville være med til at begrænse grossistprisen på elektricitet, og at langt de fleste af fordelene ville komme forbrugerne til gode. Dette klinger temmelig hult nu, ikke mindst for de nordiske forbrugere, som sidder på tilhørerpladserne for at overvære denne forhandling.

Efter min opfattelse skyldes en del af problemet en ineffektiv reguleringsproces, hvor man retter for meget ind efter industrien og er for undskyldende over for høje priser, selv når olieprisen er faldet markant. Terminskøb når markedspriserne er i top, hvilket giver skyhøje priser i dag, giver knap nok løftede øjenbryn hos reguleringsmyndighederne, og dermed kan de hårdt pressede forbrugere ikke få den støtte, de burde have.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi var enige om, at vi ønskede at sikre, at borgerne fik større energiforsyningsikkerhed, at de havde tilstrækkelige energiforsyninger, og at de var i stand til at købe energi til rimelige priser. Vi var ikke enige med hensyn til de instrumenter, som er bedst til at opnå dette med.

Vi har i dag imidlertid et resultat foran os, vi kan være stolte af, og som er konstruktivt og differentieret, fordi sagen er kompliceret, og der ikke findes nogen simple svar. Løsningen er, at vi skal sikre, at der investeres flere penge i energisektoren, i distributionsnettet, i samkøringsforbindelser og i nye elektricitetsværker. Dette er et særdeles vigtigt punkt til overvejelse, og den nødvendige kapital dertil skal gøres tilgængelig.

På den anden side må vi forvisse os om, at der føres tilsyn med de selskaber, der leverer energien, og at der skabes reel konkurrence. Jeg mener, det var den rette løsning at vedtage forskellige modeller for organisering af virksomhederne, idet det samtidig sikres, at vi har et effektivt tilsyn, et stærkt agentur og et solidt samarbejde mellem reguleringsmyndighederne, og sikres, at selskaberne ikke blot kan gøre, som de lyster. Den kendsgerning, at der kan udarbejdes helt forskellige bestemmelser – bl.a. tilpasset til specielle nationale omstændigheder – er en klog løsning. Hvis den anvendes korrekt, kan det også vise sig at være en fremtidssikret løsning og en løsning, der vil bringe os et betydeligt skridt i den rigtige retning. Desuden kunne man i løbet af vores proces og de drøftelser, vi havde i medlemsstaterne, sandt at sige allerede se, at der skete forandringer. Situationen er ikke længere den samme, som den var ved påbegyndelsen af den undersøgelse, der blev foretaget af Kommissionen. Dataene og de faktiske forhold er nu allerede meget mere forskelligartede, og vi har allerede gjort betydelige fremskridt, men det forslag, vi skal til at vedtage nu, vil bringe os et yderligere skridt fremad.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg har allerede i en mindre kreds nævnt, at denne forhandling om energipakken ikke nødvendigvis er et spørgsmål om partifarve eller om venstre eller højre. Alligevel er det et område, der er meget ideologisk præget. Vi har set dette igen i dag. Jeg vil gerne vædde med min tyske kollega fru Harms om, at vi om fire års tid ikke vil fremlægge en fjerde pakke, men vil kunne klare os med de instrumenter, vi har: nemlig at markedet reguleres, og at distributionsnettet gøres lettere tilgængeligt – hvilket er noget, der allerede har været en succes i Forbundsrepublikken Tyskland. Det er muligt at kigge på positive eksempler. Jeg går ind for, at vi ganske enkelt opretholder status quo og benytter de instrumenter, vi har fået, og sikrer, at de bliver anvendt.

For det andet vil jeg gerne argumentere for Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder, der blev oprettet for nylig, og som skal have og anvende definitive beføjelser og anvende bedste praksis fra medlemsstaterne. Hvis dette sker, er jeg ikke i tvivl om, at vi vil få et godt resultat.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Fru formand! En forhandling om energipakken for det indre elektricitets- og gasmarked er meget hårdt tiltrængt. For at fungere godt skal bestemmelserne indeholde svar på en række spørgsmål, bl.a. følgende. Fremover vil der være et fælles energimarked i EU – eller bliver vi nødt til at koordinere de nationale markeder? Hvilken form for energi vil i de næste 30 år give stabile og tilstrækkelige energiforsyninger til relativt lave priser? Fordi dette er vigtigt for EU's og borgernes økonomi. Med hvilke energikilder vil man bedst kunne begrænse drivhuseffekten og nedbringe omkostningerne i forbindelse med regulering af drivhuseffekten?

Desværre har de tiltag, der hidtil er blevet truffet på dette område, ikke været gennemskuelige og overbevisende, hvilket kan udarte sig negativt for borgerne og økonomien i de næste 15 år.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Med den tredje energipakke var det først og fremmest hensigten at kunderne på vores kontinent skulle tilgodeses, og dette er lykkedes – kunden er i centrum. Alligevel var det også nødvendigt at tage hensyn til energiproducenternes grundlæggende interesser. Vi stod over for to væsentlige problemer.

For det første var der forsyningssikkerheden – og dette punkt er blevet opfyldt. Efter min mening er der sammenlignet med den første og anden pakke blevet gjort betydelige fremskridt. Etableringen af et fælles marked for energi er nu ved at blive en kendsgerning, og princippet om solidaritet er i dag i højsædet. Vi kan også, når dette er påkrævet af hensyn til vores sikkerhed, investere uden for EU's grænser.

For det andet var der princippet om åben konkurrence på det europæiske energimarked. Dette punkt er ikke blevet opfyldt fuldt ud, og det kan vise sig nødvendigt at udtænke yderligere, mere specifikke løsninger. Fra nu af skal vi dog sikre, at betingelserne på det europæiske marked for investorer fra tredjelande er de samme – og ikke bedre – som for investorer fra medlemsstaterne, og at vores energiforetagender kan konkurrere på gensidig basis og investere frit uden for EU.

Jeg vil gerne understrege, at den tredje pakke er en politisk milepæl, ikke alene i teknisk og økonomisk henseende, og vi bør virkelig erkende, at pakken er en stor succes for EU.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Fru formand! Jeg tror, vi i denne sag – jeg var skyggeordfører for min gruppe for gassektoren – er nået frem til et kompromis, som vi kan opnå enighed omkring for de øvrige sektorer også, fordi vi ikke så på markedet med ideologiske briller, men tænkte i praktiske baner. Et fælles europæisk marked betyder frem for alt, at vi giver de nationale reguleringsmyndigheder nogle bedre muligheder og mere magt, og at vi etablerer fælles europæiske kriterier, således at ingen reguleringsmyndighed træffer helt forskellige beslutninger i forhold til de andre, og vi ikke har en situation, hvor den ene er afhængig af regeringen, og den anden ikke er det, og vi har et europæisk agentur, som i samarbejde med Kommissionen virkelig kan arbejde hen imod dannelsen af et europæisk marked.

Det andet særdeles vigtige aspekt er den kendsgerning, at forbrugerens rolle er styrket, hvilket er noget, som i princippet er afspejlet i en række bestemmelser, selv om jeg gerne have set det i endnu flere. Det handler om, at forbrugerne har muligheder og rettigheder og oplever gennemsigtighed i denne vigtige forsyningssektor. Begge disse betingelser er opfyldt, og jeg stemmer således for denne pakke.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Sidste vinter var et slående eksempel på, i hvilket omfang vi er afhængige af gasimport, og hvordan denne afhængighed udnyttes som et udenrigspolitisk instrument. Jeg vil således gerne navnlig understrege behovet for hurtigst muligt at udvikle et forenet, åbent og effektivt indre marked for naturgas i EU, idet der udarbejdes et regelsæt for netværkene med henblik på at sikre gennemsigtig grænseoverskridende adgang til forsyningsnetværkene for at muliggøre langsigtet planlægning og udvikling. Den langsigtede plan skal inkludere både gasforsyningsnetværk og regionale samkøringsforbindelser. Der skal ske forbedringer af bestemmelserne for at sikre ikkediskriminerende adgang til infrastruktur. Samtidig vil jeg gerne lægge særlig vægt på behovet for at diversificere energikilderne via udviklingen af reelle incitamenter til en mere udbredt indførelse af vedvarende energi. Da bygningerne står for 40 % af EU's samlede energiforbrug, er det yderst vigtigt, at der lægges vægt på anvendelse af vedvarende energi i bygninger af hensyn til energieffektiviteten, økonomien og isoleringsniveauet. Foranstaltninger fra EU's samt de nationale og lokale forvaltnings side samt økonomiske incitamenter skal knyttes sammen i et enkelt system.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Inden jeg går videre til en række aspekter ved den foreliggende betænkning, vil jeg gerne takke ordføreren, fru Țicău, og de øvrige skyggeordførere for deres samarbejde ved udarbejdelsen af betænkningen.

Min og min politiske gruppes interesse vedrørende den foreliggende betænkning var at give gode forudsætninger for at kunne opnå en hurtig endelig aftale mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet om konkrete foranstaltninger til forbedring af den energimæssige ydeevne i bygninger i de forskellige medlemsstater.

I den forbindelse må jeg sige, jeg var kritisk over for nogle af de forslag, der er ensbetydende med meningsløse bureaukratiske foranstaltninger og uforholdsmæssigt ambitiøse bindende mål for de enkelte medlemsstater, og som ved den endelige vurdering alvorligt ville hæmme den praktiske gennemførelse af de hårdt tiltrængte projekter. Et væsentligt aspekt ved den foreliggende betænkning er aftalen om en fælles harmoniseret metodik til beregning af den mest rentable energimæssige ydeevne, der udgør grundlaget for, at medlemsstaterne kan præcisere deres minimumsstandards, og som også tager hensyn til de regionale klimaforskelle.

Til slut vil jeg også gerne nævne spørgsmålet om økonomisk støtte, som er uhyre vigtigt for gennemførelsen af foranstaltninger til forbedring af den energimæssige ydeevne i de forskellige medlemsstater. Jeg er enig i forslaget om at etablere en europæisk fond i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank, hvor man skaber nogle betingelser med henblik på at generere finansielle midler til etablering af nationale eller regionale

fonde via den såkaldte løftestangseffekt. Jeg bifalder også forslaget om at tilskynde til bedre anvendelse af strukturfondene med henblik på at forbedre den energimæssige ydeevne i de forskellige medlemsstater.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege en særdeles vigtig kendsgerning, som vedrører den hurtige og omhyggelige undersøgelse af foranstaltninger til forbedring af den energimæssige ydeevne i de forskellige medlemsstater. Genopblomstringen af branchen til forbedring af den energimæssige ydeevne i bygninger kan bortset fra en slående reduktion...

(Formanden afbryder taleren)

Reino Paasilinna (PSE). – *(FI)* Fru formand! Jeg vil især gerne takke ordførerne, som taler derovre. Det er en vigtig fase, vi er nået frem til. Vi er på rette kurs, selv om intet som tidligere sagt i dag slår til. Der ligger en masse arbejde foran os.

Intelligente målere, behovet for at have et levedygtigt og åbent energisystem samt behovet for reel konkurrence er alt sammen områder, vi mener, er vigtige, og som også er i fokus vedrørende forbrugernes rettigheder. Energifattigdom er blevet en alvorlig problemstilling. Energipriserne er stigende. Energi er en dyr vare, og derfor skal folks rettigheder garanteres. Af den grund gør vi med denne lovpakke energi til en offentlig tjeneste. For så vidt angår min gruppe, Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, viser det, at vi forsvare forbrugernes interesser og således gør markedet så gennemsigtigt som muligt. Lad os gøre yderligere fremskridt i denne retning.

(Bifald)

Neena Gill (PSE). – *(EN)* Fru formand! Lige fra vi begyndte at forhandle om Belet-betænkningen, var det vores opfattelse, at samtlige interesseparter – fra dækproducenterne til miljølobbyisterne – i brede træk var enige i, at det var nødvendigt med denne lovgivning. Jeg vil gerne lykønske ordføreren med den måde, hvorpå han har håndteret denne betænkning, og den måde, hvorpå han har samarbejdet med skyggeordførerne.

Jeg tror, der er behov for denne lovgivning lige nu. Det vil sætte gang i bilindustrien på dette meget vanskelige tidspunkt. Jeg besøgte for nylig Michelin i Stoke og Jaguar Land Rover-fabrikkerne i min valgkreds, hvor jeg så, hvordan forskning og udvikling i grøn teknologi allerede er godt i gang. Enhver støtte til industrien under afmatningen skal være fokuseret på behovet for at tilpasse sig til de miljømæssige udfordringer.

Med en lovgivning som denne sikrer vi, at vores producenter bliver ledende på verdensplan med hensyn til den teknologi, vi har så hårdt brug for. Med dette forslag har vi en win-win-situation, fordi det også er med til at give forbrugeren en klarhed, der er yderst tiltrængt. Dæk er ikke billige, men alligevel er de fleste private mennesker tvunget til at købe ensartede produkter. Disse bestemmelser er med til, at vi får styret hen mod produkter, der mindsker emissionsværdierne samt støjforureningen. Med dette forslag kan vi fremme et reelt konkurrencedygtigt marked i mere miljøvenlige produkter.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – *(RO)* Fru formand, hr. kommissær! Det første, borgerne vil nyde godt af med disse nye frie markedsforhold, er forankret i et centralt demokratibegreb. Jeg tænker her på frihedsbegrebet. Markeder, der fungerer effektivt, og som giver nye aktører mulighed for at levere energimæssige ydelser til borgerne, vil være et gunstigt alternativ for forbrugerne. Forbrugernes rolle vil faktisk ændre sig fra at være passive modtagere af en tjenesteydelse til at blive aktive markedsdeltagere. De vil f.eks. kunne skifte leverandør, hvis tjenesterne er af for ringe kvalitet, hvis elektricitetsforsyningen er ustabil, eller hvis priserne er for høje. Valgfriheden vil gøre det muligt for forbrugere at blive aktivt involveret i kampen mod klimaændringer, idet man vil kunne vælge de leverandører, som tilbyder vedvarende energi med lave CO₂-emissionsværdier. Den nye pakke med foranstaltninger vil indebære lavere priser, innovative produkter og en højere kvalitet af tjenesterne. En anden måde, hvorpå borgerne vil nyde godt af deregulering inden for energisektoren, er via energiforsyningssikkerhed. Jeg glæder mig over, at der i den nye lovgivning er medtaget særlige foranstaltninger til beskyttelse af sårbare forbrugere.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – *(SL)* Fru formand! Europa-Parlamentet har ved forhandlingerne med rette sat forbrugeren i centrum, fordi det indre marked har brug for forbrugere med flere rettigheder og adgang til klare informationer. Forbrugeren skal have mulighed for at vælge sin tjenesteleverandør og har derfor brug for en intelligent måler.

Det glæder mig, at vi er nået til enighed om dette omfattende og fagligt vanskelige spørgsmål. Jeg mener dog, at det opnåede kompromis om ejerskabsadskillelse stadig tillader større organisationsmæssige forskelle mellem elektricitets- og gasmarkederne i de forskellige medlemsstater. Jeg håber også, at vi med de mekanismer og bestemmelser, der er indeholdt i denne pakke, som f.eks. større uafhængighed for de nationale

reguleringsmyndigheder, vil kunne komme ud over disse forskelle og genetablere et indre marked for elektricitet og gas.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Hvis man skal have succes med et projekt som oprettelsen af et ensartet energimarked, er det helt afgørende, at der foretages fælles og samordnede investeringer i energiinfrastrukturen. Det er en central opgave at øge produktionskapaciteten på de europæiske elektricitetsværker og udvikle netværk på tværs af grænserne. Og samtidig skal man holde sig miljøet og retningslinjerne i klima- og energipakken for øje. En anden udfordring, man støder på ved harmonisering af EU's energimarked, er punktet med forsyningssikkerhed fra energikilder uden for EU.

Af økonomiske samt sikkerhedsmæssige årsager er det nødvendigt at bestræbe sig på at diversificere forsyningskilderne og øge indsatsen for at udvikle et europæisk energisystem. Endelig er der frygt for, at en fuldstændig åbning af energimarkedet for konkurrence kan udgøre en fare for de fattigste i EU, som ofte ikke kan betale deres faste regninger. Det er på dette tidspunkt værd at overveje, hvilke instrumenter, der evt. kunne garantere, at disse mennesker ikke får afbrudt strømmen.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Fru formand! Jeg var skyggeordfører for gasmarkedet for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. Jeg tror, alle er enige i, at det bedste ved den tredje energipakke er den beskyttelse, Europas forbrugere og borgere får. Det er første gang, at disse tekster er blevet formuleret så klart. Jeg vil gerne rette særlig opmærksomhed mod definitionen af brændstoffattigdom og mod, at det skal gøres umuligt at afbryde forsyningerne, samt muligheden for uden omkostninger at skifte leverandører og mod behovet for letforståelige, gennemsikkelige kontrakter. Fremtiden for denne lovgivning ligger dog i, at der gives endnu stærkere garantier til forbrugerne, beskyttelsesforanstaltninger for svage samfundsgrupper samt større gennemsigtighed og sammenlignelighed med hensyn til kontraktlige relationer. Det næste grundlæggende spørgsmål, vi som parlamentsmedlemmer står over for, vil dreje sig om priser og foranstaltninger til regulering deraf i en tid, hvor de stadig stiger. Jeg tror, denne lovgivning vil fortsætte i den retning fremover.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske kommissæren specielt med denne pakke. Den udgør et stort skridt i den rigtige retning for borgerne i Europa. Vi kender alle sammen virkningerne på vores egen pengepung og vores egne regninger. Det er også et stort skridt fremad for små og mellemstore virksomheder, fordi de er nødt til at blive mere konkurrencedygtige, navnlig nu under økonomi- og finanskrisen, og denne type energipakke er den rette tilgang til at håndtere denne situation.

Den kendsgerning, at vi får en europæisk reguleringsmyndighed, der kan være med til at sikre, at hver enkelt medlemsstats virksomheder bliver behandlet på lige fod i de 26 øvrige medlemsstater, og at energileverandørerne på de 26 øvrige markeder vil få nye muligheder, er et væsentligt aspekt ved disse bestemmelser og resulterer i, at der skabes helt nye muligheder.

For så vidt angår lovgivningen om passiv- og aktivhuse, vil jeg også gerne sige, at vores stærke fokus på bygningers effektivitet forhåbentlig medfører, at der skabes nye arbejdspladser på dette område fremover.

Formanden. – Da hr. Stolojan har været så nærværende i forbindelse med denne forhandling, synes jeg, selv om jeg sagde, at antallet var overskredet, at hans ansvarlige tilgang og nærværelse skal belønnes, og rent undtagelsesvis får han ordet i ét minut.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske alle ordførerne med det fremragende arbejde, de har udført. Jeg er sikker på, at vi alle undrer os over, hvorfor vi stadigvæk ikke har et indre marked for elektricitet eller et indre marked for naturgas. Jeg mener, at hver medlemsstat, som endnu ikke har opfyldt bestemmelserne i det europæiske direktiv på dette område, skal gøre det.

For det andet ser jeg positivt på beslutningen om at etablere Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder, og jeg vil gerne informere Europa-Parlamentet om, at Rumænien har ansøgt om at være hjemsted for dette agentur.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg lover at gøre det meget kort. Jeg er tilfreds med den pakke, som vil blive vedtaget. Der er ikke nogen ideel lovgivning. Dette er en lovgivning, der bliver vedtaget gennem forhandling og ved kompromisløsninger. I begyndelsen så vi meget forskelligt på tingene, men i sidste ende vedtog Rådet forslaget med næsten enstemmighed.

I Udvalget om Industri, Forskning og Energi var der enormt flertal for dette kompromis. Det vil sige, vi har fundet den rigtige løsning.

Jeg ved, der nu bliver meget at lave med hensyn til at gennemføre og følge op på lovgivningen samt få agenturet til at fungere, men vi har virkelig givet borgerne de grundlæggende instrumenter.

Jeg vil gerne takke meget for veludført arbejde. Det kan vi virkelig være stolte af.

Eluned Morgan, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne endnu en gang takke mine kolleger for samarbejdet med dem. Jeg vil også gerne takke Bethan Roberts og René Tammist, som har været til stor hjælp ved udarbejdelse af den foreliggende betænkning.

Dette er min svanesang efter 15 år i Europa-Parlamentet, og det glæder mig, at vi har fået en så væsentlig forbedring på energimarkederne for befolkningen i Europa. Det er langt fra nogen perfekt løsning, men den er bestemt et skridt i den rigtige retning.

Jeg tror, energikrisen bliver mere akut i de kommende år, så det er af afgørende betydning at få de rette markedsrammer på plads og skabe den rigtige form for incitamenter til den rigtige form for investering. Det skønnes, at vi har brug for investeringer for ca. 1 trillion EUR på dette område for at forhindre, at lysene går ud i fremtiden.

Men der er rigtig meget mere, der skal gøres. Som bekendt er der 12 lande i EU, hvor ét selskab dominerer 70 % af elektricitetsmarkedet. I den øjeblikkelige situation får vi det værste fra to verdener. Vi tror, vi har konkurrence, men i virkeligheden har vi nogle meget magtfulde og meget store selskaber, der dominerer visse markeder. Det vil kræve handling fra de nationale regulerings- og konkurrencemyndigheders side at sørge for, at vi ikke fortsætter på denne måde.

Den virkelige udfordring fremover vil være gennemførelsen. Vi må ikke glemme, at der allerede findes mange EU-love på energiområdet, og det er præcis fordi disse love ikke blev overholdt, at det var nødvendigt med en revision af denne lov. Om vi får brug for en fjerde pakke eller ej, afhænger af, om Kommissionen sikrer, at disse nye love gennemføres og overvåges af nationale regulerings- og konkurrencemyndigheder. Så lad os se Kommissionen og også de nationale reguleringsmyndigheder tage fat.

Giles Chichester, ordfører. – (EN) Fru formand! Først og fremmest vil jeg gerne undskylde på vegne af min kollega hr. Vidal-Quadras. Han kan ikke være på sin plads i dag. Han har et presserende ærinde i en anden sammenhæng, men han har – hvad der var meget pænt af ham – bedt mig om at sige, at vi er enige om, at jeg tager ordet på vegne af vores gruppe.

Jeg vil gerne samle op på et par punkter, der er dukket op under forhandlingen. Det første punkt er den kollega, som udtrykte bekymring for, at vi vil ende med en magtkoncentration hos nogle ganske få forsyningsselskaber. Skulle dette ske, har Kommissionen ifølge konkurrencereglerne beføjelser til at håndtere dette, og vi har præcedens i andre dele af verden, bl.a. i USA, hvor man har håndteret veletablerede monopoler eller selskabers dominerende markedsposition. Så det er sidste udvej, hvis denne lovgivning skulle svigte.

Vil der blive tale om en fjerde pakke? Jeg må minde kommissæren om, at jeg opfordrede ham kraftigt til at udvise forsigtighed med hensyn til at kaste sig ud i den tredje pakke, idet det ville være bedre at vente og se, hvad man kunne opnå med den anden pakke, når den først var gennemført. Jeg mener, vi nu skal afvente, at denne pakke bliver gennemført. Den skal gennemføres, og vi skal se, hvordan den virker, inden vi beslutter, om der er behov for mere.

Jeg må sige, at min skuffelse omkring den manglende succes med at gøre noget ved ejerskabsadskillelse opvejes af min optimisme omkring muligheden for, at agenturet kreativt benytter sig af de beføjelser, vi har givet med hensyn til at håndtere situationen, og jeg vil gerne takke min anden kollega, som kræver større magt til energireguleringsmyndighederne.

Markedskræfterne bevæger sig allerede i denne retning. To tyske forsyningsselskaber er ved at skille sig af med deres transmissionssystemer, fordi de har indset, at det bedre kan betale sig.

Endelig vil jeg gerne gentage argumenterne for konkurrence. Det betyder større værdi og bedre tjenesteydelser for forbrugere, og det betyder en mere effektiv anvendelse af ressourcerne. Og derfor er det godt med konkurrence.

Antonio Mussa, ordfører. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! På baggrund af denne forhandling under ét er der fremkommet en meget stærk fornemmelse, nemlig stor tilfredshed med i form af denne tredje pakke fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi at have skabt en pakke, der er væsentlig for befolkningen i Europa. Det vil naturligvis ikke være den sidste pakke, fordi der jo virkelig er enormt pres i retning af at

anvende alternative energikilder såsom vedvarende energi og kerneenergi. I de næste 10, 15 eller 20 år vil der med pakken dog med sikkerhed være taget højde for efterspørgslen og behovet for energi og naturligvis for beskyttelse af forbrugere, især de svageste.

Jeg mener, at fru Morgan, jeg selv og alle de øvrige involverede medlemmer har spillet en væsentlig rolle i forbindelse med beskyttelse af de svage forbrugere, idet vi har givet betydelige beføjelser til både de nationale og regionale myndigheder, som i krisetider kan foretage ændringer. Jeg siger ikke, at de kan forære energitjenester væk, men de vil bestemt kunne foretage ændringer og muliggøre vedvarende forsyning med energi.

Det andet grundlæggende punkt er, at Europas befolkning ikke er klar over alt det, vi har gjort i Kommissionen, Rådet og Parlamentet vedrørende denne pakke, som er af afgørende betydning for energiforbrugerne, hvilket man jo så sidste vinter. Jeg tror ikke, der er noget værre, end når de, der nyder godt af et større projekt, ikke får det at vide. Jeg synes, at Kommissionen, Rådet og Parlamentet – selv inden vi tager fat på at anvende pakken – skal lade forbrugere vide, at pakken overhovedet findes, og lade dem vide, hvad der er blevet gjort for dem, på deres vegne og endnu en gang for dem.

Atanas Papanizov, ordfører. – (EN) Fru formand! Ligesom mine kolleger vil jeg gerne sige, at den tredje energipakke, selv om den ikke er perfekt, udgør et virkelig godt grundlag for udvikling af vores fælles marked, navnlig med hensyn til gas og forbedret gasforsyningssikkerhed.

For lande som mit eget, der er et lille land i EU, er det særdeles vigtigt at nå et kompromis om ejerskabsadskillelse, fordi det giver os en sikkerhed for, at vi fortsat kan sikre vores energiforsyningssikkerhed i sammenhæng med hele pakken med forstærkede bestemmelser, gennemsigtighed, tredjelandssklausulen og alle de øvrige elementer i pakken, som vil give os mulighed for at sætte spørgsmålet om energisikkerhed øverst på dagsordenen.

Pakken giver også forbrugerne sikkerhed for, at de kan forfølge deres rettigheder, og den skaber bedre konkurrencemæssige rammer for, at energimarkederne kan udvikles og fungere effektivt. Denne pakkes succes afhænger, som min kollega Eluned Morgan lige sagde, af gennemførelsen, og jeg tror ikke, den fjerde pakke er løsningen. Løsningen ligger snarere i omhyggelig gennemførelse og solidaritet blandt medlemsstaterne ved etablering af markedet, navnlig ved udvikling af nye initiativer til regionalt samarbejde, især for de lande, der er mest sårbare med hensyn til energileverancer, og for lande, der i øjeblikket er en del af energigørerne.

Ivo Belet, ordfører. – (NL) Fru formand! Vedrørende mærkning af energieffektive bildæk, hvilket er en foranstaltning, der endte med at være en del af denne pakke, vil jeg gerne tilføje en bemærkning om udgifterne. Dette er en foranstaltning, der næppe giver dækindustrien og derfor heller ikke forbrugeren nogen som helst udgifter. Producentens udgifter skønnes at udgøre under 0,01 EUR pr. dæk, hvilket er helt uden betydning, i tilfælde af at nogen skulle få lyst til at rejse kritik. Eventuelle ekstraudgifter som følge af køb af energieffektive bildæk vil ifølge beregningerne være tjent ind i løbet af otte måneder. Og så vil både bilisten og miljøet begynde at kunne mærke de sande fordele.

Når det så er sagt, vil jeg gerne understrege, at det er uhyre vigtigt, at denne foranstaltning finder anvendelse i alle medlemsstaterne og også for alle producenter i og uden for EU. Vi ville derfor hellere have en forordning end et direktiv.

Afslutningsvis håber vi, at denne foranstaltning, selv om der stadig er meningsforskelle blandt nogle grupper her i Parlamentet om en række aspekter, vil finde støtte hos et stort flertal i morgen. Med et snuptag vil vi med denne enkle foranstaltning kunne skåne miljøet for en mængde CO₂-emission svarende til fjernelse af 1 mio. personbiler. Det er således helt indlysende, at vi bør indføre denne foranstaltning – jo før, jo bedre.

Jeg vil gerne slutte med at takke skyggeordførerne, fru Chambris fra Kommissionen og hr. Sousa de Jesus fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater for det fremragende samarbejde.

Silvia-Adriana Țicău, ordfører. – (RO) Fru formand, mine damer og herrer! Forslaget om ændring af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne er en af de vigtigste foranstaltninger, Parlamentet har vedtaget, både med hensyn til forbedring af den europæiske befolknings livskvalitet og fremme det økonomiske opsving i EU. Borgerne i EU forventer handling og konkrete løsninger på de problemer og meget specifikke behov, de har.

Jeg mener personligt, det er nødvendigt, at sætte den sats vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, som medlemsstaterne kan anvende til at finansiere forbedringer af den energimæssige ydeevne i beboelseshuse, op til 15 %. Dette vil give medlemsstaterne større fleksibilitet og mulighed for at anvende midtvejsevalueringen næste år vedrørende den måde, hvorpå strukturfondene anvendes, således at man kan omdefinere de operationelle programmer i henhold hertil med det formål at opnå bedre absorption af strukturfondene.

Jeg vil gerne understrege, at dette direktiv har meget stort potentiale med hensyn til skabelse af nye arbejdspladser, idet der på EU-plan vil kunne skabes omtrent 500 000 arbejdspladser med væsentlige konsekvenser for det regionale eller nationale arbejdsmarked.

Jeg håber, kommissæren fortsat vil støtte dette, herunder indførelsen af en minimumssats vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for energieffektivitet i bygninger – fremover i det mindste. Jeg vil gerne endnu en gang takke skyggeordførerne og deltagerne i Udvalget om Industri, Forskning og Energi og også medordførerne, der har støttet os, og som jeg har haft et fremragende samarbejde med.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

Afstemningen om betænkningen af fru Țicău finder sted torsdag den 23. april 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Adam Gierek (PSE), skriftlig. – (PL) For ikke så længe siden blev det, når man kunne flytte ind i et hus fremstillet af præfabrikeret beton, af mange millioner mennesker anset for at være et skridt op ad den sociale rangstige og en forbedring i levestandarden. Billig energi betød, at ingen bekymrede sig om varmeudgifterne.

I dag bor næsten 100 mio. mennesker i præfabrikerede huse. Jeg vil gerne bede Kommissionen om at yde omfattende støtte fra EU-midlerne til modernisering af disse bygninger og hele boligblokke, navnlig i Central- og Østeuropa. Der skal findes penge til dette formål som en del af midtvejsevalueringen af de økonomiske rammer for 2007-2013. Den eksisterende grænse for boligudgifter på 3 % af bevillingerne via Den Europæiske Fond for Regionaludvikling er helt bestemt for lav.

Storstilet modernisering og renovering af præfabrikerede bygninger og boligblokke i EU vil reducere udgifterne til opvarmning, øge levestandarden, skabe titusindvis af arbejdspladser og reducere energiforbruget. Dette vil kunne omsættes direkte til den type begrænsning i drivhusgasemissionerne, som vil bringe os tættere på et af 3x20-målene.

Støtte til modernisering af eksisterende præfabrikerede bygninger bør være en opgave for Europa-Parlamentet i den nye periode. Efterspørgsel efter denne type tjenesteydelse kan spille en stor rolle i forbindelse med overvindelse af den aktuelle økonomiske krise og arbejdsløsheden samt ved bekæmpelse af fattigdom.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Energiudgifterne vokser med alarmerende hast, hvilket bidrager til en væsentlig forøgelse af den energirelaterede fattigdom i hele EU. Markedsprisen på energi er imidlertid kun den ene side af problemet. Der hviler en betydelig økonomisk ekstrabyrde på forbrugerne på grund af manglende effektivitet og forvridninger på energimarkedet. På Malta oplevede forbrugerne og virksomhederne f.eks. en urimelig stigning i energipriserne, da prisen på olie var på sit højeste, men der var ikke noget fald, selv når prisen på olie faldt med mere end halvdelen. Vi har brug for en politik på EU-plan, der beskytter forbrugere og SMV'er mod offentlige forsyningsselskabers uredelige prisfastsættelse. En løsning kan være en national uafhængig reguleringsmyndighed, hvilket ville skabe det nødvendige system til kontrol mod eventuelt misbrug eller ikkegennemsigtig handlemåde fra private parters og/eller regeringsejede enheders side i forbindelse med eventuelle prisstigninger vedrørende offentlige forsyningstjenester såsom gas, elektricitet, vand, lufthavnsafgifter osv.

Dette skal gennemføres ved at forbedre den eksisterende EU-lovgivning og direktiverne vedrørende forbrugerbeskyttelse navnlig for at sikre:

– Bedre standard for gennemsigtighed og rationalitet med hensyn til prisstigninger samt bedre adgang til og oplysninger om forbrugerrettigheder

– Mindre udgifter og mindre bureaukrati for de forbrugere, som har en reel sag, hvor de ønsker at få klageadgang.

András Gyürk (PPE-DE) *skriftlig*. – (HU) Efter vores opfattelse er det af væsentlig betydning, at Europa-Parlamentet allerede kan vedtage den tredje energipakke ved andenbehandlingen. De nye bestemmelser kan sætte skub i konkurrencen på EU's elektricitets- og gasmarked. Vi kan dog ikke gå videre med vedtagelsen af forslaget uden at nævne, at der med de endelige bestemmelser er gået en del af ambitionerne tabt i forhold til Kommissionens oprindelige forslag.

Under forhandlingen om pakken gav spørgsmålet om adskillelse af produktions- og systemaktiviteterne anledning til de mest ophevede debatter. Det endelige resultat heraf vil få en grundlæggende indvirkning på strukturerne for EU's energimarked. Efter min opfattelse vil den kompromistekst, der er aftalt mellem medlemsstaterne, ikke medføre nogen gennemskuelig regulering af dette område, eftersom medlemsstaterne også kan anvende tre forskellige modeller for adskillelse. Dette vil også medføre større forskelle ved opbrydningen af EU's energimarked.

Samtidig glæder det mig, at Parlamentets talrige forslag til forbrugerbeskyttelse er afspejlet i Rådets kompromis. Foranstaltninger som f.eks. muligheden for at skifte leverandør inden for tre uger, flere detaljerede oplysninger på regningen og forenklingen af godtgørelsesbestemmelserne vil gøre fordelene ved markedsderegulering håndgribelige for mange borgere. En anden væsentlig udviklingstendens er, at de nye bestemmelser vil gøre det vanskeligere for tredjelande at forsøge at købe energi. Takket være denne kendsgerning vil den kommende vedtagelse af energipakken også markere et vigtigt skridt i retning af at skabe en fælles EU-energilpolitik.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), *skriftlig*. – (SK) Udgifterne til energileverancer og pålideligheden er centrale faktorer ikke alene for EU's konkurrenceevne, men især for borgernes trivsel. Europa-Parlamentet har derfor sat forbrugeren i centrum i sin tredje energipakke. For at forbrugerne kan nyde godt af denne vigtige lovgivning har Parlamentet revideret og forbedret direktivet om den energimæssige ydeevne for bygninger, der står for ca. 40 % af EU's energiforbrug.

Byplanlæggere og bygningsinspektører vil finde passende vejledning i dette direktiv. Jeg lægger stor vægt på fremgangsmåden til beregning af de optimale udgifter og præcisering af kravene til den mindst mulige økonomiske effektivitet for komponenterne ved varmeisolering af en bygning samt anvendelse af disse beregninger både for nye og eksisterende bygninger. Målene for bygninger med et nettoenergiforbrug på nul udgør en væsentlig del af det omarbejdede direktiv.

Jeg ser positivt på oprettelsen af en europæisk fond for energieffektivitet og vedvarende energi for at støtte gennemførelsen af dette direktiv. Indtil nu er der udelukkende blevet givet begrænset tilladelse til anvendelse af strukturfondene til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne i de 12 nye EU-lande. Denne mulighed udvides nu til alle medlemsstater. Samtidig øges maksimumsandelen af EFRU-ressourcer i disse projekter fra 3 % til 15 %.

For at sikre vellykket gennemførelse af direktivet er det uhyre vigtigt for medlemsstaterne at have samråd med repræsentanter fra lokale og regionale myndigheder om alle aspekter vedrørende direktivet og også med forbrugerbeskyttelsesgrupper.

Katrin Saks (PSE), *skriftlig*. – (ET) Jeg vil gerne takke de ordførere, der har arbejdet med udkastene til energipakken, navnlig fru Morgan, som har gjort et stort og vigtigt stykke arbejde med hensyn til forbrugerbeskyttelse. Jeg er navnlig glad for, at der med den nye pakke også rettes opmærksomhed mod spørgsmålet om energifattigdom. De medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, bl.a. mit eget land, Estland, skal udarbejde en statslig handlingsplan for at bekæmpe energifattigdom med henblik på at reducere antallet af mennesker, der lider af energifattigdom. Dette er navnlig vigtigt i den nuværende økonomiske situation. Der er hårdt brug for at behandle dette spørgsmål i Estland, fordi varmeregningerne er steget væsentligt i de seneste år. Direkte støtte til mindre velstillede forbrugere, som det sker i Det Forenede Kongerige, er en vigtig foranstaltning, selv om bygningernes energieffektivitet også kunne forbedres, og det ville navnlig være effektivt i Estland.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *skriftlig*. – (PL) Europa står over for mange udfordringer i forbindelse med udbud af og efterspørgsel efter energi på kort, mellemlang og lang sigt.

Vi har i Det Europæiske Fællesskab sat os selv et meget ambitiøst mål. Inden 2020 vil vi reducere udledningen af drivhusgas med 20 % og energiforbruget med 20 %.

I den forbindelse tror jeg, vi skal være særlig opmærksom på bygningers energimæssige ydeevne, da de står for helt op til 40 % af vores samlede energiforbrug.

Jeg vil dermed gerne udtrykke min støtte til ordføreren. Jeg mener, vi skal organisere en oplysningskampagne med det formål at gøre borgerne bevidste om muligheden for at spare penge ved at isolere bygninger, og vi skal også opfordre regeringerne i samtlige lande i Fællesskabet til at stille subsidier til rådighed til dette initiativ. Vi skal udarbejde en liste over ensartede minimumsstandarde for bygningsisolering i hele EU.

Jeg bakker også op om at udvide anvendelsen af strukturfondene, så de omfatter arbejde forbundet med bygningers energieffektivitet i alle lande i Fællesskabet, og øge det beløb, som kan bevilges fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til projekter på dette område, fra 3 % til 15 %.

18. Ændring af forordning (EF) nr. 717/2007 (mobiltelefoni) og direktiv 2002/21/EF (elektronisk kommunikation) (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0138/2009) af Vălean for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 717/2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD)).

Adina-Ioana Vălean, ordfører. – (RO) Fru formand, kommissær Reding, mine damer og herrer! Det er sjældent, at en liberal politiker støtter markedsindgreb via regulering af priserne, selv om der kun er tale om at indføre en maksimumsgrænse. For roamingtakster for mobiltelefoni er dette tiltag imidlertid nødvendigt og kan kun foretages samlet på EU-plan. Det er nødvendigt, fordi uforholdsmæssigt høje takster udgør hindringer for bevægelsesfriheden og kommunikationen mellem EU's borgere. Fjernelse af disse hindringer er et af EU's grundlæggende mål og et af mine personlige mål som parlamentsmedlem. Det er baggrunden for, at jeg har påtaget mig ansvaret for at være ordfører for denne forordning samt for Europa-Parlamentets betænkning, der blev vedtaget i begyndelsen af måneden, vedrørende de administrative og juridiske barrierer, som medlemsstaterne stiller op, og som forhindrer europæiske borgeres bevægelsesfrihed.

Den foreliggende forordning er f.eks. nødvendig for erhvervsfolk, der er på forretningsrejse, og som har brug for at tale med kolleger i deres hjemland for at løse et problem. Forordningen er vigtig for journalister, der via e-mail sender en nyhedsrapport direkte fra det sted, hvor tingene sker. Forordningen er også vigtig for de unge, der sender en sms til deres kæreste. Endelig er forordningen vigtig for arbejdstagere i udlandet, der gerne vil høre deres børns stemme i telefonen. Alle disse europæiske borgere har betalt og betaler fortsat ofte tre eller fire gange mere for at bruge en mobiltelefon, blot fordi de befinder sig nogle få kilometer væk fra deres eget land, selv om de er inden for Fællesskabets grænser.

Takket være den forordning, vi vedtager i morgen, vil der blive sat en stopper for de alt for høje priser. De maksimumsgrænser, der er fastsat i forordningen, gør det stadig muligt for operatørerne at opnå et betydeligt overskud og at konkurrere, selv om det sker til lavere priser. Vi står over for et kompliceret problem i forbindelse med fragmentering af og funktionsmåden for mobiltelefonimarkedet i Europa.

Når forbrugerne skal vælge mobiltelefonioperatør, ser de først og fremmest på de indenlandske takster eller prisen for et nyt mobiltelefonmærke, men undersøger i mindre omfang roamingtaksterne. Når man så krydser grænsen til en anden EU-medlemsstat, skal man betale disse roamingtakster, selv om man kun modtager indkommende opkald. Den eneste mulighed, forbrugerne har for at undgå dette, er at vælge ikke at tale i mobiltelefon. Konkurrencen blandt operatørerne fungerer set ud fra dette perspektiv ikke. Den pågældende operatør i hjemlandet skal betale operatøren fra det netværk, der bliver anvendt, for at videresende signalet.

Nogle lande, som f.eks. turistlande, får besøg af mange mennesker inden for et kort tidsrum, mens andre lande har flere borgere, der rejser til udlandet. Dette betyder, der er en ubalance mellem udbud og efterspørgsel, og dette er således begrundelsen for de høje bruttotakster selv blandt operatører. I nogle lande er udgifterne til anlæg og drift af mobiltelefonnetværk desuden højere. Endvidere har mindre operatører eller nye operatører, som er kommet ind på markedet, påvist, at de ofte bliver udsat for diskriminerende priser fra store fælleseuropæiske operatører. Og i sidste ende er det altid forbrugeren, der betaler.

Den forordning, vi vedtager i morgen, er en kortfristet løsning. Vi kan ikke regulere priserne på ubestemt tid, da dette påvirker innovation og tilmed kan påvirke konkurrenceevnen. Det fremgår derfor af forordningen, at Kommissionen skal analysere forskellige midler til regulering af markedet. Der er endda antydninger omkring nogle af disse midler i forordningen. Om to eller tre år vil vi kunne forhandle om flere muligheder, når vi har yderligere oplysninger til rådighed. Jeg håber, vi derefter vil kunne gennemføre nogle lovgivningsmæssige rammer, så vi kan få konkurrencedygtige roamingtakster på lang sigt.

Bortset fra dette aspekt har Parlamentet efter min opfattelse forbedret forordningen ud fra mange perspektiver. Vi har reduceret de maksimale bruttoroamingtakster for dataoverførsel til 50 cent pr. megabyte for at tilskynde til anvendelse af denne tjenesteydelse og ordentlig konkurrence inden for branchen. Vi har gjort retningslinjerne mere gennemskuelige ved at informere kunderne om mobil internetadgang via roaming. Vi har også gjort de bestemmelser, der tager sigte på at begrænse den månedlige regning for roaming af dataoverførsel til EUR 50, væsentlig mere fleksible for dem, der måtte ønske at gøre brug af denne tjeneste. De sms-beskeder, der afregnes via en roamingtakst, og som bliver sendt, når forbrugeren kommer ind i et udenlandsk netværksområde, vil også omfatte en henvisning til det unikke nødopkaldsnummer 112. Vi har reduceret maksimumstaksterne for ind- og udgående opkald, samtidig med at operatørerne har mulighed for at få et overskud. Vi har også nedlagt forbud mod operatører, der fortsat opkræver kunderne et gebyr i udlandet, hvis der blot er nogen, som lægger en talebesked til dem.

Jeg vil gerne slutte af med at takke for den store indsats på meget kort tid, som mine kolleger fra de andre politiske grupper har ydet, nemlig kommissær Reding og hendes medarbejdere, ambassadør Reinišová og repræsentanter fra det tjekkiske og franske formandskab, Rådet og ikke at forglemme vores egne medarbejdere i Europa-Parlamentet, som alle har arbejdet sammen, således at millioner af borgere kan nyde godt af acceptable roamingtakster til sommer.

Viviane Reding, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg kunne ikke være mere enig med ordføreren, som jeg gerne vil lykønske med det hurtige og effektive stykke arbejde, der er udført.

Vi står her over for en situation, hvor man lægger hindringer i vejen for bevægelsesfriheden, fordi vi, hvis man straffer borgerne via deres telefonregning, når de krydser en grænse, oprigtig talt ikke har det indre marked, vi stræber efter, og som vi gerne vil opbygge. Så for at give borgerne denne bevægelsesfrihed må vi fjerne disse hindringer. Disse hindringer vedrører en masse mennesker. Der er omtrent 150 mio. borgere i EU, som bruger deres mobiltelefon mindst én gang om året til roaming, mens de er i udlandet, og de må betale prisen. Det er de studerende, de forretningsrejsende og de ferierejsende, men det er også arbejdstagere med arbejde i udlandet, journalister og forretningsfolk, der belastes af meget høje takster for mobilkommunikation.

Jeg siger derfor tak til Europa-Parlamentet for at have reageret så hurtigt på Kommissionens forslag. Jeg mener, det er lykkedes os at få et forslag ført ud i livet på kortest mulig tid nogensinde i EU – blot syv måneder fra forslag til gennemførelse. Det er den første pakke af sin slags, og det er den første pakke af sin slags, som tjener de europæiske forbrugeres interesse.

Jeg vil blot gerne sige nogle få ord om, hvad vi med den første roamingpakke har opnået. For samtaleroaming har vi opnået en pris for borgerne, der er 60 % lavere, og med 30 % mere trafik for branchen. Branchen har også – og dette er interessant – oplevet en stabil stigning i udbredelsen af mobiltelefoner anvendt af borgerne. Vi har nu en udbredelse i Europa på 119 %. Det er absolut verdensrekord, og nu hvor priserne for roaming falder, giver det brugerne af mobiltelefon en frihed. Det betyder også gode penge for branchen, fordi deres trafik er konstant stigende. Og samtidig falder de indenlandske priser. Siden Kommissionen under Barosso tog over, er de indenlandske priser for mobilkommunikation faldet med ca. 35 %. Det er svar til dem, der siger, at de indenlandske priser stiger, hvis vi sætter roamingtaksterne ned. Det er ikke tilfældet. Statistikken viser præcis det modsatte.

Vi går nu et skridt videre og tager naturligvis først fat på samtaleroaming. Jeg synes, det er rigtig godt, at vi fortsat nedbringer maksimumsgrænserne, således at konkurrencen kan ske i prisområdet under maksimumsgrænserne. Det er meget vigtigt, at vi derefter tager fat på sms-roaming, da der hvert år i EU bliver sendt 2,5 mia. sms-beskeder. Indtægten fra denne trafik beløber sig for branchen til omtrent 800 mio. EUR. Hvem er det så, der sender sms-beskederne? Hovedsagelig de unge, idet 77 % af de unge i alderen op til 24 år sender sms-beskeder, når de er i udlandet, fordi det er lettere og billigere for dem. Så de bliver straffet, når de ved brug af roaming skal betale en usædvanlig høj pris til operatøren. Fint, så vi sænker disse priser, så det bliver helt normalt at sende en sms – uanset om man er hjemme, eller om man er i et naboland. Så forbrugeren vil i høj grad nyde godt af dette. Nedsættelsen – som vil blive vedtaget af Parlamentet i morgen – er på 60 % for sms-beskeder. Vedrørende sekundtaksten for roamingopkald ønsker vi ganske enkelt ikke, at folk skal betale for noget, de ikke har gjort brug af, men blot betale for det, de i virkeligheden har gjort brug af. Vi vil også reducere det nuværende skjulte gebyr på 24 %, således at man kun betaler for det, man i virkeligheden har brugt. Og vedrørende dataroaming mener vi, at dette er en kommende udvikling.

Men selv om vi gerne ser en kommende udvikling i form af, at man, uanset hvor man befinder sig, kan downloade en film eller en avisartikel eller sende et foto til sine venner, må man i dag betale nogle chokerende regninger. Jeg har modtaget kopier af regninger, hvor folk har været i et andet land i tre eller fire dage og har

måttet betale flere tusinde euro, blot fordi de havde downloadet deres foretrukne fjernsynsprogram eller de avisartikler, de var vant til at læse. Dette vil få en ende nu – også fordi der i den nye forordning er en bestemmelse om en service, der giver mulighed for at fastsætte en udgiftsgrænse, som pr. 1. juli 2010 vil være en standardgrænse, der skal gælde automatisk for at beskytte forbrugere.

Så det er en stor dag for Europa og en stor dag for de europæiske forbrugere. Tak til Parlamentet, som har handlet meget hurtigt. Jeg tror, folk uden for EU's organisation vil forstå, at Parlamentet arbejder i borgernes interesse.

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

Syed Kamall, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse.* – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at takke samtlige gruppers skyggeordførere i Udvalget om det Indre Marked samt deres medarbejdere og rådgivere. Jeg mener, at vi i Udvalget om det Indre Marked alle kan være stolte over, at vi er nået frem til en konsensus om øget gennemsigtighed og måder, hvorpå vi endelig kan få sat en stopper for problemet med chokerende mobiltelefonregninger. Chokerende regninger var ikke godt for mobiloperatørernes omdømme, men nok så vigtigt var chokerende regninger ikke godt for forbrugere.

Men når det drejer sig om indførelse af maksimumspriser, har jeg fortsat nogle betænkeligheder. Vi er nødt til at spørge, hvilke forbrugere der vil nyde godt af planøkonomiske maksimumspriser. I betragtning af, at det højst kun er 35 % af forbrugere, der faktisk bruger roamingtjenester, og at antallet af forbrugere, der regelmæssigt bruger roamingtjenester, er meget lavere og i lyset af denne lovgivning vil det – som kommissæren selv indrømmede – mest gavne en lille gruppe privilegerede forbrugere såsom Kommissionens embedsmænd, parlamentsmedlemmer, lobbyister og forretningsfolk. Lad os håbe, vi ikke røver fra de fattige for at give til de rige i form af lavere telefonregninger.

Manolis Mavrommatis, *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget.* – (EL) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Indledningsvis vil jeg godt takke både ordføreren, fru Vălean, og ordføreren for den første forordning om roaming, hr. Rübig, for det fremragende samarbejde, vi havde i Kultur- og Uddannelsesudvalget, som jeg var ordfører for, om en sag, der naturligvis er af interesse for 150 mio. forbrugere og for telekommunikationsindustrien.

Efter vellykket anvendelse af den første forordning for to år siden opfordres Europa-Parlamentet til at vedtage en revideret forordning om priserne på sms-beskeder og data.

Personligt vil jeg gerne udtale mig om fordelene ved den nye forordning, navnlig for forretningsrejsende. F.eks. gør erhvervsfolk inden for mediebranchen meget brug af at downloade filer til deres mobiltelefon.

Den reviderede forordning tjener som en sikkerhedsventil mod de overdrevne og ukontrollerede gebyrer, som mobiletelefonselskaberne hidtil har opkrævet som nævnt af kommissæren. Jeg mener derfor, at en vedtagelse af den foreliggende betænkning vil være endnu en sejr for Parlamentet i kampen om at beskytte forbrugere og endnu et stort skridt, der vil puste nyt liv i det indre marked.

Endelig tror og håber jeg med den enighed, der er mellem institutionerne, at forordningen vil træde i kraft til sommer, således at rejsende vil blive beskyttet mod enhver form for skjulte gebyrer og overpriser fra mobiletelefonselskabernes side.

Paul Rübig, *for PPE-DE-Gruppen.* – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske navnlig ordføreren, fru Vălean, men også kommissær Reding, som udviste stort engagement under forhandlingerne om roaming II-forordningen. Jeg tror, at disse forhandlinger og naturligvis også målsætningen om at bringe de indenlandske priser og de priser, vi betaler i de andre europæiske lande, på samme niveau, er et væsentligt skridt i den rigtige retning.

Det er også godt, at de nationale reguleringsmyndigheder nu også er ansvarlige for roaming og derfor overtager kontrol- og overvågningsopgaverne, hvilket ganske enkelt giver os større gennemsigtighed. Gennemsigtighed er af afgørende betydning for den måde, hvorpå et marked fungerer. Hidtil har der manglet gennemsigtighed på en række områder, men der har også været tale om åbenlyst markedsmisbrug.

Det er ikke rimeligt, at der – som det ofte er tilfældet – bliver opkrævet op til tusind gange så højt et beløb for dataroaming. Den sekundbaserede opkrævning for indgående opkald vil fremover også medføre klare fremskridt og resultere i omkostningsmæssige fordele for de europæiske borgere.

David Hammerstein, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Det er nødvendigt at gribe ind, når markedet ikke fungerer. Vi har endnu en gang brudt et tabu. Det frie marked er ikke helligt og er det endnu mindre i krisetider, hvor lommerne hos de europæiske forbrugere er mere tomme end nogensinde før.

Denne enighed, som sigter på at sætte grænser for de alt for høje udgifter for opkald og sms-beskeder ved roaming, gavner forbrugeren, gavner kommunikationen mellem de europæiske lande og gavner et nyttigt og positivt Europa.

Millioner af europæiske borgers telefonregninger kan blive mindre, eller der kan på den anden side bare ske det modsatte, nemlig at man, når en sms-besked kun kommer til at koste 11 cent, sender beskeder hele dagen og ender med at betale det samme beløb.

Navnlig er tiltaget, hvor der ved overførsel skal opkræves en sekundtarif efter de første 30 sekunder, positivt. Maksimumsudgiften for sms-beskeder og dataoverførsel kunne have været noget lavere, men vi har udarbejdet dette kompromis for at kunne opnå enighed.

Jeg vil gerne sige tak til kommissær Reding, til fru Vălean og til ordførerne fra samtlige grupperne, fordi vi har set et fint eksempel på et EU-tiltag i krisetider.

Formanden. – Så kan vi afslutte i en positiv tone, hvilket er særdeles vigtigt, navnlig inden valget. Jeg vil nu bede fru Țicău om at tage ordet i henhold til "catch the eye-proceduren".

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil gerne lykønske mine kolleger med det arbejde, de har udført, og den betænkning, de har udarbejdet. Europa-Parlamentet arbejder helt bestemt i de europæiske borgers interesse. Jeg mindes også, at vi under den foregående forhandling for to år siden om nedsættelse af roamingtaksterne for mobiltelefoni havde en meget vidtgående drøftelse. Det glæder mig, at vi havde ens synspunkter på dette område. Vi har faktisk alle sammen hurtigt vedtaget denne takstnedsættelse. Jeg vil gerne sige, at jeg føler, det er særdeles vigtigt at fortsætte nedsættelsen af de eksisterende mobilfontakster og med større beløb – både for ud- og indgående opkald. Det er dog især vigtigt at få reduceret sms-taksterne.

Faktisk gør vi ikke alt dette blot for den unge generations skyld, men for enhver, der rejser i EU. Dette tiltag er faktisk på den ene side et middel til beskyttelse af forbrugerne, men samtidig er det et godt eksempel på den måde, hvorpå markedet kan reguleres til gavn for Europas borgere.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand, fru kommissær! Mobiltelefonen og internettet er blevet symboler på mobilitet og innovation. Borgerne bør derfor have omfattende og let adgang til teletjenester. Til trods for de mange opfordringer fra kommissæren er priserne på sms-roamingtjenester stadig i gennemsnit markant højere og overstiger de indenlandske priser for disse tjenester væsentlig. Vi skal bestræbe os på at ændre denne situation. I den sammenhæng sætter jeg meget pris på det arbejde, Kommissionen og kommissæren har udført.

Situationen med internettet er den samme. Hvorfor skal det være en luksus at bruge internettet via en mobiltelefon? Vi går alle sammen ind for at sikre den bredest mulige adgang til internettet. En nedsættelse af prisen for dataroamingtjenester ville afgjort hjælpe på dette punkt. Dette er væsentligt, fordi denne sag i stor udstrækning drejer sig om de yngste samfundsgrupper.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Hr. formand, fru kommissær! Jeg glæder mig over den retning, vi bevæger os i. Jeg refererer her til de markant lavere priser for samtaleromming og internetadgang. Dette er det første tiltag, og jeg tror, der kommer flere. Dette er faktorer, som kan fremskynde gennemførelse af Lissabonstrategien. Dette er vigtigt for uddannelsesprocessen og for den unge generation. Det er vigtigt, at folk, der er relativt fattige, og folk med lave indkomster har adgang til internettet. Vi bevæger os i den rigtige retning. Der vil med sikkerhed blive taget godt imod disse nyheder. Jeg vil gerne sige tak til Kommissionen.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Hr. formand! Jeg vil gerne ønske ordføreren og kommissæren hjertelig tillykke. For nogle få år siden fortalte jeg kommissæren, at jeg ikke brød mig om at blive straffet for at foretage telefonopkald i udlandet. Jeg havde ikke forventet at se min status som forbruger forbedret så hurtigt og navnlig via dette direktiv.

Dette direktiv er bevis for, at EU er i stand til at anvende sine fælles politikker til at skabe et tættere forhold med borgerne ved at give dem fordele på det punkt, hvor de mærker det mest – på pengepungen. Dette direktiv indebærer mere Europa, større konkurrenceevne og fælles økonomi, og efter min opfattelse er det et af de vigtigste resultater i Kommissionens og Parlamentets nuværende mandatperiode. Det eneste, jeg

ønsker nu, er, at vi også handler i samme ånd og ofrer forbrugerne lige så meget opmærksomhed i næste mandatperiode. Jeg ønsker endnu en gang tillykke.

Viviane Reding, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke de medlemmer, der har udført et fantastisk stykke arbejde. For det første naturligvis ordføreren, fru Vălean, men også ordførerne for de andre udvalg, skyggeordførerne og ordførerne for grupperne. De har på bare syv måneder gjort det muligt, at et særdeles vigtigt forslag om borgernes frie bevægelighed og nedsættelse af de alt for høje takster bliver en realitet. Jeg mener, det er et stort øjeblik for det indre marked. Det er et stort øjeblik, som viser borgerne, at parlamentsmedlemmerne tager dem alvorligt.

Med forlov vil jeg ikke desto mindre – med al respekt for f.eks. hr. Kamall – gerne sige, at når markedet ikke fungerer, er det op til det politiske lederskab at gribe ind. Jeg vil gerne høre det, hvis nogen her i Parlamentet kan forklare mig, hvordan markedet kan siges at fungere, når omkostningen for operatørerne for at videresende en sms fra det ene land til det andet er under 11 cent, mens gennemsnitsforbrugeren skal betale mere end 28 cent. Så er der altså noget, som ikke fungerer.

Så hvis vi nu fastsætter et loft på 11 cent, tror jeg, der er tilstrækkelig plads til at manøvrere, og der er tilstrækkelig plads til, at der kommer konkurrence. Ligesom de fleste af de tilstedeværende her i Parlamentet havde jeg gerne set, at markedet fungerede, således at vi ikke behøvede dette tiltag. Men lad os nu håbe, at vi ikke behøver at gøre det igen fremover, og lad os håbe, at markedet efter denne beslutning virkelig vil fungere af hensyn til industrien, af hensyn til borgerne, af hensyn til den frie bevægelighed og af hensyn til det indre marked, hvor hver borger kan rejse frit uden at blive straffet via sin telefonregning.

Adina-Ioana Vălean, ordfører. – (RO) Hr. formand! Nedsættelse af roaminggebyrer er en absolut nødvendighed. Vi var alle enige om, at markedet ikke fungerede. Hvordan vi så skal regulere det, er et spørgsmål, vi fortsat kan drøfte.

Kommissionens forslag om at fastsætte nogle maksimumstakster er det spørgsmål, vi nu drøfter. Er dette det bedste instrument, vi har til rådighed? Vi ved det ikke, men det er den eneste valgmulighed, vi har lige nu. Jeg håber, vi kan finde alternative metoder fremover.

Jeg vil gerne sige en sidste ting til branchen som helhed. Vi skal undgå, at man får den opfattelse, at mobiltelefonbranchen udnytter forbrugere groft. En sådan forestilling ville være farlig, fordi det er en branche med succes, hvilket afspejles i skabelsen af arbejdspladser, væsentlige bidrag til statsbudgetterne og teknologisk innovation. Jeg mener derfor, det er vigtigt for dem af os, der regulerer markedet, at vi ikke føler os helt tilfredse med det arbejde vi har udført, og sigter mod at foretage yderligere forbedringer for at opnå en langsigtet fordelagtig virkning.

Jeg vil gerne takke alle dem, der var involveret i arbejdet med den foreliggende betænkning, og jeg håber, vi kommer til at drøfte det samme emne ved en anden lejlighed.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

19. Decharge for regnskabsåret 2007, (afstemningen finder sted torsdag) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– A6-0168/2009 af Audy for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007 (SEK(2008)2359 – C6-0415/2008 – 2008/2186(DEC))

– A6-0159/2009 af Liberadzki for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for den 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2007 (KOM(2008)0490 – C6-0296/2008 – 2008/2109(DEC))

– A6-0184/2009 af Casaca for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, sektion I: Europa-Parlamentet (C6-0416/2008 – 2008/2276(DEC))

- A6-0151/2009 af Søndergaard for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, sektion IV: Domstolen (C6-0418/2008 – 2008/2278(DEC))
- A6-0152/2009 af Søndergaard for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, sektion V: Revisionsretten (C6-0419/2008 – 2008/2279(DEC))
- A6-0155/2009 af Søndergaard for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, sektion VI: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (C6-0420/2008 – 2008/2280(DEC))
- A6-0153/2009 af Søndergaard for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, sektion VII: Regionsudvalget (C6-0421/2008 – 2008/2281(DEC))
- A6-0156/2009 af Søndergaard for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, sektion VIII: Den Europæiske Ombudsmand (C6-0423/2008 – 2008/2282(DEC))
- A6-0154/2009 af Søndergaard for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, sektion IX: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (C6-0424/2008 – 2008/2283(DEC))
- A6-0157/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut for regnskabsåret 2007 (C6-0437/2008 – 2008/2264(DEC))
- A6-0158/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed for regnskabsåret 2007 (C6-0442/2008 – 2008/2269(DEC))
- A6-0160/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Politiakademi for regnskabsåret 2007 (C6-0444/2008 – 2008/2271(DEC))
- A6-0161/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Eurojust for regnskabsåret 2007 (C6-0436/2008 – 2008/2263(DEC))
- A6-0162/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Lægemiddelagentur for regnskabsåret 2007 (C6-0435/2008 – 2008/2262(DEC))
- A6-0163/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur for regnskabsåret 2007 (C6-0439/2008 – 2008/2266(DEC))
- A6-0164/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed for regnskabsåret 2007 (C6-0446/2008 – 2008/2273(DEC))
- A6-0165/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Jernbaneagentur for regnskabsåret 2007 (C6-0443/2008 – 2008/2270(DEC))
- A6-0166/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser for regnskabsåret 2007 (C6-0445/2008 – 2008/2272(DEC))
- A6-0167/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed for regnskabsåret 2007 (C6-0438/2008 – 2008/2265(DEC))
- A6-0169/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Genopbygningsagentur for regnskabsåret 2007 (C6-0429/2008 – 2008/2256(DEC))
- A6-0170/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme for regnskabsåret 2007 (C6-0441/2008 – 2008/2268(DEC))
- A6-0171/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Miljøagentur for regnskabsåret 2007 (C6-0432/2008 – 2008/2259(DEC))

- A6-0172/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet for regnskabsåret 2007 (C6-0440/2008 – 2008/2267(DEC))
- A6-0173/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene for regnskabsåret 2007 (C6-0428/2008 – 2008/2255(DEC))
- A6-0174/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur for regnskabsåret 2007 (C6-0433/2008 – 2008/2260(DEC))
- A6-0175/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug for regnskabsåret 2007 (C6-0431/2008 – 2008/2258(DEC))
- A6-0176/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder for regnskabsåret 2007 (C6-0430/2008 – 2008/2257(DEC))
- A6-0177/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse for regnskabsåret 2007 (C6-0427/2008 – 2008/2254(DEC))
- A6-0178/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer for regnskabsåret 2007 (C6-0434/2008 – 2008/2261(DEC))
- A6-0179/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for EF-Fiskerikontrolagenturet for regnskabsåret 2007 (C6-0447/2008 – 2008/2274(DEC))
- A6-0148/2009 af Fjellner for Budgetkontroludvalget om økonomisk forvaltning og kontrol af europæiske agenturer (2008/2207(INI)).

Jean-Pierre Audy, *ordfører*. – (FR) Hr. formand, hr. Kallas, mine damer og herrer! Først og fremmest vil jeg sige tak til hr. Kallas og hans kolleger i Kommissionen for den opmærksomhed, man har ofret parlamentsarbejdet i forbindelse med dechargeproceduren for gennemførelsen af budgettet for Kommissionen og for forvaltningsorganerne for 2007. Og jeg vil også gerne sige tak til de administrative tjenester.

Jeg vil også gerne rose Revisionsretten for den enorme indsats, man har gjort under ledelse af formanden, Vítor Caldeira. Man havde begrænsede ressourcer til at håndtere den enorme opgave, der skulle løses.

Jeg vil gerne sige nogle få ord om sammenhængen for denne decharge. 2007 var det første år i den nye flerårige finansieringsramme for perioden 2007-2013, hvor en række nye regler blev gennemført. 2007 var også året for den sidste dechargeprocedure for den nuværende Kommissionen, der ved påbegyndelsen af sin mandatperiode – som kommissæren vil erindre, da løftet blev afgivet via præsidenten i kommissærens hjemland – havde lovet at opnå en positiv revisionserklæring fra Revisionsretten.

I 14 år har Revisionsretten imidlertid givet en negativ erklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for lang de fleste udgiftsområder, idet man anså dem for i forskellig grad at være yderst fejlbehæftet, selv om – og det bør vi glæde os over – driftsudgifterne og de konsoliderede regnskaber har fået en positiv revisionserklæring.

Endelig var 2007 året for den sidste dechargeafstemning inden valget til Europa-Parlamentet. I denne bestemte sammenhæng og bortset fra de talrige forbehold, der er i forslaget til beslutning om forvaltning af fællesskabsmidler, var det mit mål i min betænkning at forsøge at analysere dechargeproceduren og at komme med et bidrag på denne vanskelige vej, som skal føre os frem til at få en positiv revisionserklæring, samtidig med at jeg var helt klar over de grænser, der er for øvelsen. Jeg vil derfor meget gerne vide, hvilken holdning Kommissionen, de politiske grupper og mine kolleger, der senere tager ordet, har til denne problemstilling.

Nu hvor arbejdet med dette område er afsluttet, har jeg blandede følelser. På den ene side mener jeg bestemt, at tingene går den rigtige vej, men ikke i tilstrækkelig grad og ikke hurtigt nok, og på den anden side er det samtidig sådan, at det er uholdbart fortsat at være i en situation, hvor Revisionsretten ikke har afgivet en positiv revisionserklæring i 14 år, og hvor Europa-Parlamentet uanfægtet stemmer om decharge.

Befolkningen i Europa ender med at tro, at Parlamentet ikke udfører sin kontrolfunktion godt nok. Jeg foreslår derfor, at der i lyset af situationens alvor øjeblikkeligt organiseres en interinstitutionel konference. Sidstnævnte ville involvere alle de parter, der spiller en rolle ved forvaltning af og tilsyn med fællesskabsmidler, og skulle bruges til at indlede en omfattende drøftelse, der sætter os i stand til at forudse de reformer, der er behov for med henblik på hurtigst muligt at få en positiv revisionserklæring. Jeg er opsat på at høre om de årsager, som får visse politiske grupper til at modsætte sig denne drøftelse.

Der skal også rettes særlig opmærksomhed mod den rolle, medlemsstaterne har, som jo forvalter ca. 80 % af EU's budget. Det er en kendsgerning, at de fleste problemer opstår i forbindelse med delt forvaltning. Og mens jeg er ved dette emne beklager jeg, at Rådets pladser er tomme. De aktuelle politiske vanskeligheder i Den Tjekkiske Republik er ikke tilstrækkelig forklaring på Rådets inkonsekvente politiske nærværelse, medmindre vi skal fortolke fraværet og tavsheden som ligegyldighed – eller værre endnu, manglende interesse.

Vedrørende betænkningen om delt forvaltning med medlemsstaterne, vil jeg understrege betydningen af ikke alene nationale forvaltningserklæringer, men også af årlige oversigter, som er nogle af de mange elementer, der gør det muligt, at vi efterhånden kan få en positiv DAS.

Desuden – og i henhold til artikel 248 i traktaten – foreslår jeg, at samarbejdet mellem de nationale revisionsorganer og Revisionsretten optrappes med hensyn til kontrolforanstaltningerne ved delt forvaltning.

Jeg foreslår, vi undersøger muligheden for, at de nationale revisionsorganer i deres egenskab af uafhængige eksterne revisorer og under behørig hensyntagen til internationale revisionsstandarder afgiver nationale revisionserklæringer for forvaltningen af fællesskabsmidler. Disse erklæringer ville være underlagt medlemsstaternes regeringer med henblik på at blive fremlagt under dechargeprocessen i overensstemmelse med en hensigtsmæssig procedure, som skulle indføres.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom på, hvor forbavset jeg blev over, at de konsoliderede årsregnskaber blev fremlagt med nettoaktiver på omkring 58 mia. EUR, og jeg foreslår, man overvejer at oprette en pensionsfond med henblik på at eksternalisere det beløb på 33,5 mia. EUR, man har som forpligtelse over for personalet.

Afslutningsvis føler jeg, det er på tide at reformere vores system, og jeg tror helt ærligt, at denne reform bør afhænge af en dybtgående og ærlig dialog blandt alle dem, der har med budgettet at gøre.

Bogusław Liberadzki, ordfører. – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Vi taler om Den Europæiske Udviklingsfond, som vedrører lande i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet. Ud fra vores synspunkt er disse lande ikke standardregioner, de er ikke konventionelle stater, og de udgør ikke noget typisk problem. Med hensyn til udnyttelse af fonden så vi i 2007 en stigning i betalingerne og i forpligtelserne, hvilket også indebærer en større effektivitet. Dette er helt klart positivt, og det vil jeg gerne indlede med at fastslå.

Fonden bestod af to dele. Den del, der blev forvaltet af Kommissionen, og den del, der blev kontrolleret af Den Europæiske Investeringsbank. Den del, der blev forvaltet af Kommissionen, er den del, som er emnet for denne forhandling om decharge, hvorimod den del, der blev forvaltet af EIB, indtil videre ikke er omfattet af decharge, og det vil jeg gerne komme tilbage til senere.

Vores forhandling bygger på Revisionsrettens opfattelse. Retten tilkendegav klart, at de transaktioner, der ligger til grund for indtægter og forpligtelser for året 2007, som helhed er lovlige og formelt rigtige, men henledte opmærksomheden på den høje risiko ("fiduciary risk"), der er forbundet med budgetstøtte, og som skyldes Kommissionens "dynamiske fortolkning" af støtteberettigelseskriterierne. Revisionen afslørede dog en væsentlig forekomst af fejl og fandt – og her er vi enige – at det er helt afgørende med en hurtig forbedring på overvågnings- og kontrolområdet. Sådanne muligheder findes, og vi er enige i dette synspunkt.

Den stikprøve, der blev udtaget til revision, omfattede seks stater og 250 transaktioner. Man fandt ud af noget yderst vigtigt, nemlig at Kommissionen fortsat ikke er i stand til at give fulde regnskabsoplysninger. Vi ser positivt på erklæringen om, at et nyt system bliver taget i brug i februar 2009. Jeg håber, at kommissæren vil bekræfte dette.

Et andet særdeles vigtigt spørgsmål er forskellen mellem ord og handlinger ved udarbejdelse af aftaler. Udarbejdelse og undertegnelse giver anledning til megen uklarhed. Kommissionen skal præcisere dette, navnlig fordi AVS-landene også har forskellige måder, hvorpå de håndterer dette. Et særdeles vigtigt punkt ud fra vores synspunkt her i Europa-Parlamentet er, at vurderingen af den formelle rigtighed ikke alene skal foretages efterfølgende, men at den bør finde sted i form af overvågning og kontrol for at forhindre uregelmæssigheder. Forebyggelse af uregelmæssigheder kan også være en hjælp til at vurdere de fordele, vi

opnår ved bevilling af fondsmidler. Dette er ikke blot et spørgsmål om at udvise formel rigtighed i regnskaberne, men drejer sig også om at vise i hvilken grad, målet er nået, og på dette område vil vi gerne gøre opmærksom på behovet for at samarbejde med de nationale parlamenter, fordi man dér i stort omfang må forstå dette spørgsmål. Det er et spørgsmål om samarbejde med myndigheder og regeringer og også med civilsamfund.

Et aspekt, der synes at være af særlig betydning, er spørgsmålet om overvågning af EIB-forvaltede fondsmidler. EIB er set med vores øjne fortsat en institution, som det ikke er muligt at overvåge. Vi bekræfter meget klart i betænkningen, at EIB havde et beløb på 2,2 mia. EUR til rådighed. Dette var offentlige midler – de kom ikke fra finansmarkederne. EIB ser derfor ud til at være den mest udemokratiske institution, som ikke desto mindre disponerer over offentlige midler.

Endelig vil jeg gerne takke kommissæren for hans samarbejde i denne periode. Jeg vil gerne bede hr. Łuckiewicz om at modtage vores tak på vegne af Revisionsretten. Jeg vil også gerne takke mine kolleger fra Udviklingsudvalget og også fra Budgetkontroludvalget under hr. Böschs effektive ledelse.

Paulo Casaca, ordfører. – (PT) Hr. formand, hr. Kallas, hr. Bösch, mine damer og herrer! Vi skal til at afslutte den mest omfattende reform af Europa-Parlamentet nogensinde. Denne reform omfatter, at der udarbejdes statutter for både parlamentsmedlemmer og medlemmernes assistenter, samt at den uacceptable lønmæssige forskelsbehandling mellem parlamentsmedlemmerne, den uigennemsigtige rejsegodtgørelsesordning og den diskriminerende pensionsordning bringes til ophør.

Som ordfører for decharge for Parlamentets afregninger, som medlem af Budgetkontroludvalget i 10 år og som ordfører for Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet er jeg særlig stolt over det, vi er nået frem til, og jeg føler ikke, det ville være at bede om for meget, at offentligheden registrerede disse ændringer, som selvsamme offentlighed har insisteret på at få gennemført.

Når det så er sagt, går jeg i dag som altid helt og aldeles ind for total gennemsigtighed ved anvendelse af offentlige midler. Jeg er helt enig i udtalelserne fra Den Europæiske Ombudsmand på dette område. Jeg er i dag som altid imod at anvende offentlige midler til afhjælpning af problemer som følge af påtagne private risici. Jeg er i dag som altid imod frivillige pensionsfonde, hvor man ser bort fra lønforskelle, hvilket fører til uretfærdig behandling.

Jeg finder det uacceptabelt, når der laves generaliseringer, som er helt forkerte, som f.eks. at fastholde, at samtlige parlamentsmedlemmer er berettiget til to pensioner.

Som ophavsmand til den foreliggende betænkning vil jeg gerne understrege, at jeg efter 10 år som parlamentsmedlem og efter at have tilbragt kortere perioder i det portugisiske parlament og det regionale parlament på Azorerne forlader mit parlamentariske embede uden strengt taget at være berettiget til nogen som helst pension – det være sig national, regional eller europæisk.

I den forbindelse må jeg sige, at de, der tror, at man ved at fornægte deres repræsentanter de rettigheder, som er de samme i alle vores samfund, bidrager til forbedre Europa, tager helt fejl.

Tværtimod er det min klare holdning, at den eneste måde, hvorpå vi kan overvinde folks manglende tillid til deres repræsentanter er ved at begrænse fastsættelsen af specifikke bestemmelser for parlamentsmedlemmer, idet de er ansvarlige for vedtagelsen af disse bestemmelser. Jeg mener sågar, at det eneste spørgsmål, Parlamentet burde have truffet afgørelse om, var parlamentsmedlemmernes relative position i den europæiske forvaltning.

Selv om jeg beklager den manglende klarhed, der før i tiden var mellem offentligt hverv og privat interesse i pensionsordningen, vil jeg sætte pris på en vis anerkendelse af det arbejde, der er udført af alle dem, navnlig i Budgetkontroludvalget, der har kæmpet utrætteligt for fasthed og gennemsigtighed i EU's regnskaber.

Her i Europa-Parlamentet vil jeg gerne inderligt rose enhver og udtrykke mit ønske om, at det arbejde, der er udført af vores udvalg til dato, fortsætter i næste valgperiode med samme styrke og forpligtelse, som hidtil er blevet udvist, for at få skabt et strengere og mere retfærdigt Europa, hvor der er større solidaritet.

De parlamentsmedlemmer, som bliver valgt i juni, vil komme til at arbejde i henhold til meget mere gennemsigtige og mere retfærdige bestemmelser, og det har vi alle sammen grund til at fejre her i dag.

Formanden. – Den næste taler er hr. Fjellner. Ordføreren, hr. Søndergaard, kan på grund af en flyforsinkelse først være her lidt senere, så jeg vil bede ham tage ordet senere.

Christofer Fjellner, *ordfører*. – (SV) Hr. formand! Jeg er imponeret over, at formanden i det mindste forsøgte at opregne alle disse decentraliserede agenturer. Der er naturligvis vældig, vældig mange af dem. Jeg vil påstå, at decharge er blevet endnu vigtigere for EU's agenturer, præcis fordi der er kommet så mange af dem. Budgettet og medarbejderantallet er også steget.

Antallet af agenturer er steget fra 11 i 1995 til i alt 27 i dag. I 2007 var budgettet for alle agenturerne 1 243 500 000 EUR. I 1995 var det gennemsnitlige budget i et agentur 7 mio. EUR, mens det nu er over 22 mio. EUR. Antallet af ansatte er steget præcis lige så dramatisk. I 1995 arbejdede der i gennemsnit 38 personer i hvert agentur. I dag er tallet 155. Efter min mening er denne stigning bemærkelsesværdig i sig selv og noget, vi er nødt til at tænke over, dvs. om det er et hensigtsmæssigt instrument, og om det er rimeligt med denne type stigning. Det stiller også større krav til os, når vi drøfter decharge, idet vi skal bruge mere tid og energi på det.

Vi har derfor valgt at behandle 21 af disse agenturer, som vi er ansvarlige for, i separate betænkninger og også at udarbejde en horisontal betænkning, der behandler de problemer, som er fælles for de fleste af agenturerne.

Det glæder mig at kunne sige, at hovedparten agenturerne har fået rene revisionserklæringer fra Revisionsretten. De er således blevet forvaltet korrekt. Samtidig har mange af dem – ja, næsten alle – fortsat år efter år problemer med store overskud og med at efterleve finansforordningen og personalevedtægterne. Dette er noget, vi er nødt til at tænke over, dvs. den kendsgerning, at vi år efter år gentager den samme kritik af visse punkter, og alligevel sker der ikke nogen forandringer. Det betyder, at vi nærmere skal overveje, hvordan vi håndhæver ansvaret hos disse agenturer, og hvordan vi egentlig styrer dem. I den horisontale betænkning foreslår jeg derfor bl.a., at vi bør foretage faste nedskæringer, når agenturerne ikke anvender tilstrækkelig meget af deres budget, eller når de ikke kan få alle stillinger besat. Det foreslås også, at vi bør have en fælles støttetjeneste, som kan hjælpe de små agenturer med tunge administrative opgaver. Det tror jeg, er særdeles vigtigt.

Vi valgte i år specifikt at se på fire agenturer, der af Revisionsretten fik dårlige revisionserklæringer, og som har særlig store problemer. Det var Det Europæiske Politiakademi, Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed – GNSS, som vi jo plejer at kalde Galileo – Det Europæiske Jernbaneagentur og Frontex. Jeg er glad for at kunne fastslå, at det har været muligt at give decharge til tre af disse, Galileo, Det Europæiske Jernbaneagentur og Frontex, efter gennemgang af alle de oplysninger, de har givet os.

Desværre forholder det sig sådan, at Cepol, dvs. Det Europæiske Politiakademi, godt nok har fremsendt en masse oplysninger, men langt fra nok. Derfor kan vi endnu ikke give decharge. Det tilbageværende problem er spørgsmålet om privat anvendelse af EU-skatteydernes penge, såsom privat anvendelse til betaling for møbler, private mobiltelefonopkald og private rejser. Vi har bedt om oplysninger om dette, men har ikke modtaget alle informationer. Udvalget og jeg foreslår derfor, at der først gives decharge, når Cepol har givet en fuld erklæring på dette punkt. Desuden pågår der jo en bedrageriundersøgelse i OLAF om dette agentur. Dette er en alvorlig sag, og vi skal vise, at vi tager den alvorligt, og vi må komme til bunds i den. Derfor giver vi ikke decharge endnu. Dette er ikke noget, jeg gør med glæde, men jeg vil påstå, at det er det eneste ansvarlige at gøre. Vi skal have samtlige oplysninger på bordet, inden vi kan give decharge.

Siim Kallas, *næstformand i Kommissionen*. – (EN) Hr. formand! Dette er femte gang, jeg står her i forbindelse med forarbejdet inden stemmeafgivningen om en beslutning om decharge til Kommissionen. Og for femte gang må jeg indrømme, at vi – til trods for de uomtvistelige fremskridt med hensyn til gennemførelse af budgetterne – stadig ikke har en positiv DAS.

Af det foreliggende forslag til beslutning (punkt 58) fremgår det, at ordføreren...

(FR) "opfordrer Kommissionen til øjeblikkeligt [sans délai] at forelægge dens forslag med henblik på at opnå en positiv DAS".

(EN) Så det vil jeg gøre "sans délai".

Jeg vil angive de tre vigtigste årsager til, at vi efter min opfattelse ikke fik en positiv DAS, selv om det var det mål, vi satte os i begyndelsen af Kommissionens nuværende mandatperiode.

Vi havde i begyndelsen formentlig for stor tillid til at, medlemsstaterne delte vores bekymring med hensyn til den negative offentlige og politiske virkning af en negativ DAS, mens vores opfordring til handling faktisk først virkelig blev effektiv, når den blev fulgt op af politikken med at "advare, løse eller suspendere betalingerne". Så der var også for meget gulerod og for lidt pisk i starten.

Vi har også satset på evolution frem for revolution. Vi skubbede de mere radikale løsninger til side, f.eks. vedrørende forenkling, i vores pioneragtige forsøg på at få en positiv DAS.

Men det var tydeligvis ikke nok med fem år til vores handlingsplan. Nogle af resultaterne af vores handlingsplan er først nu ved at vise sig. Kommissionen, der følger efter os, vil høste de fordele, som man ikke havde kunnet forvente uden handlingsplanen.

Men spørgsmålet er, hvordan og hvornår man kan garantere en positiv DAS. For det første vil jeg gerne minde om, hvad en såkaldt "negativ DAS" er.

Artikel 248 i traktaten giver Revisionsretten til opgave at afgive en revisionserklæring "om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed". Bestemmelsen blev indsat i Maastrichttraktaten i sidste øjeblik uden nogen som helst reel drøftelse af konsekvenserne. Dette har siden hen vist sig at være yderst problematisk.

Den såkaldte negative DAS er en del af Revisionsrettens udtalelse. Det fremgår af en sådan udtalelse, at visse udgiftsområder stadig er væsentlig fejlbehæftet, selv om det er på forskelligt niveau. Retten anfører også, at vores årsregnskaber er pålidelige, og kommer med mange positive og hensigtsmæssige bemærkninger om vores finansielle forvaltning. Som sådan er ordlyden i den negative DAS slet ikke noget særligt i forhold til, hvordan revisorudtalelser generelt formuleres.

Men vi står over for en yderst politiseret og ofte bevidst misfortolkning af denne sætning. Så jeg må tilstå, at det har overrasket mig, hvor vanskeligt det er at overbevise valgte politikere og offentligheden om, at budgetforvaltningen i EU er meget bedre end det, der afspejles i denne sætning. Så vi må gøre noget for at få standset denne skadelige politiske vurdering af den måde, hvorpå EU's midler bliver brugt.

For at opnå meget hurtige, sikrere resultater kunne man forestille sig tre muligheder:

Mulighed nummer et: ændring af traktaten. Med den måde, hvorpå den nuværende traktat er formuleret, er offentlighedens rimelige forventning om forsvarlig økonomisk forvaltning hvert år blevet svækket – automatisk og næsten uundgåeligt – siden Maastrichttraktaten trådte i kraft.

Under regeringskonferencen om Lissabontraktaten så jeg på, hvorvidt man kunne gøre noget ved artikel 248 i traktaten. Sammen med Retten så vi på, hvad der kunne være en mere realistisk opgave for Retten, muligvis med budgetgennemgang hvert tredje år frem for hvert år, og bad Retten om at tage højde for, at de fleste af Kommissionens kontrolsystemer løber over flere år, hvilket sikrer, at fejl korrigeres i tidens løb. Vi kontaktede adskillige nationale delegationer, og de var alle sammen enige, men ingen tog affære.

Mulighed nummer to: Jeg kommer nu til den anden mulighed og den mest radikale genvej til at få en positiv DAS. Med den nuværende traktat burde vi muligvis holde op med at bevilge midler til forvaltningsordninger, der er så komplicerede, at vi ikke kan opfylde de nuværende lave tærskler for fejl.

Hvis vi ikke samlet kan håndtere de nuværende sofistikerede ordninger, må vi forenkle tingene. "Forenkling" er et dejligt ord, som alle kan lide. Der er millioner af transaktioner, som skal kontrolleres. Hvordan skulle 480 revisorer, der har sæde i Luxembourg – uanset hvor kompetente de er – og som arbejder i et meget kompliceret lovgivningsmæssigt miljø i 27 medlemsstater med 23 officielle sprog, overhovedet kunne afgive en erklæring hvert år om samtlige underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for alle udgiftsområder?

Hvis man ønsker, at forenkling skal have en hurtig og reel indvirkning på antallet af fejl, er det min opfattelse, at det betyder et farvel til delt forvaltning på en række områder. Det indebærer en reduktion af antallet af transaktioner fra flere millioner til nogle få tusinde.

Med strukturfondene som eksempel ville det betyde, at man klart skulle fastlægge de ansvarsområder, der for tiden er delt. For at opnå dette, kunne strukturfondene omdannes til budgetstøtte til de forholdsvis fattige regioner. En tilskudsberettiget region eller medlemsstat ville se EU-midler kanaliseret ind i statsbudgettet, hvor beløbet så skulle bruges via de nationale ordninger med eksklusiv oplysningspligt fra finansministerens side og revideret af medlemsstaternes øverste revisionsinstitutioner.

En medlemsstat ville få en årlig portion af EU-budgettet og ville på baggrund af resultaterne være ansvarlig over for sine egne borgere og andre medlemsstater. Støtteberettigelseskriterier, fremgangsmåder ved tilbudsgivning og absorptionshastigheder ville ikke længere være noget EU-problem.

Med dette radikale scenario ville vi tabe de millioner af projekter på gulvet, der er for små og sofistikerede til at være underlagt uafhængigt tilsyn fra Bruxelles. Ikke flere små, kreative projekter, der ender med at blive latterliggjort i den EU-skeptiske presse!

Mulighed nummer tre: Hvis man ikke kan ændre traktaten eller fortolkningen deraf, kunne vi evt. drøfte, hvad det indebærer, at en given type transaktion er okay. Vi kunne fastsætte realistiske og rentable tærskelværdier for, hvad der er "lovligt og formelt rigtigt".

Dette er en diskussion om acceptable risici. I øjeblikket anvender Retten over hele linjen en ensartet tærskelværdi for væsentlighed på 2 %. Retten selv har anmodet om en bedre risikoanalyse og politisk samtykke vedrørende den acceptable risiko på en række budgetområder.

For at komme videre med denne drøftelse foreligger der nu en meddelelse fra Kommissionen. Ordføreren i Parlamentet antyder, at man ser positivt på denne meddelelse som et "solidt metodologisk grundlag" og opfordrer til yderligere analyse, dataindsamling, dialog og konkrete forslag. Jeg ville være taknemmelig for denne opbakning og foreslår, at vi så hurtigt som muligt kommer videre. Rådet er tilsyneladende også parat til at gå i gang.

På baggrund af Parlamentets generelle politiske støtte vil Kommissionen gerne gå videre med forslag om at fastsætte de bestemte acceptable risikoniveauer punkt for punkt på budgettet. For hvert kommende udgiftsforslag vil Parlamentet blive bedt om at "tolerere" et omhyggeligt beregnet risikoniveau, således at Retten på baggrund af heraf – forhåbentlig – justerer sin tærskelværdi for væsentlighed.

Vi må tage fat nu. Hvis vi venter på en revideret finansforordning eller helt til det næste finansielle overslag efter 2013, vil dette ikke blive afspejlet i dechargeproceduren i de næste fem år.

Parlamentet forbereder sig i dag på at stemme om, hvorvidt der skal gives decharge for 2007, der ifølge revisorerne er et år, hvor der for alle budgetområder bortset fra strukturfondene er helt op til 95 % eller flere af betalingerne, som ikke er behæftet med alvorlige finansielle fejl.

Dette er den bedste DAS nogensinde og er en forbedring i forhold til sidste år i et år med flere betalinger og i et EU med flere medlemsstater, nemlig EU-27. Vores finansielle forvaltning bliver hele tiden bedre, og den er bestemt god nok til at berettige til decharge. Men den kan ikke siges at være perfekt.

EU blev oprettet for at bringe fred og velstand. Og indtil videre har EU leveret varen. Når man ser på den måde, hvorpå EU's institutioner er organiseret, er det tydeligt, at der nok ikke var nogen revisor til stede, da EU blev oprettet, og derfor er organisationen ikke perfekt. Men revisionsmæssig perfektion er overalt i verden et sjældent fænomen.

Jeg vil gerne opfordre Parlamentet til at stemme for decharge. Der vil ikke være nogen selvtilfredshed at spore fra Kommissionens side.

Luca Romagnoli, ordfører for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I Transport- og Turismeudvalget glæder vi os over, at udnyttelsesgraden for forpligtelses- og betalingsbevillinger til TEN-T-projekter fortsat er høj, idet den næsten er på 100 %, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der afsættes tilstrækkelige midler fra de nationale budgetter til at matche EU's forpligtelser.

Vi er bekymret over den lave udnyttelsesgrad for forpligtelsesbevillinger til transportsikkerheden og Tilsynsmyndigheden for Det Europæiske GNSS og for betalingsbevillinger til det indre marked og optimering af transportsystemer samt til passagerrettigheder.

Vi bemærker med glæde, at den maksimale økonomiske støtte til tværgående projekter er steget til 30 %, og det minimale økonomiske finansieringsloft til 1,5 mia. EUR. Jeg vil også gerne understrege, at evalueringsproceduren for udvælgelse af projekter er blevet forbedret, og overvågningen skærpet, men samtidig beklager vi i udvalget, at rammerne for arbejdsbeskrivelser ikke er blevet harmoniseret, og at teknisk og finansiell overvågning ikke er blevet standardiseret.

Jan Andersson, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. – (SV) Hr. formand! Beskæftigelsespolitik er en del af samhørighedspolitikken. Der er stadig en række fejl og mangler på dette område samt en del ting, vi har forbehold over for. Ca. 27 % af samhørighedspolitikken hører under Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. Med hensyn til betalingerne er de fleste af dem fra perioden mellem 2000 og 2006. Det er tilfredsstillende at se, at 100 % af betalingsbevillingerne blev anvendt i denne periode.

Det, der nogle gange er problematisk, er de manglende beviser for de indirekte omkostninger og personaleomkostninger samt overvurderingen af disse omkostninger. Vi har derfor også udtrykt vores støtte til, at vi skal have en mere standardiseret måde, hvorpå dette kan angives, kombineret med bedre kontrol på medlemsstatsniveau, som vi vil få i den næste periode, hvilket kan medføre forbedringer på dette område i fremtiden.

Péter Olajos, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed*. – (HU) Hr. formand! Efter 2006 fik jeg den ære at formulere udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed om gennemførelse af budgettet for de fem europæiske agenturer, der kom ind under vores kompetenceområde for regnskabsåret 2007.

Jeg mener, det generelle niveau for gennemførelse af budgetposter på dette område, som er 94,6 %, alt i alt er tilfredsstillende. Gennemførelsesgraden for forpligtelsesbevillingerne til LIFE+-programmet var fremragende med 98,87 %. Andre bemærkelsesværdige agenturer indbefattede Det Europæiske Miljøagentur, som kom op på 100 % med hensyn til både forpligtelser og betalinger, samt Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme. Der er dog fortsat plads til forbedring i forbindelse med budgetforvaltning for Det Europæiske Lægemiddelagentur, Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og Det Europæiske Kemikalieagentur. For så vidt angår sidstnævnte, var 2007 faktisk agenturets første driftsår. Som ordfører af udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed foreslår jeg, at der gives decharge til Kommissionens agenturer for 2007 på områderne miljøpolitik, folkesundhed og fødevaresikkerhed, for så vidt angår gennemførelse af budgettet.

Jan Olbrycht, *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget*. – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Regionaludviklingsudvalget har grundigt analyseret resultaterne af Revisionsrettens arbejde, men har også aktivt deltaget i Budgetkontroludvalgets usædvanlig dybdeborende arbejde. Sammenligning af disse resultater med de resultater, som var emnet for den foregående decharge, viser grundlæggende fremskridt i Kommissionens arbejde med hensyn til overvågningsniveauet. Vi er dog klar over, at de første synlige virkninger af indførelse af handlingsplanen først vil vise sig i de næste par år.

For vores udvalg er det vigtigt, at resultaterne, som fremgår af Revisionsrettens rapport, ikke negativt bør påvirke opfattelsen af, hvor vigtig samhørighedspolitikken i EU's politikker er, og at de ikke bør svække målsætningerne for denne politik. Vi vil også gerne gøre opmærksom på, at fejl afdækket i rapporten ikke fejlagtigt skal forstås som uregelmæssigheder eller evt. endog misbrug. Generelt mener vi, der er synlige fremskridt, og vi støtter, at der gives decharge til Kommissionen.

Marusya Ivanova Lyubcheva, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling*. – (BG) Hr. formand! Betænkningen om Kommissionens decharge for 2007 viser, at der sket visse fremskridt, selv om det fortsat er nødvendigt, at vi harmoniserer vores tiltag og kontrolmekanismer ordentligt for at opnå en mere effektiv anvendelse af ressourcerne, reducere antallet og graden af regelbrud og tilbyde større gennemsigtighed og beslutsomhed, navnlig vedrørende kønsspecifik budgetlægning.

Man skal ikke se bort fra Kommissionens ansvar med hensyn til at samarbejde med medlemsstaterne og institutionerne. Samarbejde og kommunikation er vigtige redskaber, og vi er ofte vidne til resultaterne af forsømmelser på dette område. Uden at bagatellisere nogle af regelbrudene i de nyeste medlemsstater, Bulgarien og Rumænien, mener jeg, det er nødvendigt at sikre ligebehandling for samtlige medlemsstater.

Der anvendes en særlig samarbejdsordning for begge disse lande, som ikke skal gøres kompliceret. Nogle af tekstafsnittene i betænkningen er uacceptable, navnlig forslag om en ordning til udarbejdelse af kvartalsrapporter for Bulgarien og Rumænien samt særrapporter om anvendelse af strukturfondene. Jeg opfordrer kraftigt til, at disse tekstafsnit droppes. Dette vil give landene en chance for at fokusere på at overvinde de problemer, der er opstået.

Formanden. – Jeg vil gerne sige, at vi ikke har hørt udtalelserne fra Udviklingsudvalget, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Transport- og Turismeudvalget eller Kultur- og Uddannelsesudvalget, fordi ordførerne ikke mødte frem til forhandlingen til tiden, og der har derfor været en ændring talerrækkefølgen. Vi vil fortsætte drøftelsen. Hr. Ferber vil nu tage ordet for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater – halvandet minut.

Markus Ferber, *for PPE-DE-Gruppen*. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg synes, at vi i denne valgperiode sammen har gjort visse fremskridt vedrørende dechargeproceduren for EU's institutioner. Jeg beklager imidlertid, at det har varet så længe, fordi vi i princippet kun har færdiggjort det, der blev skitseret på det tidspunkt, hvor den daværende Kommissionen nedlagde sit mandat i 1999 – dvs.

for 10 år siden. Dette viser, at vi helt bestemt er nødt til at foretage forbedringer af vores procedurer og samarbejds måder og sikre, at den nødvendige gennemsigtighed opnås hurtigere, når det drejer sig om, at borgerne opdager, hvad deres skattepenge bliver brugt til.

Her må jeg især takke hr. Casaca, som jeg havde den ære at samarbejde med om decharge for Parlamentet for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater. Jeg beklager overordentlig meget, at en kollega, der har fremsat rigtig mange bemærkninger i pressen om en række spørgsmål vedrørende Europa-Parlamentet, ikke har deltaget hverken i forhandlingerne eller afstemningerne i udvalget og heller ikke i forhandlingen her i mødesalen. Dette er noget, jeg gerne vil sige meget klart her og nu, således at det bliver fastholdt og vil være det for eftertiden!

Vi ved jo udmærket, at der har været og stadig er en række problemer her, og det er de parlamentsmedlemmer, der er her nu, som i de sidste fem år har sikret, at der i parlamentsmedlemmernes interesse er sket de nødvendige reformer på en lang række områder. Jeg siger hjertelig tak til alle for dette. Vi har gjort det, vi skulle, og vi har ikke udsendt alle oplysningerne vidt og bredt via medierne og så efterfølgende ikke deltaget. Jeg vil gerne sige tak for det positive samarbejde.

Costas Botopoulos, for PSE-Gruppen. – (EL) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne indlede med at sige det, jeg altid siger, når vi forhandler budgetmæssige spørgsmål og budgetkontrol, nemlig at vi her ikke har med en teknisk, men med en dybt politisk procedure at gøre.

Det billede, borgerne får af Parlamentet og af EU generelt, er særdeles vigtigt. Dvs. hvor mange af de europæiske skatteyderes penge vi bruger – og hvordan – samt hvilket billede vi er med til at give de europæiske borgere omkring gennemsigtigheden i denne forvaltning. Det er derfor en politisk proces, og det er særdeles vigtigt, at vi gennemgår de store linjer – det indtryk, vi giver af hele EU – og ikke blot visse detaljer vedrørende specifikke lande, hvilket dog ikke vil sige, at vi ikke skal tale om hvert enkelt land.

Denne iagttagelse tvinger mig til at sige, at vores betænkninger også er særdeles vigtige. Et eksempel herpå er den forbedring, som vi endelig efter mange års indsats har opnået på området vedrørende parlamentsmedlemmerne og medarbejderne i Parlamentet, og jeg vil gerne nu for mit vedkommende hilse den indsats, min kollega hr. Casaca har ydet, velkommen. Vi har et rigtig godt resultat i dag, og det viser, at vores betænkninger er vigtige og giver resultater, og vi skal være omhyggelige med dem.

Jeg vil gerne tilføje nogle få ord om resultaterne af vores indsats i år. Jeg vil sige det samme som ordføreren, hr. Audy, nemlig at vi naturligvis har gjort fremskridt, men at det stadig ikke er nok. Den største problemstilling er problemet med omfanget af samhörighed, men her vil jeg gerne sige, at vi socialdemokrater opfordrer til forbedring, troværdighed, effektivitet og forenkling – som kommissæren også nævnte. Jeg tror, vi er nødt til at gå fra evolution til revolution med hensyn til forenkling. Alt dette vil ikke sige, at vi kan afskaffe samhörighedspolitikken, som er en grundlæggende politik i EU, men at vi kan forbedre den og gøre den mere effektiv.

Endelig er der et vigtigt spørgsmål, som også blev rejst i betænkningen, nemlig spørgsmålet om EU's evne til krisehåndtering. Vi er nødt til at kunne håndtere kriser på egen hånd og ikke forlade os på andre organer.

Jan Mulder, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne først og fremmest takke ordførerne og også hr. Audy, som efter min mening holdt et fremragende indlæg. Jeg står også i taknemmelighedsgæld til kommissæren og til Kommissionens tjenester. De har altid været lydhøre over for Parlamentet, hvilket er noget, jeg i høj grad sætter pris på. Der var lidt uenighed hist og pist, men hvor er der ikke det?

Kommissionen bør efter min opfattelse bedømmes ud fra det, der blev sagt i begyndelsen af mandatperioden, og de nuværende resultater. Og som kommissæren allerede har nævnt, har Kommissionen ikke – ja, så langt fra – opnået det, man havde sat sig som mål at opnå, nemlig en positiv revisionserklæring (DAS). Man kom ikke engang i nærheden af det ønskede resultat, hvilket er et problem, selv om kommissæren kom med en række meget interessante forslag. Det er uheldigt, at de kom her ved periodens udløb. Det havde måske været muligt – jeg ved det ikke – at drøfte disse forslag tre år inde i mandatperioden, fordi der kom mange interessante forslag frem.

Så vidt jeg kan se – og kommissæren nævnte også dette – er fælles forvaltning stadig af afgørende betydning. Kan vi overlade dette til medlemsstaterne eller ej, og hvordan kan vi bedre føre kontrol med medlemsstaterne? Vi tilkendegav i den tværinstitutionelle aftale, at vi gerne vil have erklæringer på et vist politisk niveau, hvilket er blevet indarbejdet i de finansielle bestemmelser og forskrifter. Det store spørgsmål har efter min opfattelse altid været, om dette er tilstrækkeligt. Jeg har p.t. ikke tilstrækkelig indsigt i dette. Jeg takker kommissæren

for den omfattende rapport, han sendte, selv om den efter min opfattelse er uklar i visse passager. Hvor er guleroden til de medlemsstater, som gør det godt, og pisker til de medlemsstater, der ikke gør det? Det står ikke helt klart for mig, og dette skal præciseres i politikken.

Jeg mener, drøftelsen om en positiv DAS skal fortsætte uden ophør. Det er meget skadeligt for den offentlige mening, hvis situationen omkring en negativ DAS varer ved år efter år.

Mogens Camre, for UEN-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Vores gennemgang af regnskaberne for 2007 viser igen i år, at der ganske enkelt ikke er styr på de store midler, medlemslandene stiller til rådighed for EU. Udvalgets glimrende betænkninger udtrykker klart de alvorlige mangler, og lad mig bare komme med et citat. Om samhørighed skriver udvalget, at det er meget bekymret over, at Revisionsretten anslår, at mindst 11 % af det samlede godtgjorte beløb for strukturpolitiske projekter ikke skulle have været godtgjort.

Jeg erkender, at hele EU's uoverskuelige netværk af lovgivning og administrative organer kombineret med dårlig administration og ligefrem korrupsion i nogle medlemslande gør ansvarlig økonomisk forvaltning vanskelig, men det er og bliver uacceptabelt. Der er kun én løsning, og det er at ophøre med at betale de mange penge til EU og dermed stoppe hele EU's omfordelingscirkus.

Mit lille land, Danmark, sender i år tæt ved 20 mia. DKK til EU. Vi ville aldrig finde på at bruge disse penge til det, som EU bruger dem til. Selve det at sende medlemslandenes penge i omfordeling via Bruxelles betyder en forringelse af nytteværdien af disse penge og medvirker til en øget ulovlig omgang med borgernes penge. EU's medlemslande må finansiere sig selv og ikke beskatte naboerne.

Til slut vil jeg gerne takke Budgetudvalgets formand, hr. Bösch, for en fremragende ledelse af arbejdet, takke ordførerne, mine kolleger, udvalgets sekretariat og alle medarbejdere for et enestående engagement og et meget fint samarbejde.

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Denne gang skal jeg begrænse mig til Parlamentets budget og vil gerne udtrykke min glæde over hr. Casacas betænkning, navnlig kapitlet om den frivillige pensionsfond, hvor vi godkendte omkring 10 afsnit. En række af disse var oprindelig ændringsforslag, jeg havde fremsat, og som jeg mente var nødvendige på dette tidspunkt.

Det, der nu sker med denne frivillige pensionsfond, er, at den er blevet forkastet af EU-skeptikerne. Og det er helt med rette, fordi den er en skændsel! Det, der sker, er uetisk, og vi er nødt til at gribe ind over for det. Vi kan ikke acceptere, at parlamentsmedlemmer i tider som disse hellere ville tænke på deres egen indkomst end på borgernes situation. Sammen med hr. Ferber vil jeg gerne sige til de EU-skeptikere, der er til stede, at de på ingen måde har forsøgt at komme med noget konstruktivt bidrag til at råde bod på manglerne i denne mødeperiode.

Jeg vil gerne specifikt bede mine kolleger i Parlamentet om at støtte punkt 105, som vedrører den frivillige pensionsfond. Dette vil sikre, at Parlamentets Præsidium hindres i at bruge skatteydernes penge til at stoppe de enorme huller – for det er ikke forsvarligt. Jeg opfordrer altså alle mine kolleger til i stort omfang at støtte og vedtage Casaca-betænkningen. Jeg har bedt om afstemning ved navneopråb, da alle må bekende klar kulør omkring dette spørgsmål!

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! I denne periode med økonomisk recession var det væsentligt for EU fortsat at vise solidaritet med udviklingslandene. Lad ikke glemme, at Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne tilsammen bidrog med 60 % af al udviklingsbistand i 2007, hvilket gør EU til verdens førende donor.

Den Europæiske Udviklingsfond gør det muligt for os at bekæmpe fattigdom, samtidig med at vi fremmer økonomisk udvikling og demokrati. Det glæder mig derfor, at der er bevilget et budget på 23 mia. EUR til AVS-landene for perioden 2008-2013 under den 10. EUF. Dette tal er næsten dobbelt så stort som det beløb, der blev bevilget under den 9. EUF.

Revisionsretten konkluderer i sin rapport, at regnskaberne for den 7., 8. og 9. EUF generelt er pålidelige, lovlige og formelt rigtige. Vi kan kun være tilfredse med det rekordhøje niveau for gennemførelse af kontrakter og betalinger i disse EUF-perioder.

Jeg noterer mig dog også, at der stadig kan gøres fremskridt med hensyn til styrkelse af overvågnings- og kontrolsystemet, da der stadig er et væsentligt fejlniveau for visse transaktioner.

Ligeledes er der alt for ofte en høj risiko vedrørende budgetstøtte, og jeg mener, at sådanne risici skal vurderes bedre. I den forbindelse deler jeg den opfattelse, at der kun skal ydes budgetstøtte, hvis modtagerlandet har evnen til at forvalte midlerne på en gennemsigtig, ansvarlig og effektiv måde.

Af de prioritetsområder, vi skal arbejde med i fremtiden, vil jeg gerne nævne integration af EUF i Fællesskabets almindelige budget, da dette vil øge effektiviteten og gennemsigtigheden for udviklingsbistanden.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke ordføreren for hans fremragende betænkning, repræsentanterne i Retten og også alle medarbejdere i Kommissionen, som har gjort et fremragende stykke praktisk arbejde. Jeg behøver vel ikke at sige, at jeg beklager Rådets fravær og navnlig det tjekkiske formandskabs fravær.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Hr. formand! I denne valgperiode har Europa-Parlamentet har haft til opgave at udøve kontrol med forvaltningen af et stadig stigende antal agenturer, hvilket min kollega hr. Fjellner også nævnte. Den konstruktive dialog, som udviklede sig under overvågningsprocessen mellem Parlamentet, agenturerne og Revisionsretten, har resulteret i stigende gennemsigtighed og strammere forvaltningsdisciplin. I den aktuelle vanskelige økonomiske og finansielle situation er betydningen af overvågning blevet endnu vigtigere end før.

Hvis man ser tilbage på den seneste periode, er det tilfredsstillende, at vi ved budgetovervågningen ikke blot har konstateret overensstemmelse eller mangel på samme i budgettet, men at vi også har kunnet fremkomme med fremadrettede henstillinger til de institutioner, hvor der har været revision, og som har forsøgt at gennemføre dem med succes. Jeg mener, det er vigtigt, og jeg støtter, at agenturerne ikke alene er underlagt helt objektiv kontrol, men også at vi bør gennemgå den individuelle udvikling i agenturerne. Jeg går navnlig ind for, at der også etableres agenturer i nye medlemsstater med henblik på at bringe EU's arbejde tættere på de mennesker, som bor der. Vi er næsten fuldstændig enige med hr. Fjellner, og den endelige dom vil falde i morgen.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Med Audy-betænkningen – og jeg vil gerne takke ordføreren hjerteligt – kommer vi virkelig et skridt videre, fordi den indeholder innovative elementer som f.eks., at de sorte får hænges ud offentligt, hvilket er en milepæl med hensyn til budgetkontrol. Dette indebærer målrettet kritik i stedet for generelle klager. Når Den Socialdemokratiske Gruppe nu trækker sig og i stedet vil feje sandheden ind under gulvtæppet, er det en skandale og en bjørnetjeneste i relation til vores kontrolaktiviteter. Parlamentets troværdighed står på spil, og jeg opfordrer mine kolleger til at forhindre det i at ske.

Jeg vil gerne sige noget om vores største problemer, Rumænien og Bulgarien. Kommissionens svigt i forbindelse med forberedelsesarbejdet inden disse landes tiltrædelse er helt indlysende her. Vi har tabt en masse penge. Kommissionen sad i lang tid tilbagelænet og iagttog tingene og indefrøs først midlerne i 2008. I mellemtiden tabte man imidlertid over 1 mia. EUR for Bulgariens vedkommende og ca. 142 mio. EUR for Rumæniens vedkommende. Indefrysning af midler er imidlertid ikke nogen løsning på problemerne. Samarbejds- og kontrolmekanismen, som formanden for Kommissionen selv er ansvarlig for, er en papirtiger, og evalueringsrapporterne er ikke det papir værd, de er trykt på. I Audy-betænkningen er der forslag med hensyn til, hvordan dette kunne gøres bedre. Kommissionen narrede Parlamentet med hensyn til, om disse lande var klar til tiltrædelse, og kommissæren for udvidelse må tage ved lære af dette. Vi er imidlertid interesseret i, hvordan fremtidige tiltrædelser bliver forvaltet, og derfor er dette emne fortsat på dagsordenen.

Vores gruppe vil give decharge til Kommissionen, men personligt vil jeg ikke give den decharge. Desværre er Kommissionens reformiver, som vi endnu en gang kunne se en lille gnist af i det seneste år, er allerede døet hen igen. Der er stilstand i forbindelse med bekæmpelse af svig. Der sker intet vedrørende forebyggelse, og der er intet ønske om bl.a. mere etisk adfærd. Kommissionen og navnlig kommissær Kallas bør være klar over, at den, der gerne vil være med i Kommissionen efter valget, er afhængig af opbakning fra Parlamentet.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg takker parlamentsmedlemmerne for bemærkningerne. Jeg kan kun sige, at jeg ved disse fem dechargeprocedurer har nydt og været meget glad for samarbejdet. Processen har altid været kompliceret, men altid konstruktiv og meget professionel. Så jeg vil gerne takke for alle bidrag i forbindelse med den komplicerede dechargeordning.

Blot to bemærkninger. Til hr. Liberadzki vil jeg gerne sige, at EUF-regnskaberne med succes blev overført til ABAC-systemet i februar 2009. Vi tog problemstillingen op, men disse systemer er nu integreret.

Jan Mulders spørgsmål om, hvorfor disse radikale forslag kommer så sent, var virkelig godt. Fire år er ikke for lang tid at bruge på at se denne type forslag modne. I EU tager tingene tid, og i det aktuelle tilfælde prøver

vi at benytte alle muligheder inden for rammerne af vores handlingsplan, da vi ser, at der må gøres noget virkelig alvorligt for at komme dette problem til livs.

Så jeg mener ikke, det er for sent, men jeg beklager naturligvis, at det har taget så lang tid.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Hr. formand, hr. kommissær! Mit indlæg vil være kort. Blandt de vigtigste konklusioner vedrørende Kommissionens decharge fremgår det af punkt 4 i hr. Audys betænkning, at han har den holdning, at Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse ikke blev behandlet tilstrækkelig seriøst af Kommissionen, at erklæringerne for begge kandidatlandene dengang på tidspunktet for de to kandidatlandes tiltrædelse var vildledende, og at det er beklageligt, at disse forkerte oplysninger har ført til den nuværende situation, hvor der blev frigivet samhørighedsmidler til medlemsstater med ikkefungerende administrative og retlige systemer, samt at man med dette tiltag vildledte den offentlige mening og Parlamentet, hvilket har skadet EU's omdømme.

Jeg vil helt ærligt gerne bede mine kolleger hr. Jørgensen og hr. Casaca, som fremsatte dette ændringsforslag, og de øvrige parlamentsmedlemmer, som vedtog det i Budgetudvalget, om at forklare mig disse argumenter, da jeg mener, at både Rumænien og Bulgarien faktisk har fungerende administrative og retlige systemer – muligvis ikke på baggrund af de parametre, de bør have, men de fungerer ikke desto mindre. Jeg mener heller ikke, at nogen har taget sig den frihed at vildlede den offentlige mening og mindst af alt Parlamentet og Kommissionen.

Jean-Pierre Audy, ordfører. – (FR) Hr. formand! Jeg mener, at spørgsmålet om Rumænien og Bulgarien er en forhandling værd, men vi er virkelig ude i en særdeles alvorlig situation her.

Med hensyn til konklusionerne vil jeg gerne takke ordførerne fra de politiske grupper og alle talerne, navnlig fra Budgetkontroludvalget. Jeg vil gerne drage nogle konklusioner omkring en række spørgsmål.

For det første er der ikke svig, for så vidt budgettet angår. For det andet oplever vi mange fejl, og dette skyldes to ting. Det første er, at vores bestemmelser er for komplicerede, og det er således vanskeligt for slutmodtagerne at anvende dem, og de begår fejl, som er knap så alvorlige. Det andet er, at Revisionsretten anvender en tærskelværdi for væsentlighed, der er for lav, nemlig 2 % for alle områder. For så vidt angår revisionsmetoderne, skal de gennemgås igen.

Man siger således, at det går dårligt, men fordi vi alle sammen er ansvarlige. Kommissionen er ansvarlig, fordi den ikke har holdt sit løfte, og jeg vil sige tak til kommissæren for at have undersøgt forslagene for næste mandatperiode. Rådet er ansvarligt, fordi det er ved at miste interessen. Rådet er jo ikke til stede her. Medlemsstaterne er ansvarlige, fordi de ikke anvender bestemmelserne med tilstrækkelig bestemthed. Revisionsretten er ansvarlig, fordi den må overveje sine revisionsmetoder, særlig med hensyn til væsentlighedsniveau, idet det er Rettens ansvar, ikke Kommissionens eller Parlamentets, at fastlægge tærskelværdierne for væsentlighed. Parlamentet er ansvarligt, fordi det skal være klarsynet omkring de nuværende skavanker og skal acceptere reformerne.

Kort sagt mener jeg, vi har en række fælles ansvarsområder. Sammenfatningen finder sted ved udgangen af denne mandatperiode. Men vi håber på og beder til, at denne reform vil blive gennemført, således at vi til sidst får en positiv revisionserklæring i de kommende finansielle overslag. Vi håber også, at vi i tilfælde af en negativ revisionserklæring får en negativ stemmeafgivning fra Parlamentet, således at der er politisk overensstemmelse mellem de organer, som skal træffe afgørelser vedrørende budgetkontrol.

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

Herbert Bösch, ordfører for udtalelsen fra Budgetkontroludvalget. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! For det først vil jeg gerne sige tak til ordførerne, som har lavet et godt stykke arbejde og har fremsat nogle konstruktive betænkninger – og den ene skal vi først forhandle om i morgen. For det andet vil jeg gerne sige tak til det fremragende sekretariat, der har støttet os i de senere år. For de parlamentsmedlemmer, der følger efter os, kan jeg blot håbe på, at de vil få nogle lige så fremragende medarbejdere til at arbejde for sig.

Der er dog noget, jeg ikke helt forstår. Hvis man kigger på pressemeddelelsen – pressemeddelelsen om plenarmødet fra den 21. til den 24. april – kan man læse om de vigtige betænkninger om parlamentsmedlemmers immunitet, men der står ikke noget om discharge for regnskabsåret 2007. Hvis vi ikke anerkender Parlamentets rettigheder, hvem vil så i den brede befolkning anerkende os, tage os alvorligt

og stemme den 7. juni, hvis det er det, vi gør med den mest betydningsfulde rettighed, Parlamentet har? Denne rettighed består i at kontrollere, hvordan over 100 mia. EUR blev brugt i 2007.

Hvis vi ikke drøfter fakta, bliver vi efterfølgende nødt til at drøfte rygter. Hr. Ferber har allerede været inde på dette punkt. Vi er nødt til at opbygge dette Europa på fakta. Vi har brug for det samarbejde og de konstruktive idéer, vi har udviklet i de seneste år. Det er ved udgangen af denne periode ikke overraskende, at vi i denne periode faktisk har fået skabt den største produktivitet og den største grad af klarhed. Dette skyldes til dels de involverede personer, som jeg gerne vil lykønske, men det skyldes også, at vi selv er blevet klar over forskellige ting, f.eks. hvad kontrol i sidste ende betyder for europæiske skatteydere.

Vi burde vide, at vi også går ud over dette ene år 2007. Naturligvis ved vi, at der var nogle forkerte udviklingstendenser, og vi har i en vis udstrækning rådet bod på dette. Jeg er meget taknemmelig over for hr. Costas for det, han sagde. I denne periode har vi etableret en statut for medlemmernes assistenter. Dette er noget, vi for nogle få år siden blev kritiseret for. Vi etablerede en statut for medlemmernes assistenter, og det blev vi også kritiseret for. Det kan godt være, der er nogen, som ikke er 100 % overbevist om dette, men lad os som medlemmer af Budgetkontroludvalget ikke glemme, at tingene ikke altid kan køre efter den tyske, portugisiske, østrigske eller spanske model. Vi har brug for en europæisk model. Det er nogle gange temmelig vanskeligt og navnlig i valgkamptider ind imellem vanskeligt at skildre. Jeg er meget taknemmelig over for alle, der har modstået fristelserne i forbindelse med den kommende valgkampagne og sagt, at vi vil holde fast i fakta, og vi er også rede til at forklare vores kolleger og også vælgerne disse fakta.

Over for hr. Kallas vil jeg gerne tilføje et yderligere punkt, da vi også kommer ind på det i forbindelse med Audy-dechargen, som jeg ser meget positivt på. Det drejer sig om et påstået bankgebyr. I mange år har Kommissionen været sendrægtig med hensyn til sin beregning af bruttonationalproduktet i EU for at få tallet for BNI, hvilket faktisk er foreskrevet, rigtig op at stå. Det koster en række medlemsstater adskillige millioner euro, hvilket vi har talt om. Jeg håber, hr. Kallas eller hans efterfølger rydder op på dette område.

Jeg er meget taknemmelig for dette fremragende stykke arbejde, mit udvalg har udført, og som bekendt vil vi anbefale, at der i morgen ikke gives decharge. Det glæder det mig meget at være formand for dette udvalg.

Christofer Fjellner, *ordfører*. – (SV) Hr. formand! Der bliver takket meget, men jeg vil ikke desto mindre benytte lejligheden til at takke vores eminente ordfører, hr. Bösch. Jeg mener, han har gjort et fremragende stykke arbejde som leder af udvalget i de sidste to et halvt år.

Selv om der ikke var så megen debat om mine betænkninger om decharge for agenturerne, håber jeg, at alle mine kolleger vil vælge at støtte dem, uanset hvordan man har stemt i udvalget, eller hvad man tidligere har givet udtryk for. Det er vigtigt for Parlamentet at stå samlet om disse spørgsmål.

Eftersom dette er en forhandling under ét for alle betænkningerne, vil jeg gerne kommentere en anden betænkning end min egen. Jeg har nemlig meget stærke følelser for hr. Casacas betænkning, som jeg mener, er vældig god, navnlig punkt 105, hvor vi har slået fast, at Parlamentet ikke skal stille ekstra penge fra budgettet til rådighed for at dække underskuddet i den frivillige pensionsfond for os parlamentsmedlemmer. Jeg ved, der er flere, som synes, at disse punkter er meget kontroversielle, men efter min mening er de i hvert fald en selvfølge. Der er mange, som har kritiseret denne fond i mange år. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, fonden i sig selv er noget af en skandale. Vi rammes alle sammen lige nu af den globale finanskrisen. I en tid, hvor almindelige mennesker rammes ved at deres pensioner bliver mindre værd, skal politikerne jo ikke redde deres eget skind ved at anvende flere af skatteydernes penge til deres egne pensioner.

Jeg håber, at dette er et budskab, som Parlamentets ledelse virkelig tager til sig, og at man vil undlade at fylde flere skattepenge i fonden. Vi skal tværtimod sætte en stopper for dette – og det hurtigst muligt.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 23. april 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE), *skriftlig*. – (ES) Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Andre Anliggender har anmodet om, at der gives decharge til Kommissionen samt til de fem fællesskabsagenturer, som ligger inden for deres kompetenceområde.

Alligevel er vores udvalg bekymret over den lave gennemførelsesgrad for betalingsbevillinger inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed sammenlignet med 2006 (60,41 % i 2007 og 86,26 % i 2006).

Ikke desto mindre er vi klar over, at ansvaret ikke så meget ligger hos Kommissionen som hos medlemsstaterne, og at den lave gennemførelsesgrad især skyldes godkendelsen i maj og juni 2007 af midler, der indgår i solidaritetsrammeprogrammet og håndtering af migrationsstrømme, og forsinkelser i gennemførelsen af de andre særprogrammer (bl.a. vedrørende civilret og information samt narkotikaforebyggelse).

Som sagt har Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender anbefalet, at der gives decharge til:

– **Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder**

– Det Europæiske Overvågningsscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug i Lissabon

– Frontex

– Eurojust

– Cepol.

Jeg vil gerne knytte følgende kommentarer til de to sidstnævnte agenturer:

– Vi håber, at Eurojust vil reducere de uforholdsmæssig høje fremførsler, og at man vil standardisere den måde, hvorpå man indgår kontrakter, som anført af agenturet.

– På baggrund af den kritik, vores udvalg har rettet mod Cepol, er det vores opfattelse, at decharge for dette agentur ikke skal udsættes. Så vidt vi ved, har lederen af Cepol arbejdet tæt sammen med Budgetkontroludvalget og gør det fornødne med henblik på at afhjælpe de forvaltningsmæssige fejl, der blev påvist.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), skriftlig. – (DE) Ca. 80 % af EU's midler administreres og bruges stadig af medlemsstaterne, og der er fortsat åbne spørgsmål og uregelmæssigheder i forbindelse med håndteringen af EU-midler. Revisionsretten har nu for 14. gang i træk ikke kunnet bekræfte lovligheden og den formelle rigtighed af EU's økonomiske transaktioner i sine årlige revisionsrapporter. Det er helt afgørende med fuld åbenhed omkring og overvågning af EU's udgifter. Det er nødvendigt, at medlemsstaternes finansministre forelægger en national revisionserklæring for alle anvendte EU-midler.

20. Nuklear sikkerhed (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0236/2009) af Hökmark for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om forslag til Rådets direktiv (Euratom) om en EF-rammebestemmelser for nuklear sikkerhed (KOM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS)).

Gunnar Hökmark, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg mener, det er rimeligt at sige, at vi nu befinder os i en ny æra med hensyn til energipolitik, hvor der er behov for, at energipolitikken er i overensstemmelse med en politik om standsning af klimaændringerne og samtidig kombineres med en politik om energisikkerhed. Disse tre ben – energipolitik, klimapolitik og energisikkerhed – skal fungere sammen.

Set med mine øjne understreger dette betydningen af kernekraft. Det er vigtigt, at de eksisterende kernekraftværker styres på en så sikker og tryk måde som muligt, men det er også vigtigt, at vi har klare regler for at sikre, at de fremtidige kraftværker i EU er så trygge og sikre som muligt.

Dette er ikke blot et spørgsmål om at gøde jorden for flere kernekraftværker. Jeg mener, der er temmelig stor – og stadig stigende – opbakning bag en sådan politik i EU, og at vi er nødt til at leve op til det ansvar, som dette giver os alle. Jeg respekterer dem, der er tøvende over for eller er imod anvendelse af kernekraft, men uanset hvilken holdning til og opfattelse af kernekraft vi har, kan der ikke være uenighed om behovet for, at reglerne skal være så sikre og trygge som muligt for den kernekraft, vi har.

Ud fra dette perspektiv vil jeg gerne fremlægge den foreliggende betænkning om EF-rammebestemmelserne for nuklear sikkerhed. Der er retsgrundlag for dette, og der har været forhandling i udvalget om, hvorvidt alle procedurerne var blevet overholdt. Der er sendt en skrivelse fra Retsudvalget til Udvalget om Industri, Forskning og Energi, hvori der står, at hvis det er et nyt forslag, er der behov for en ny udtalelse fra ekspertgruppen. Min holdning og holdningen hos flertallet i udvalget er, at dette er et revideret forslag, som vi har arbejdet med i EU i næsten syv år. Det er blevet ændret på grund af en udtalelse fra ekspertgruppen og

på grund af udtalelsen fra Parlamentet, og jeg må sige, at det nu er på tide at nå frem til en afgørelse. Jeg håber, Rådet vil kunne tage denne beslutning i foråret.

Hvis vi ikke gør det, og hvis vi forsinker denne proces, vil vi i virkeligheden se, at der planlægges og bygges nye kernekraftværker uden disse EF-rammebestemmelser. Så tiden er inde til at handle. De, der forsøger at forpurre dette på grund af deres holdning til kernekraft, forhindrer i virkeligheden EU i at få nogle EF-rammebestemmelser om så sikre og trygge regler som muligt.

Jeg har forsøgt at perspektivere min betænkning på tre måder. Først og fremmest for at give en klar struktur med hensyn til medlemsstaternes og regeringernes samt licensindehavernes og de nationale tilsynsmyndigheders ansvarsområder. For det andet har jeg været meget tydelig omkring den uafhængighed, de nationale tilsynsmyndigheder vil få, og kravene til de nationale tilsynsmyndigheder skærpes, hvilket vil sige, at de skal kunne tage affære, når de ser en eventuel risiko for, at et kernekraftværk ikke overholder sikkerhedsbestemmelserne.

For det tredje vedlægger vi som bilag IAEA's regler som bindende regler, hvorved disse EF-rammebestemmelser gøres tydelige, strenge og faste – og med de ord vil jeg gerne afslutte mit indlæg.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Nuklear sikkerhed har, som ordføreren nævnte, toprioritet for EU, og jeg vil gerne takke ordføreren for en meget stærk, klar og omfattende betænkning.

Da anvendelse af kerneenergi i EU er en realitet og vil blive ved med at være det, og nuklear sikkerhed ikke lader sig indskrænke af nationale grænser, har vi brug for EF-rammebestemmelser, der sigter på at opnå, fastholde og hele tiden forbedre den nukleare sikkerhed i EU.

Dette er formålet med det reviderede forslag til direktiv om EF-rammebestemmelser for nuklear sikkerhed. Det grundlæggende mål i forslaget er at fastsætte en bindende lovgivning, hvilket er den eneste løsning, der giver garanti for, at politiske og erhvervsmæssige forpligtelser om uafbrudt at forbedre den nukleare sikkerhed følges op med konkrete foranstaltninger. De grundlæggende sikkerhedsprincipper fra Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) og forpligtelserne i konventionen om nuklear sikkerhed udgør kernen i direktivet. De facto ville gennemførelse deraf i bindende fællesskabslovgivning bringe retssikkerhed.

Formålet med forslaget er også at sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for nuklear sikkerhed, er uafhængige af ethvert beslutningstagende regeringsorgan og enhver anden organisation, som måtte have en interesse i nukleare anlæg. De kan således udelukkende koncentrere sig om sikkerheden på anlæggene.

Forslaget tager sigte på at styrke tilsynsmyndighedernes rolle ved at sikre, at medlemsstaterne giver dem tilstrækkelige beføjelser, kompetenceområder og humane og økonomiske midler til at opfylde deres ansvar.

I det reviderede forslag tages der højde for resultatet af en høringsproces, som begyndte i 2004 med Rådets arbejdsgruppe om nuklear sikkerhed. Det blev inden vedtagelse drøftet med European Nuclear Safety Regulators Group samt i andre fora. Forslaget afspejler også substansen af udtalelsen fra den videnskabelige ekspertgruppe, der henvises til i artikel 31 i Euratomtraktaten, og det nuværende forslag om nuklear sikkerhed er den anden udgave af det regionale forslag med hensyn til nuklear sikkerhed. I artikel 31 i Euratomtraktaten kræves der ikke nogen genfremsættelse af det reviderede forslag over for den videnskabelige ekspertgruppe. Desuden har et tæt samarbejde med Den Internationale Atomenergiorganisation sikret overensstemmelse med international praksis.

Kommissionen er enig i de fleste af de foreslåede ændringsforslag, som styrker den afstukne kurs. I betænkningen erkendes det klart, at medlemsstaterne har pligt til at overholde de grundlæggende IAEA-sikkerhedsprincipper og bestemmelserne i konventionen om nuklear sikkerhed, og man søger at styrke den rolle, tilsynsmyndighederne med kernekraft har, og sikre deres uafhængige beslutningstagende rolle.

Jeg er således overbevist om, at Rådet vil tage Parlamentets holdning i betragtning, når Parlamentet bidrager til at forbedre og præcisere målsætningerne med direktivet.

Rebecca Harms, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Parlamentet har i virkeligheden ikke noget at skulle have sagt på dette område. Parlamentet er blevet hørt, og det bliver brugt til at udarbejde et direktiv, som tjener til at opretholde usikkerheden frem for at være med til at øge sikkerheden med hensyn til kerneenergi. Direktivet er irrelevant

for alle eksisterende kernekraftværker i EU. Det er også irrelevant for højrisikoprojekter som dem, der i øjeblikket planlægges i Bulgarien, Slovakiet og Rumænien. Der er absolut intet at hente i den henseende.

Hvis direktivforslaget ellers overlever, dvs. at det skal anvendes i forbindelse med kommende planlægning, som endnu ikke er begyndt, har man desuden ikke fastlagt de p.t. højeste videnskabelige og teknologiske standarder, der er tilgængelige, men anbefalet, at man overholder principperne.

Jeg spørger mig selv om, hvorfor vi i Parlamentet tillader, at vi bliver brugt på denne måde med denne symbolske gestus, hvilket ikke tjener til at sørge for borgernes sikkerhed.

Herbert Reul, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Den afgørelse, vi har truffet, er en klog beslutning, og den er blevet præsenteret mesterligt. Det er også en klog beslutning, at Parlamentet bidrager til harmonisering i Europa og fastsættelse af flere sikkerhedsbestemmelser. Det er vores pligt.

Jeg mener, fru Harms handler helt forkert ved på den ene side at forlange større og større sikkerhed på det nukleare område og beklage, at atomteknologier ikke er omgærdet med tilstrækkelige sikkerhedsgarantier, samtidig med at hun benytter enhver lejlighed til at forhindre sådanne beslutninger her i Parlamentet. Man kan ikke beklage sig over, at Europa-Parlamentet tager sig af dette område, og så derefter være utilfreds med, at atomteknologien ikke er sikker nok.

Vi har opfyldt vores forpligtelse i dag. Vi forsøger at bidrage til at tilvejebringe et minimumssikkerhedsniveau for atomteknologi i hele Europa, samtidig med at vi naturligvis også – ligesom vi med stort flertal ved andre beslutninger her i Parlamentet i fællesskab har fastslået – stabiliserer og understøtter atomteknologi som helhed som en af en række muligheder i energimixet. I den forbindelse er det også relevant at spørge, hvordan det står til med sikkerheden. Man bliver nødt til at give svaret. Vi kan ikke bare blive ved med at bede om det.

Dette forslag er fremsat i dag, og jeg håber, det vil blive vedtaget med flertal i morgen.

Edit Herczog, for PSE-Gruppen. – (HU) Hr. formand! Vi vil i morgen afslutte en særdeles vigtig forhandling med at stemme om dette forslag, som helt klart vil øge sikkerheden for Europas borgere og deres følelse af sikkerhed. Formålet med dette er ikke, at vi skal finde en løsning, men at vi skal gøre fremskridt i forhold til den nuværende situation. Jeg mener under alle omstændigheder, at udarbejdelse af fællesskabsbestemmelser markerer et seriøst skridt i den rigtige retning for de nationale bestemmelser. Vi giver derfor vores helt og aldeles uforbeholdne støtte til det direktiv, Kommissionen har fremsat, og til hr. Hökmarks betænkning. Vi har forsøgt at foretage nogle yderligere forbedringer via vores foreslåede ændringsforslag. Jeg mener, Europas borgere fortjener, at vi gør fremskridt vedrørende kerneenergi, som faktisk står for 32 % af vores elektricitetsforsyning. Lad os da gøre tingene sammen!

Anne Laperrouze, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Min gruppe støtter fuldt ud formålet med dette direktiv, som er at fastsætte nogle EF-rammebestemmelser for at sikre og opretholde den vedvarende forbedring af sikkerheden på nukleare anlæg i EU.

Parlamentet har altid lagt vægt på det akutte behov for at gennemføre en klar og streng lovgivning og indføre konkrete foranstaltninger på fællesskabsplan på områder i forbindelse med nuklear sikkerhed, håndtering af radioaktivt affald og nedlukning af nukleare anlæg.

Under vores forhandlinger er der opstået spørgsmål om bl.a. uddannelse og viden. Det er af afgørende betydning for Europa, som har ekspertise inden for atomteknologi, at bevare denne viden, ikke mindst ved at sikre, at sikkerhedsinspektører på nukleare anlæg er uddannet og kvalificeret.

Endelig glæder det mig, at Udvalget om Industri, Forskning og Energi har accepteret et ændringsforslag til den lovgivningsmæssige beslutning om, at Kommissionen opfordres til at rådføre sig med ekspertgruppen, jf. artikel 31 i traktaten.

Jeg gentager, at vi forlanger gennemsigtighed, og vi ønsker en klar og streng lovgivning. Jeg siger tak til vores ordfører, hr. Hökmark.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det fremsatte forslag skal hilses velkomment. Jeg vil gerne takke kommissær Piebalgs og hans forgænger, kommissær Palacio, som allerede indså, at det er vigtigt at tænke på sikkerheden. Jeg tror også, det er vigtigt at forøge de nationale tilsynsorganers uafhængighed.

Hvis tilsynsorganerne i alle de andre lande var lige så uafhængige som reguleringsmyndigheden i Frankrig, ville vi allerede have gjort en del fremskridt. Det ville naturligvis være endnu bedre, hvis vi havde en EU-dækkende tilsynsmyndighed, der havde mulighed for at få fjernet farlige kernekraftværker fra nettet ved peerevaluering. Det er også vigtigt at have strenge obligatoriske sikkerhedsnormer og via den europæiske tilsynsmyndighed sikre, at der sker nedlukning.

Sikkerhed og beskyttelse er særdeles vigtige punkter for folkesundheden og får vores fulde støtte. Der skal gøres mere på dette område i fremtiden.

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at nævne, hvor vigtigt Kommissionens forslag til et rammedirektiv om nuklear sikkerhed er. Jeg mener, dette dokument udgør et godt grundlag til at udarbejde bindende bestemmelser i EU om dette anliggende og berolige alle lande, herunder de lande, som ikke benytter sig af kerneenergi, med, at den kerneenergi, der produceres i EU, er sikker.

Jeg vil gerne understrege, at jeg er glad for de ændringsforslag, der er blevet vedtaget, og som jeg fremsatte, for så vidt angår specifik præcisering af direktivets omfang, hvilket sikrer en regelmæssig udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne og klarere ansvarsfordeling mellem landene, licensindehavere og tilsynsmyndigheden.

Jeg vil gerne understrege, at dette direktiv endnu en gang understreger ethvert lands ret til at vælge sit energimix – også selv om man ønsker at inkludere kerneenergi, som sparer os for kuldioxid og er gavnlig for miljøet.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Som det ganske rigtigt blev nævnt, er formålet med dette forslag at etablere nogle EF-rammebestemmelser. Det var ikke let at opnå dette. Vi baserede vores arbejde på De Vesteuropæiske Nukleare Tilsynsmyndigheders Sammenslutning (WENRA) og på erfaringer i Den Europæiske Gruppe på Højt Plan om Nuklear Sikkerhed og Affaldshåndtering. Vi arbejdede også sammen med Rådet, som mere eller mindre havde drøftet de samme forslag i 2003.

Jeg tror, vi har fundet den rette balance på nuværende tidspunkt. Jeg mener, vi med forslaget giver de europæiske borgere en tydelig forståelse for, at der findes nogle EF-rammebestemmelser. Jeg er overbevist om, at disse rammebestemmelser vil udvikle sig efterhånden, men jeg ser meget positivt på hr. Hökmarks betænkning, fordi den styrker forslaget, samtidig med at der er den fornødne balance. Det er de nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for sikkerheden på anlæggene i de respektive lande. Disse spørgsmål er så følsomme, at vi ikke kan og må feje dem til side, men vi har behov for konstant at forbedre sikkerhedsnormerne for kernekraft. Jeg mener, at vi med dette direktiv har denne mulighed.

Gunnar Hökmark, ordfører. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest mener jeg, det er vigtigt at sige, at ingen bør være imod at øge sikkerhedsniveauet og styrke sikkerhedsreglerne. Der skal, blot fordi man ikke bryder sig om kernekraft og er imod brugen deraf, ikke være nogen tendens til at underspille betydningen af de bestemmelser, vi har behov for.

I den forstand mener jeg, det er et skridt i den rigtige retning, at vi har nogle fælles EF-rammebestemmelser, fordi det skaber sammenhæng, gennemsigtighed og mulighed for at sikre vores fælles udvikling hen imod højere standarder. Dette direktiv finder i virkeligheden anvendelse på eksisterende kraftværker, fordi man i direktivet tillægger de nationale tilsynsmyndigheder større betydning og øger deres uafhængighed – hvilket er afgørende – og det baner vejen for, at vi kan sikre stadig højere krav med henblik på at være med i "et kapløb om at være bedst" sikkerhedsmæssigt så at sige.

Lad os være meget åbenhjertige omkring dette. Vi vil blive ved med at have kernekraft i tiden fremover, uanset hvad vi alle her i dag måtte blive enige om. Efter min opfattelse er det vigtigt, at vi kan gøde jorden for at få flere kernekraftværker. De skal være tillidsvækkende, og man skal i offentligheden have tillid til dem, men allervigtigst skal der være væsentlig, reel sikkerhed ved drift af kernekraftanlæg, ligesom der bør være på ethvert andet område, vi har med at gøre.

De allerede eksisterende bestemmelser er gode og stærke, men vi gør dem mere konsekvente, og det er et skridt i den rigtige retning. Jeg vil gerne takke Parlamentet for samarbejdet og drøftelsen. Jeg synes, vi er nået frem til et bedre resultat, og jeg håber, at Rådet vil lytte til denne udtalelse.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne rette min opmærksomhed mod miljøsituationen i Marsaxloqq Bay. Den mest maleriske bugt på Malta blev ødelagt, dengang man byggede et kraftværk. Dette har haft en sundhedsmæssig virkning på beboerne i regionen, navnlig i Marsaxloqq. Nu planlægger man at bygge et forbrændingsanlæg i denne bugt, og endnu en gang bliver indbyggere i denne region udsat for et miljømæssigt mareridt. Desuden er der en helbredsrisiko, som man ikke kan vurdere på forhånd.

Da jeg var advokat i en sag, hvor man forsøgte at forhindre byggeriet af et kraftværk i bugten, kunne jeg bevise, at udledningsprodukterne ikke alle sammen blev absorberet af atmosfæren. Det viste sig, at nogle af udledningsprodukterne var for tunge til at fordampe og faldt til jorden i nærheden af anlægget. Flisebelægninger på åbne områder blev synligt misfarvet af en rustfarvet substans. Facit var, at disse pletter var en følge af udledningen. Hvordan bliver situationen, når udledningsprodukter fra forbrændingsanlægget får lov til at stige op i atmosfæren?

Vladimir Urutchev (PPE-DE), skriftlig. – (BG) Efter en forsinkelse på næsten seks år er EU i dag tæt på at vedtage et direktiv om nuklear sikkerhed, hvilket er et vigtigt politisk dokument for kerneenergien i Europa, som anvendes til at producere næsten en tredjedel af EU's elektricitet.

Medlemsstaterne har eksklusiv ret til selv at træffe afgørelse om, hvorvidt de vil benytte sig af kerneenergi. Både for lande, som accepterer, og for lande, som afviser denne energiform, er det nøjagtigt lige så vigtigt, at der gælder de højeste sikkerhedsnormer inden for kerneenergi.

Jeg ser positivt på, at IAEA's grundlæggende sikkerhedsprincipper indføres som bilag til direktivet. Dette vil sikre, at de bedste udviklingstendenser inden for nukleare sikkerhedsnormer bliver en væsentlig del af den europæiske lovgivning, som medlemsstaterne således er forpligtet til at overholde.

De manglende generelt godkendte krav vedrørende nuklear sikkerhed i EU gjorde det for ikke så længe siden muligt, at nogle af de lande, der kom med i EU, fik pålagt politiske løsninger for deres kerneenergi, hvilket i vore dage ikke er i overensstemmelse med EU's målsætninger om at begrænse klimaændringerne og sikre energiforsyningen.

På et tidspunkt, hvor en række nye kernekraftværker er ved at blive bygget i EU eller er i planlægningsfasen, er rettidig vedtagelse af direktivet om nuklear sikkerhed ikke alene berettiget, men er obligatorisk på grund af de garantier, der er med hensyn til sikkerhed og ro i sindet for befolkningen.

21. En indsats for at imødegå udfordringerne ved skovrydning og skovødelæggelse med henblik på at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet – Krav til virksomheder, der markedsfører træ og træprodukter (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– redegørelse fra Kommissionen – En indsats for at imødegå udfordringerne ved skovrydning og skovødelæggelse med henblik på at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet

– betænkning (A6-0115/2009) af Lucas for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (KOM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD)).

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Hr. formand! Skovrydning står for ca. 20 % af emissionen af drivhusgasser på globalt plan. Ergo har en indsats mod skovrydning ud fra et klimamæssigt synspunkt høj prioritet. Samtidig hjælper en indsats mod skovrydning med til at opnå andre vigtige målsætninger, som f.eks. udryddelse af fattigdom og modvirkning af tab af biodiversitet, som er en anden væsentlig miljøtrussel mod vores planet.

Skovrydning er nu blevet et væsentligt spørgsmål ved internationale forhandlinger om både klimaændringer og biodiversitet. For at fremme en politik, hvor man tager fat på dette spørgsmål, udsendte Kommissionen i oktober 2008 en meddelelse, som Rådet i december accepterede fuldt ud. I denne meddelelse henvises til spørgsmålet om skovrydning og forværringen af skovenes tilstand i udviklingslandene, og man foreslår bl.a., at der udvikles en finansieringsordning med det formål at give incitament til at bevare de eksisterende skove.

Dette forslag drøftes allerede og bliver behandlet ved de igangværende internationale forhandlinger om klimaændringer. I sin meddelelse anerkender Kommissionen også, at forskellige europæiske politikker både internt og internationalt kan have en indirekte virkning på de globale skovressourcer. Som sådan har Kommissionen givet specifikke løfter med det formål at styrke sammenhængen mellem de europæiske politikker.

De foreslåede foranstaltninger inkluderer følgende:

- En konsekvensvurdering vedrørende forbruget af de importerede varer i EU, der kan bidrage til skovrydning
- Fortsættelse af proceduren til fornyet gennemgang af sammenhængen i vores udviklingspolitik, som der er brug for til støtte for udviklingslande i deres bestræbelser på at nå millenniumudviklingsmålene.

Disse løfter vil også blive gennemført via Kommissionens politik vedrørende bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion. Formålet med denne politik er at stimulere væksten og efterspørgslen efter bæredygtig varer og tjenesteydelser, herunder træ og træbaserede produkter, som kommer fra skove, hvor der anvendes bæredygtige driftsmetoder.

Tillad mig at minde om en af de vigtigste faktorer ved skovrydning, nemlig ulovlig skovhugst. Ulovlig skovhugst er meget ofte det første trin i retning af generel udnyttelse af naturlige skove. Som følge deraf er det af grundlæggende betydning at gøre noget ved ulovlig skovhugst og forbedre skovforvaltningen generelt, hvis vi ønsker at gøre en indsats for at bekæmpe skovrydningen og forværringen af skovenes tilstand efterfølgende. Som angivet i EU's handlingsplan for 2003 om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet foreslog Kommissionen en række foranstaltninger for at løse problemet med ulovlig skovhugst og den dermed forbundne handel.

Grundelementet i ovenstående handlingsplan var indgåelse af frivillige partnerskabsaftaler med tømmerproducenter i tredjelande. Vi mener, de pågældende aftaler kan medvirke til, at der bliver gjort noget ved de grundlæggende årsager til ulovlig skovhugst. Samtidig har Kommissionen dog erkendt, at disse aftaler alene nok ikke er tilstrækkelige til at løse problemet, og man må derfor undersøge andre muligheder.

På baggrund af resultaterne af konsekvensvurderingen fremsatte Kommissionen sidste år et politikforslag baseret på princippet om påpasselighed ("due diligence"). I henhold til de foreslåede bestemmelser skal virksomhederne begrænse risikoen for markedsføring af ulovligt skovet træ og de dermed forbundne produkter ved at udvise påpasselighed, når de disse produkter bringes i omsætning i EU, idet de skal indhente oplysninger om de pågældende produkters oprindelse og lovlighed.

Jeg vil gerne specielt sige tak til ordføreren, fru Lucas, til skyggeordførerne og til ordføreren for udtalelsen, hr. Ford, for deres overordentlig omhyggelige arbejde. Kommissionen har gennemgået ændringsforslagene til det udkast til forordning, der er fremsat af Europa-Parlamentet, og jeg vil gerne kommentere dem kort.

Det ændringsforslag, der forbyder handel med ulovligt skovet træ og de dertil knyttede produkter, er særdeles vigtigt. Dette forbud var indeholdt i de valgmuligheder, Kommissionen gennemgik, da den udarbejdede sit forslag. Selv om denne tilgang ved første øjekast er ganske tiltalende, frembyder den dog væsentlige praktiske og politiske vanskeligheder. Det er netop grunden til, vi indførte et forslag baseret på princippet om påpasselighed. Med dette forslag vil man opnå den bedst mulige balance mellem en effektiv tilgang til ulovlig praksis, muligheden for at anvende disse foranstaltninger uden at besvære virksomhederne unødigt og endelig deres forenelighed med bestemmelserne i Verdenshandelsorganisationen.

De ændringsforslag, hvor alle typer virksomheder pålægges at udøve påpasselighed på alle trin i forsyningskæden, synes ikke at følge proportionalitetsprincippet. Hvis træets lovlighed kontrolleres, når det første gang markedsføres, er det vel ikke nødvendigt, at det fortsat skal kontrolleres på alle efterfølgende trin i forsyningskæden.

Jeg vil også gerne kommentere Parlamentets ændringsforslag, hvor man foreslår en bredere definition af "lovligt træ". Denne definition er helt central i forslaget og vil så afgjort være en sag, der vil blive drøftet med Rådet. Kommissionen vil omhyggeligt gennemgå konsekvenserne af at vedtage en sådan bredere definition.

Med hensyn til ændringsforslagene om anerkendelse af overvågnings- og kontrolmyndigheder mener vi, at vores oprindelige forslag – ved at gøre medlemsstaterne ansvarlige for anerkendelse af disse myndigheder – er mere i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Årsagerne til, hvorfor det blev foreslået at etablere en rådgivende gruppe, er helt og aldeles forståelige. Kommissionen har, som det desuden blev bemærket i begrundelsen, altid været rede til at rådføre sig med

involverede interesseparter. Selv om Kommissionen har initiativretten til at etablere sådanne rådgivende grupper, er det dog ikke nødvendigt at medtage en sådan bestemmelse i lovgivningen.

Endelig forstår vi også godt, hvorfor man har foreslået at standardisere anvendelsen af loven i medlemsstaterne. For vores del mener vi dog, at de pågældende ændringsforslag af princip skal være i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Det var så de sidste ord i min redegørelse, og jeg ser med interesse frem til at følge forhandlingen.

Caroline Lucas, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg er meget lettet over, at der langt om længe er blevet forelagt et lovgivningsforslag til løsning af problemet med ulovlig skovhugst. Parlamentet har ventet på dette forslag i meget lang tid, og jeg takker varmt mine kolleger for deres vedvarende indsats for at sikre forelæggelsen af dette forslag. Jeg vil også gerne takke mine kolleger for deres enestående samarbejde, der har betydet, at vi kan stemme om dette forslag i morgen. Skyggeordførerne og personalet har virkelig sat himmel og jord i bevægelse, således at vi kunne afslutte Parlamentets førstebehandling hurtigst muligt og nå til enighed ved førstebehandlingen og således undgå yderligere forsinkelser.

Desværre er dette blevet forpurret på grund af Rådets pinlige langsommelighed. Det ser således ud til, at vi er nødt til at stille os tilfreds med at afslutte dette arbejde i efteråret, når Rådet er nået til politisk enighed i juni, og det er meget skuffende, både for mig og for mange kolleger, der har gjort en stor indsats. Hvis Rådet havde været til stede her til aften, ville jeg have anmodet Rådet om at forsikre os om, at der vil blive sat alt ind på at nå frem til en fælles holdning inden sommerferien, idet dette spørgsmål er utrolig presserende.

Ulovlig skovhugst er et meget alvorligt problem, som EU har talt imod i mange år, samtidig med at EU fortsat udgør et af de største markeder i verden for ulovligt fældet træ og træprodukter. Det anslås, at mellem 20 % og 40 % af den globale produktion af industrielt træ kommer fra ulovlige kilder, og op til 20 % importeres til EU. Det presser priserne på træ ned, gør indhug i naturens ressourcer og i skatteindtægter og øger fattigdommen blandt skovafhængige folk. Indvirkningen på længere sigt er endnu mere alvorlig, idet afskovning, der primært kan tilskrives ulovlig skovhugst, tegner sig for næsten en femtedel af de samlede drivhusgasemissioner, som kommissær Dimas påpegede.

I lyset af den forestående klimakonference i København er det mere vigtigt end nogensinde, at EU griber troværdigt ind over for ulovlig skovhugst. Troværdige tiltag forudsætter imidlertid effektiv, bindende lovgivning. De frivillige partnerskabsaftaler inden for rammerne af FLEGT-handlingsplanen fra 2003 har potentialet til at være drivkraft bag positive forandringer, men indtil nu er der kun blevet undertegnet én enkelt aftale, og så længe de ikke dækker universelt, er risikoen for omgåelse og hvidvaskning stor.

Den gode nyhed er, at vi endelig har EU-lovgivning. Den dårlige nyhed er, at Kommissionens forslag er foruroligende svagt, og at det skal forbedres betydeligt, hvis det skal være meningsfuldt og effektivt.

På trods af kommissær Dimas' fine ord om betydningen af at løse problemerne med ulovlig skovhugst er Kommissionens forslag i sin nuværende form ganske enkelt utilstrækkeligt. Det anføres i forslaget's begrundelse, at ulovlig skovhugst grundlæggende skyldes "utilstrækkelige regler, der ikke kan forhindre handel med ulovligt fældet træ", men jeg er bange for, at Kommissionens forslag ikke vil ændre på dette forhold. Kommissionens nuværende forslag vil ganske enkelt ikke kunne opfylde målsætningen om at sikre, at EU ikke længere udgør et marked for ulovligt fældet træ.

Den mest åbenlyse, gabende svaghed ved forslaget er, at det rent faktisk ikke forbyder import og salg af ulovligt fældet træ, hvor mærkeligt det end lyder. Der stilles blot krav om, at operatørerne på et givent punkt i forsyningskæden anvender en påpasselighedsordning, og alle andre aktører pålægges ikke noget ansvar for lovligheden af det træ og de træprodukter, de handler med.

Det er i komplet modstrid med den reviderede amerikanske Lacey Act, der blev vedtaget i maj 2008, og som indfører et sådant udtrykkeligt forbud mod import og salg af ulovligt fældet træ, og der er absolut ikke nogen god grund til, at EU ikke kan gøre det efter. Selv om jeg i min betænkning fastholder Kommissionens forslag om, der kun bør stilles krav til operatører, der bringer træ og træprodukter i omsætning i EU for første gang, om at anvende en komplet påpasselighedsordning – idet de helt klart har den største indflydelse – understreger det klart, at alle aktører i markedet er medansvarlige for at sikre, at der kun handles med lovligt fældet træ, og at det kan udgøre en overtrædelse af lovgivningen, hvis de ikke påtager sig dette ansvar.

Jeg vil gerne sige til kommissær Dimas, at jeg virkelig mener, at vores forslag understøtter påpasselighedsordningen. De gør den mere effektiv, de gør den operationel, og der er overhovedet ingen

problemer med WTO-regler. Hvis USA kan gøre det, bør vi også gøre det, og det er baggrunden for Parlamentets ændringsforslag til dette forslag.

Péter Olajos, for PPE-DE-Gruppen. – (HU) Hr. formand! På vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater vil jeg gerne understrege, at vi tillægger Kommissionens redegørelse og Lucas-betænkningen samme betydning. Vi har efter vores opfattelse i høj grad brug for begge disse for at standse afskovning, skovnedbrydning og tab af biodiversitet. I øjeblikket forsvinder næsten 13 mio. ha skov, et område på størrelse med Grækenland, hvert år. Afskovning er desuden ansvarlig for omkring 20 % af de globale drivhusgasemissioner, hvilket er mere end EU's samlede drivhusgasemissioner. Afskovning er ansvarlig for den væsentlige forringelse af biodiversiteten og for udryddelsen af visse arter for ikke at nævne forringelsen af jordens økosystem. Der er således ingen tvivl om, at vi er nødt til at gribe ind nu. EU skal derfor påtage sig en ledende rolle i formuleringen af et globalt politisk svar.

Hvis vi ser bort fra de tropiske skove, mener jeg, at det er særlig vigtigt at standse afskovningen i Central- og Østeuropa og at fastlægge en række strenge bæredygtighedskriterier for træ og træprodukter. Der skal fastlægges en grøn offentlig indkøbspolitik og bæredygtighedskriterier for træ og andre former for biomasse, der anvendes til produktion af vedvarende energi. En del af indtægterne fra bortauktionering i forbindelse med reduktion af kuldioxidemissionerne skal øremærkes til standsning af afskovning. Jeg glæder mig over forslagene i Lucas-betænkningen om øget kontrol og indførelse af et effektivt sanktionssystem. Endelig mener jeg, at det navnlig er vigtigt at oprette overvågningsorganer og pålægge økonomiske sanktioner, der behørigt afspejler graden af den miljømæssige skade.

Riitta Myller, for PSE-Gruppen. – (FI) Hr. formand! Betænkningen om forbud mod ulovlig skovhugst, der blev vedtaget af et stort flertal i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, er afbalanceret. Selv om den er tilstrækkelig ambitiøs med hensyn til forbud mod ulovlig skovhugst og import og handel med ulovlige produkter heraf, indebærer den ikke yderligere bureaukrati for de operatører, der udviser en uangribelig adfærd.

Det er af afgørende betydning at kontrollere ulovlig skovhugst, som er skyld i en betydelig del af den globale afskovning, der er ansvarlig for omkring 20 % af de globale drivhusgasemissioner og en væsentlig årsag til forringelsen af biodiversiteten, som det blev sagt tidligere. Ud over miljøproblemer forringer ulovlig skovhugst lovlige operatørers konkurrenceevne i skovbrugssektoren, og en række lande mister meget store indtægter.

Jeg vil gerne udtrykke min oprigtige tak til ordføreren, fru Lucas, for hendes arbejde, der betyder, at vi kan stemme om et godt grundlæggende forslag i morgen.

Magor Imre Csibi, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Henset til den tid, der er afsat til denne forhandling, kunne man sige, at Parlamentet ikke tillægger redningen af skove stor betydning. Kommissionens vage tilgang til løsningen af problemet med ulovlig skovhugst er skuffende, men jeg blev mest skuffet over, at det endnu engang fremføres, at vi ikke bør straffe EU-operatører, som handler i god tro, for at løse et eksternt problem.

Problemet løses bl.a. også ved at sætte fokus på problemet, og det er på høje tid, at vi anerkender, at nogle europæiske regioner – som min – også står over for en voldsom afskovning. Formålet med lovgivningen om ulovlig skovhugst er ikke at hindre handel, men snarere at sikre en mere effektiv kontrol med handelen. Det er rigtigt, at det ikke fremgik helt klart af Kommissionens forslag, hvorledes systemet skal fungere i praksis.

Det glæder mig, at Europa-Parlamentet har styrket og præciseret forslaget ved at omfatte alle træprodukter og stille krav til alle operatører om at udvise fornøden omhu gennem fastsættelse af et nyt grundlag for økonomiske sanktioner og klare kriterier for et troværdigt og uafhængigt overvågningssystem. Udfordringen er nu at få dette system vedtaget og gennemført hurtigst muligt. Vi skal give forbrugerne garanti for, at de ikke bidrager til nedbrydningen af miljøet ved at købe ulovligt fældet træ eller træprodukter heraf ved en fejltagelse.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle talerne under forhandlingen i aften for deres konstruktive bidrag. Det er vigtigt at understrege, at det er kompliceret at standse den globale afskovning og skovnedbrydning. Det forudsætter politisk vilje og foranstaltninger på efterspørgselssiden.

Vi bør huske, at mønstrene for rydningen af de tropiske skove skyldes en række forskellige interagerende faktorer, der indvirker forskelligt på forskellige steder. Skovdække berøres ikke kun af skovpolitikker, men også af andre politikker som f.eks. skattepolitik og ejendomsstruktur og -rettigheder.

I EU ved vi godt, at vi, samtidig med at vi bestræber os på at sikre konsekvente politikker, skal støtte landenes bestræbelser på at styrke nationale og lokale institutioner og gøre fremskridt hen imod en effektiv forvaltning og brug af skovressourcer. Jeg vil gerne på ny takke fru Lucas, hr. Ford og skyggeordførerne for deres fremragende indsats. Det glæder mig, at Parlamentet støtter Kommissionens tilgang, og at det ønsker at styrke denne yderligere gennem en række ændringsforslag.

Jeg kan forsikre Dem om, at jeg er helt enig i Parlamentets målsætning om at indføre en ambitiøs forordning til løsning af problemet med ulovlig skovhugst og den hertil knyttede handel. Jeg vil også gerne forsikre Dem om, at Kommissionen nøje vil overveje ændringsforslagene til forslaget til forordning.

Jeg vil gerne afslutningsvis kommentere to af de spørgsmål, der er blevet rejst i aften. For det første vil jeg gerne kommentere princippet om påpasselighed. Der er ikke blot tale om et lovlighedscertifikat. Princippet om påpasselighed indebærer en retlig forpligtelse til at udøve en proaktiv adfærd og søge rimelig sikkerhed for lovligheden, og der skal i denne forbindelse træffes omfattende foranstaltninger, som kan påvise lovligheden med rimelig sikkerhed.

I nogle tilfælde vil et lovlighedscertifikat kun være udgangspunktet, den første foranstaltning i påpasselighedsproceduren. Hvis risikovurderingen har vist, at der er en høj risiko for administrativ korruption i oprindelseslandet, eller i lande, hvor håndhævelsen af nationale love er svag, skal der yderligere garantier til for at underbygge lovlighedscertifikatet.

Det andet spørgsmål, som jeg gerne vil ind på, er forslaget om at udvide forordningens anvendelsesområde til at omfatte operatører ned gennem forsyningskæden. I henhold til principperne om bedre lovgivning og reduktion af administrative byrder forekommer det overdrevent at stille krav til distributører og detailhandlere om at anmode de forpligtede operatører om dokumentation for påpasselighed. Hvis træ bliver genstand for forespørgsler om påpasselighed, første gang det bringes i omsætning, hvorfor skal operatører ned gennem forsyningskæden så pålægges unødvendige byrder?

Sammenfattende kan Kommissionen støtte 37 af de 75 ændringsforslag fuldt ud, delvis eller i princippet. Jeg vil give Parlamentets sekretariat en detaljeret liste over Kommissionens holdning til ændringsforslagene.

Caroline Lucas, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke mine kolleger og kommissær Dimas for deres bemærkninger.

Jeg vil gerne understrege et vigtigt punkt, nemlig at vi har været meget opmærksom på ikke at genopfinde den dybe tallerken i vores ændringsforslag. Under møder med en lang række repræsentanter for erhvervslivet og andre aktører har jeg erfaret, at mange lande og tillige mange virksomheder allerede har indført fremragende ordninger, som ville opfylde de fleste – hvis ikke alle – de krav, der stilles i forbindelse med påpasselighedsordningen.

Det er således sund fornuft, at alt det arbejde, der er blevet lagt i etableringen af disse ordninger, ikke går til spilde, og at vi ikke skaber unødvendige yderligere administrative byrder, og det er overhovedet ikke vores hensigt.

Vi har derfor været meget forsigtige og har fulgt gode råd om at inkludere formuleringer, der sikrer, at gode eksisterende ordninger opfylder kravene i forordningen, således at det ikke er nødvendigt at etablere helt nye strukturer.

Vi har således taget budskabet om, at vi ikke bør træffe uforholdsmæssige foranstaltninger, og at vi ikke bør pålægge de forskellige aktører i handelssystemet for store byrder, meget alvorligt, og det er netop formålet med vores betænkning, nemlig at sikre, at alle aktører i handelssystemet har et ansvar, og at vi ikke pålægger de aktører, der bringer produkterne i omsætning for første gang, hele ansvaret. Det forekommer urimeligt. Jeg mener, at det er langt mere fornuftigt, at alle har en rolle at spille.

Jeg vil også gerne tilføje, at mange elementer i vores forslag rent faktisk støttes af virksomhederne. Det er temmelig ironisk, at virksomhederne på mange måder tilsyneladende er langt mere ambitiøse på dette område end Kommissionen.

Virksomhederne har fortalt mig, at de ikke blot glæder sig meget over, at Miljøudvalgets betænkning har skabt langt større klarhed omkring forventningerne til industrien, men også netop over denne mere retfærdige og effektive ansvarsfordeling mellem de forskellige operatører i forsyningskæden, som jeg netop har beskrevet.

Med hensyn til europæiske operatører vil jeg gerne sige meget klart, at forordningen som ændret af os kun vil være til fordel for ansvarlige europæiske operatører, eftersom langt de fleste allerede opfylder de fleste krav, og forordningen vil sikre, at de ikke underbydes af andre, mindre samvittighedsfulde operatører.

Vi gør det således helt klart, at der ikke er noget i denne betænkning, der gør livet vanskeligt for europæiske operatører. Vi har også foreslået en række særlige foranstaltninger for mindre operatører, og vi har således taget risikoen for at træffe urimelige foranstaltninger meget alvorligt. Jeg mener, at vi har anvendt en meget fornuftig tilgang i den betænkning, som vi har forelagt.

Jeg har på ny lyttet til kommissærens bemærkninger til Miljøudvalgets betænkning, og jeg er bange for, at jeg stadig mener, at det aktuelle forslag fra Kommissionen er skuffende og svagt, og at det ganske enkelt ikke vil opfylde sin målsætning. Jeg kan ikke se, hvordan man kan indføre lovgivning, der har til formål at forhindre salg af ulovligt fældet træ, men hvor et sådant salg ikke udgør en lovovertrædelse. Hele ordlyden i Kommissionens forslag er meget fragmentarisk, og forslaget er meget forsigtigt.

Jeg tror, at de fleste europæiske forbrugere ville blive virkelig chokerede, hvis det gik op for dem, at EU ikke allerede har indført lovgivning til bekæmpelse af ulovlig skovhugst, og jeg tror, at alle dem, der som svar på Kommissionens egen høring konkluderede, at dette problem kun kunne løses behørigt gennem lovgivning, ikke vil mene, at Kommissionens specifikke forslag – påpasselighedsordningen alene – er tilstrækkeligt til at løse de problemer, som vi står over for.

Jeg vil afslutte mine bemærkninger i aften med at lægge pres på Rådet – måske med Deres venskabelige mellemkomst, hr. kommissær! – for at få Rådet til at fremskynde arbejdet, da vi virkelig ønsker at sikre, at Rådet når frem til en fælles holdning inden sommerferien, således at vi kan gå hurtigt videre med dette spørgsmål i efteråret.

Som jeg nævnte før, havde vi virkelig håbet, at der ville blive skabt enighed ved førstebehandlingen. Parlamentet gjorde sit yderste for at sikre dette. Det er helt ærligt dybt skuffende, at Rådet ikke har udvist samme omhu og handlet lige så hurtigt, men jeg håber, at jeg endnu engang kan bede Dem om at gøre Deres yderste for at sikre, at Rådet handler hurtigt i denne sag.

Formanden. - Forhandlingen under ét er afsluttet.

Jeg har modtaget et beslutningsforslag fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed⁽¹⁾, jf. artikel 103, stk. 2.

Afstemningen om dette beslutningsforslag finder sted torsdag den 23. april 2009.

Afstemningen om Lucas-betænkningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Bekæmpelse af handel med ulovligt fældet træ skal helt klart være en prioritet i lyset af dens konsekvenser for økosystemer og den uretfærdige konkurrence, som den udgør for "lovlige" operatører i den skovbrugsbaserede sektor.

Hvis vi stiller urimelige krav – navnlig med hensyn til sporbarhed – til operatører, der markedsfører træ, vil vores virksomheder imidlertid blive mindre konkurrencedygtige, og den ulovlige skovhugst vil ikke blive begrænset, idet den vil blive omdirigeret til andre markeder. Det ville være urealistisk at tro, at en meget bindende europæisk lovgivning i sig selv ville løse korruptionsproblemer eller problemer relateret til statsunderskud, der ofte eksisterer i lande, der praktiserer denne ulovlige aktivitet.

Jeg mener ligeledes, at vi i denne betænkning er for kritiske over for Kommissionens oprindelige forslag, der er acceptabelt for operatørerne. Jeg mener således ikke, at det er hensigtsmæssigt at sætte spørgsmålstejn ved de certificeringssystemer, der anvendes af virksomheder, at udelukke erhvervsorganisationer og overvågningsorganer, der finansieres af operatører i sektoren, eller at omgå den nationale myndighed, der udpeger overvågningsorganerne. Jeg mener, at aktørerne i sektoren fortsat skal være kernen i systemet, og at de ikke bør påtvinges overdrevent byrdefulde administrative foranstaltninger.

⁽¹⁾ Se protokollen.

22. Kontrolordning for den fælles fiskeripolitik (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0253/2009) af Romeva i Rueda for Fiskeriudvalget om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (KOM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS)).

Raül Romeva i Rueda, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne indledningsvis gøre opmærksom på, at Greenpeace for et par uger siden indklagede en galicisk virksomhed, Armadores Vidal, til den spanske statsadvokat for at have modtaget et samlet tilskud på 3,6 mio. EUR fra den spanske regering mellem 2003 og 2005, selv om adskillige lande siden 1999 har truffet en række sanktioner over for selskabet på grund af ulovligt fiskeri rundt omkring i verden.

Kommissionen fordømte rent faktisk for nylig denne situation.

Fangstperioden for almindelig tun blev indledt i sidste uge. Ifølge forskerne har vi allerede overskredet de acceptable grænser for bæredygtigt fiskeri af denne art, der helt klart er udryddelsestruet.

Den spanske forsvarsminister er i øjeblikket i Somalia, hvor han leder operationen til beskyttelse af fartøjer, der anvendes til fiskeri af almindelig tun i Det Indiske Ocean, mod piratangreb.

Hvis europæiske tunfiskerifartøjer er nødsaget til at tage så langt væk for at fiske, skyldes det for det første, at bestandene i nærområdet er ved at være udtømt, og for det andet, at vi har en oversubsidieret og helt klart alt for stor flåde, der går efter profit, selv på bekostning af hovedgrundlaget for dens aktivitet, nemlig fisken.

De fælles faktorer i alle disse sager – og i mange andre – er endnu engang overfiskeri, den alt for store europæiske flåde, og frem for alt den manglende kontrol og kapacitet til at pålægge sanktioner.

Derfor påpeges det i betænkningen, at en effektiv og ikkediskriminerende gennemførelse af reglerne bør være et af den fælles fiskeripolitiks grundprincipper.

Vi understreger f.eks. således, at tildeling af offentlig støtte til fartøjsindehavere, der er dømt for lovovertrædelser – hvilket var tilfældet i forbindelse med Armadores Vidal – udtrykkeligt bør forbydes.

Fiskerisektorens interesser sikres på lang sigt bedst ved at overholde reglerne og anvende en konsekvent tilgang.

Fiskeripolitikken er dømt til at mislykkes, hvis de involverede parter, lige fra fiskerne til dem, der sælger fisken til forbrugerne, ikke overholder reglerne. Fiskebestanden vil forsvinde sammen med dem, der er afhængige af dem for deres overlevelse.

Kommissionen og Europa-Parlamentet har gentagne gange beklaget den ringe grad af overholdelse og opfordret medlemsstaterne til at sikre en bedre kontrol, harmoniserede inspektionskriterier og sanktioner og gennemsigtighed i resultaterne af inspektionerne. Vi har desuden stillet krav om en styrkelse af systemet for fællesskabsinspektionerne.

I forslaget til forordning, der danner grundlag for denne betænkning, tages der fat på den hårdt tiltrængte reform af den eksisterende kontrolordning, og det indeholder en række henstillinger, der supplerer henstillingerne i forordningen om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri – ”yo-yo”-fiskeri – og forordningen om fiskeritilladelse.

Den formentlig vigtigste egenskab ved en kontrolordning, der anvendes i 27 medlemsstater, er, at ordningen sikrer ligebehandling af alle aktører, og navnlig at ingen af deltagerne i produktionskæden – herunder fiskere, mellemhånd, købere og aktører inden for fritidsfiskeri – føler, at de forskelsbehandles, og at de bærer deres del af ansvaret.

Vi skal derfor sikre, at der indføres ensartede spilleregler over hele EU og hele vejen gennem produktionskæden.

Selv om vi støtter de fleste foranstaltninger i Kommissionens oprindelige forslag, omfatter vores ændringsforslag en række aspekter, der vil gøre det muligt at gøre betydelige fremskridt på dette område.

Jeg vil blot fremhæve ét aspekt, nemlig at EF-Fiskerikontrolagenturet bør spille en meget vigtig rolle i denne henseende som følge af agenturets fællesskabskarakter og mandat som upartisk.

Jeg håber derfor, at mine kolleger vil vedtage de ændringsforslag, som vi har indgivet i sidste øjeblik med henblik på at færdiggøre betænkningen, og som allerede er blevet vedtaget under udvalgsbehandlingen, og jeg håber virkelig, at betænkningen vil vise sig at være et vigtigt redskab til at komme de udsatte til undsætning, ikke blot bestandene, men også de samfund, der lever af disse bestande.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke ordføreren, hr. Romeva i Rueda, der har gjort et imponerende stykke arbejde med denne betænkning. Det er endnu mere bemærkelsesværdigt, at ordføreren har afholdt møder med en lang række internationale og europæiske aktører i flere hovedstæder. Det var et komplekst og følsomt spørgsmål. Kommissionen vil gerne takke hr. Romeva i Rueda for hans arbejde med denne betænkning.

Som bekendt er den nuværende forordning om fiskerikontrol fra 1993. Den er efterfølgende blevet ændret mange gange, navnlig i 1998, hvor der blev indført bestemmelser om kontrol med fiskeriindsatsen, og i 2002 i forbindelse med den sidste reform af den fælles fiskeripolitik. Den ordning, der således blev indført, har imidlertid væsentlige mangler, der betyder, at den ikke er så effektiv, som den burde være. Som både Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret har påpeget, er den nuværende kontrolordning ineffektiv, dyr og kompleks og giver ikke de ønskede resultater. Dette underminerer foranstaltningerne til bevarelses- og indsatsforvaltning. Kontrolmanglerne er således medvirkende til, at den fælles fiskeripolitik ikke fungerer, som den skal.

Hovedformålet med reformen af kontrolordningen er at sikre overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik ved at indføre en ny harmoniseret lovramme, der gør det muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at påtage sig deres ansvar fuldt ud. Der indføres en global og integreret kontrolordning med fokus på alle aspekterne af den fælles fiskeripolitik, og som dækker hele fangstkæden, landing, transport, forarbejdning og afsætning – ”fra fangst til forbruger”. Reformen er bygget op om tre akser.

Akse 1: skabelse af en kultur for overholdelse af reglerne. Målsætningen er her at påvirke adfærden hos alle fiskeriaktører gennem hele cyklussen for at sikre overholdelse, ikke kun gennem overvågnings- og kontrolaktiviteter, men også ved, at der skabes en generel overholdelseskultur, hvor alle parter i fiskerierhvervet forstår og accepterer, at det er i deres egen interesse på lang sigt at overholde reglerne.

Akse 2: anvendelse af en global og integreret tilgang til kontrol og inspektion. Forslaget sikrer en ensartet gennemførelse af kontrolpolitikken, idet mangfoldigheden samtidig respekteres, og der tages hensyn til de forskellige flåders særlige karakteristika. Der indføres ensartede spilleregler i sektorer, idet det omfatter alle aspekter fra fangst til markedet.

Akse 3: effektiv anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Reformen tager også sigte på at præcisere medlemsstaternes, Kommissionens og EF-Fiskerikontrolagenturets roller og ansvar. Under den fælles fiskeripolitik hører kontrol og håndhævelse under medlemsstaternes enekompetence. Kommissionens rolle er at kontrollere og verificere, at medlemsstaterne gennemfører reglerne i den fælles fiskeripolitik korrekt og effektivt. Formålet med det aktuelle forslag er ikke at ændre denne ansvarsfordeling. Det er imidlertid vigtigt at rationalisere procedurerne og at sikre, at Kommissionen har midler til rådighed til rent faktisk at sikre, at medlemsstaterne opfylder reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Jeg vil også gerne understrege, at forslaget vil mindske de administrative byrder og gøre ordningen mindre bureaukratisk. Det fremgår af Kommissionens konsekvensanalyse, at hvis reformen vedtages, vil operatørernes samlede administrative udgifter falde med 51 % – fra 78 mio. EUR til 38 mio. EUR – primært gennem anvendelsen af moderne teknologi som f.eks. øget anvendelse af EIS, FOS og AIS.

Eksisterende papirbaserede redskaber vil blive erstattet i alle fiskerikædens led – dvs. logbog, landingsopgørelser og salgsnotaer – undtagen for fartøjer med en længde overalt på under 10 m. Det elektroniske system vil gøre det nemmere for fiskerne at registrere og videresende data. Når systemet er blevet indført, vil en række indberetningskrav blive fjernet.

Systemet vil være hurtigere, mere nøjagtigt og billigere, og data vil blive behandlet elektronisk. Det vil ligeledes gøre det nemmere at krydskontrollere data og oplysninger og at identificere risici. Der er således tale om en mere rationel og risikobaseret tilgang til kontrolforanstaltninger til søs og på land, og den landbaserede kontrol er mere omkostningseffektiv.

Forslaget indebærer desuden, at medlemsstaterne ikke længere vil være forpligtet til at indsende lister over fiskerilicenser eller fiskeritilladelser til Kommissionen. Disse lister bliver i stedet elektronisk tilgængelige for de nationale kontroltjenester, de øvrige medlemsstaters kontroltjenester og for Kommissionen.

Med hensyn til betænkningen vil jeg gerne kommentere de stillede ændringsforslag.

Kommissionen glæder sig over, at Europa-Parlamentet i princippet støtter lovgivningen, og at det mener, at en ny kontrolforordning er nødvendig. Selv om Kommissionen kan støtte visse ændringsforslag, der er i overensstemmelse med drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe, mener den, at det er af afgørende betydning at fastholde en række af forslagens hovedelementer.

Kommissionen kan støtte et stort antal ændringsforslag, navnlig ændringsforslag 3, 6, 9-11, 13-18, 26-28, 30-31, 36, 44-45, 51-55, 57-58, 62-63, 66-69, 82, 84-85 og 92-98.

Kommissionen kan imidlertid ikke støtte følgende ændringsforslag, der kan sammenfattes som følger.

Vedrørende overvågningen af fiskeriaktiviteter: I ændringsforslag 23 fastsættes tolerancemargenen for de i logbogen registrerede skøn over fangsten til 10 % i stedet for 5 % som angivet i forslaget. Det vil i alvorlig grad berøre nøjagtigheden af logbogsdataene, der er af afgørende betydning, når sådanne data anvendes til krydskontrol. Eftersom sådanne krydskontroller vil blive brugt til at identificere uoverensstemmelser i data som indikatorer for ulovlig praksis, som medlemsstaterne skal imødegå med deres knappe kontrolressourcer, vil dette ændringsforslag desuden svække det elektroniske valideringssystem, der henvises til i forslagens artikel 102, stk. 1, som anses for at være rygraden i den nye kontrolordning. Det vigtigste argument er imidlertid, at fiskere rent faktisk kan danne sig et skøn over deres fangster med en nøjagtighedsgrad på 3 %. Fisk lagres og transporteres trods alt i kasser, og de ved, hvor mange kg fisk, der kan være i en kasse.

Med hensyn til ændringsforslag 29 om forhåndsmeddelelse mener Kommissionen, at forslaget om, at det skal overlades til Rådet at træffe beslutning om undtagelser, i høj grad vil komplicere proceduren, og at det ikke sikrer mulighed for at gribe ind i tide i den enkelte situation.

Kommissionen mener desuden, at overdragelsen af uudnyttede kvoter er et forvaltningsspørgsmål, der skal tages stilling til inden for rammerne af reformen af den fælles fiskeripolitik. Ændringsforslag 41 om korrigerende foranstaltninger kan således ikke accepteres.

Med hensyn til omladning af fisk, der er omfattet af en flerårig plan, foreslås det i ændringsforslag 42 at lade hele artikel 33 udgå. Det er ikke acceptabelt, idet omladninger som bekendt tidligere er blevet brugt til at skjule ulovlige fangster. Det er således afgørende at fastholde artikel 33, og at mængder, der skal omlades, vejes af et uafhængigt organ, inden de overføres til transportfartøjet.

I ændringsforslag 47 foreslås det at lade hele afsnittet om realtidslukning af fiskerier udgå. Hvis Kommissionen accepterede dette forslag, ville den miste et meget vigtigt instrument til beskyttelse af bestande. Realtidslukninger er direkte knyttet til kontrolspørgsmål. Dette ændringsforslag kan således ikke accepteres.

Ændringsforslag 102 kan ikke accepteres, eftersom det foreslås at lade artiklen om Kommissionens beføjelser til at lukke fiskerier, såfremt den skønner det nødvendigt, udgå. Der er allerede indført en lignende bestemmelse i den nuværende kontrolforordning, og det er et nødvendigt redskab for at sikre, at Kommissionen, hvis medlemsstaten ikke selv gør det, har beføjelser til at nedlukke et fiskeri for at sikre, at kvoterne overholdes – og det gjorde vi sidste år for almindelig tun og året før for torsk i Østersøen.

På samme måde kan Kommissionen ikke acceptere ændringsforslag 103, hvori det foreslås at lade bestemmelserne om korrigerende foranstaltninger udgå. Det ville svække Kommissionens rolle som vogter af EU-lovgivning, der sikrer, at alle medlemsstater kan drage fuld fordel af deres fiskerimuligheder. Denne bestemmelse eksisterer desuden allerede i gældende lovgivning.

Vedrørende ny teknologi: Med hensyn til fartøjsovervågningssystemet (FOS) og fartøjssporingsystemet (VDS) foreslås det i ændringsforslag 19, at disse elektroniske anordninger til fartøjer med en længde på 10-15 m træder i kraft den 1. juli 2013 i stedet for den 1. januar 2012 som fastlagt i forslaget. I henhold til ændringsforslag 20 skal installation af komponenter til fartøjsovervågningssystemet og elektroniske logbøger være støtteberettiget, og fællesskabsbudgettets andel af samfinansieringen skal være på 80 %.

Med hensyn til ændringsforslag 19 er der allerede indført en overgangsperiode i forslaget, da denne forpligtelse først vil træde i kraft den 1. januar 2012, om end forordningen træder i kraft den 1. januar 2010. Eftersom sigtet med den nye kontrolordning er at gøre størst mulig brug af moderne teknologi med henblik på at udvikle effektive automatiske og systematiske krydskontroller, er det vigtigt, at disse bestemmelser træder i kraft på den dato, der er fastsat i forslaget, således at implementeringen af den nye tilgang til kontrol ikke forsinkes yderligere.

Med hensyn til bekymringerne over omkostningerne forbundet med indførelsen af denne nye teknologi er der allerede mulighed for samfinansiering fra Kommissionen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 861/2006, hvori der fastsættes samfinansieringssatser, og Kommissionen vil overveje at øge disse satser inden for rammerne af denne forordning. Det ville imidlertid være i strid med budgetreglerne at fastsætte samfinansieringssatserne i en anden retsakt.

Vedrørende rekreativt fiskeri: Det er et kontroversielt spørgsmål, og jeg vil gerne understrege, at i modsætning til det, der er blevet sagt fra mange sider, er hensigten med forslaget til forordning ikke at pålægge den enkelte fritidsfisker eller sektoren en uforholdsmæssig stor byrde. Det foreslås at underlægge visse former for rekreativt fiskeri af visse specifikke bestande, dvs. de bestande, der er omfattet af en genopretningsplan, visse grundlæggende betingelser for tilladelser og fangstopgørelse. Disse krav vil også gøre det nemmere at få oplysninger, der giver de offentlige myndigheder mulighed for at evaluere den biologiske indvirkning af sådanne aktiviteter og i påkommende tilfælde træffe de nødvendige foranstaltninger.

Med hensyn til Europa-Parlamentets betænkning glæder Kommissionen sig over, at der fastlægges en definition af "rekreativt fiskeri" i ændringsforslag 11, og at Parlamentet har foreslået, at fangsterne afskrives på kvoterne, hvis rekreativt fiskeri findes at have en væsentlig indvirkning. Kommissionen glæder sig også over, at Europa-Parlamentet er enig i, at det skal være forbudt at afsætte fangster fra rekreativt fiskeri, undtagen til velgørende formål. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det er vigtigt at fastholde medlemsstaternes forpligtelse til at evaluere virkningen af rekreativt fiskeri, jf. ændringsforslag 93, og ikke kun muligheden for at gøre dette, jf. ændringsforslag 48-50.

Kommissionen ønsker naturligvis at sikre, at der i den endelige forordning, der vedtages af Rådet, foretages en rimelig afvejning af på den ene side behovet for at få nøjagtige oplysninger om virkningen af rekreativt fiskeri på genopretningen af bestande – på grundlag af en analyse af hvert enkelt tilfælde – og på den anden side behovet for at sikre, at fritidsfiskere, hvis fangster helt klart har en meget lille biologisk indvirkning, ikke pålægges urimelige krav.

Vedrørende sanktioner og håndhævelse: Ændringsforslag 64 tilføjer en ny artikel 84, stk. 2a, hvori det fastslås, at så længe en indehaver af en fiskeritilladelse står registreret med strafpoint, skal denne være udelukket fra at modtage fællesskabsstøtte og national offentlig støtte i den periode. Kommissionen kan ikke støtte dette ændringsforslag. I samme forbindelse kan den ikke støtte ændringsforslag 61.

I henhold til artikel 45, punkt 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, er det allerede muligt at udelukke lovovertrædere fra at modtage offentlige tilskud eller støtte midlertidigt eller permanent. Det ville være urimeligt at indføre en sådan regel i tilknytning til strafpointsystemet.

I ændringsforslag 107 fjernes minimums- og maksimumsgrænserne for de sanktioner, som Kommissionen foreslår. Det er ikke acceptabelt, idet det er vigtigt at indføre sammenlignelige sanktioner i alle medlemsstater for at opnå samme afskrækkende virkning i alle Fællesskabets farvande og således skabe ensartede spilleregler gennem etablering af en fælles lovramme på EU-plan. Bestemmelsen berører ikke medlemsstaternes mulighed for at afgøre, hvilke overtrædelser, der skal betegnes som alvorlige.

Vedrørende Kommissionens beføjelser: I henhold til ændringsforslag 71 skal en embedsmand fra den pågældende medlemsstat være til stede under Kommissionens inspektion, og på samme måde begrænser ændringsforslag 108 Kommissionens mulighed for at foretage undersøgelser og inspektioner, idet det fastslås, at dette kun kan ske, såfremt den pågældende medlemsstat informeres herom på forhånd. Kommissionens mulighed for at foretage autonome inspektioner vil blive alvorlig berørt, hvis embedsmænd fra den pågældende medlemsstat altid skal være til stede under inspektioner. Den pågældende medlemsstat kunne endda hindre gennemførelsen af en autonom inspektion ved ikke at stille en embedsmand til rådighed.

Ændringsforslag 104 og 108-110 er også problematiske, da de begrænser EF-kontrollørernes beføjelser og deres mulighed for at foretage autonome undersøgelser og inspektioner. Hvis EF-kontrollører ikke har disse beføjelser, kan Kommissionen ikke sikre en ensartet anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik i alle medlemsstater.

I ændringsforslag 72 fjernes grundlaget for suspension eller bortfald af finansiel støtte fra Fællesskabet, når der er dokumentation for, at bestemmelserne i forordningen ikke er blevet overholdt. Kommissionen kan ikke støtte dette ændringsforslag. Dette ændringsforslag indebærer, at Kommissionen blot kan konkludere, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet passende foranstaltninger, og herefter uden videre træffe foranstaltninger over for den pågældende medlemsstat.

Ændringsforslag 111 og 112 begrænser derimod Kommissionens beføjelser til at suspendere finansiel støtte fra Fællesskabet. Det ville i alvorlig grad underminere Kommissionens mulighed for at anvende denne foranstaltning. Det præciseres desuden ikke i ændringsforslaget, hvem der skal træffe denne afgørelse i stedet for Kommissionen.

Vedrørende lukning af fiskerier: Ændringsforslag 73 begrænser i væsentlig grad Kommissionens mulighed for at lukke et fiskeri, når målene for den fælles fiskeripolitik ikke nås. "Beviser for" manglende opfyldelse vil være langt vanskeligere at påvise end "en begrundet formodning om". For at sikre en ensartet anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik i alle medlemsstater og for at undgå en særlig trussel mod følsomme bestande er det vigtigt, at Kommissionen har mulighed for at lukke et fiskeri, hvis den pågældende medlemsstat ikke selv gør det. Af samme årsag kan Kommissionen ikke støtte ændringsforslag 113, hvori det foreslås at lade denne artikel udgå.

I ændringsforslag 74-78 mindskes det pres, der lægges på medlemsstaterne for at få dem til at respektere nationale kvoter, betragteligt. Hvis vi støttede disse ændringsforslag, ville vi blot opretholde status quo. Disse ændringsforslag mindsker i væsentlig grad Kommissionens mulighed for at træffe foranstaltninger for at sikre, at medlemsstaternes fiskere ikke fisker efter en reguleret bestand, for hvilken den pågældende medlemsstat ikke har nogen kvote eller en lille kvote. Det ville være særligt skadeligt, hvis et sådant fiskeri rent faktisk hindrer andre medlemsstater i at fiske deres kvoter.

I ændringsforslag 79-80 foreslås det at lade artikel 98 og 100 udgå, der giver Kommissionen beføjelser til at nedsætte kvoter og afvise kvoteudvekslinger, såfremt målene for den fælles fiskeripolitik ikke nås. Kommissionen ønsker at bevare denne bestemmelse, der er et vigtigt redskab til at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes af medlemsstaterne. Den er i overensstemmelse med Revisionsrettens henstilling om at styrke Kommissionens beføjelser til at lægge pres på medlemsstaterne. Den vil desuden gøre det nemmere at påvise over for nationale fiskerierhverv, at det også er i deres interesse, at de nationale forvaltninger overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik, og at de i denne forbindelse kan lægge et positivt pres på deres nationale forvaltninger.

I ændringsforslag 114 foreslås det at lade artikel 101 om hasteforanstaltninger udgå. Kommissionen kan ikke støtte dette ændringsforslag, da denne bestemmelse er et vigtigt redskab til at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes af medlemsstaterne.

Jeg vil gerne på ny takke hr. Romeva i Rueda for betænkningen og udvalget for det arbejde, det har lagt i dette meget vigtige spørgsmål. Denne betænkning er et vigtigt bidrag til en virkelig effektiv kontrolordning. Undskyld, at jeg har talt så længe.

Carmen Fraga Estévez, for PPE-DE-Gruppen. – (ES) Hr. formand, hr. kommissær! Der er én indledende, væsentlig indsigelse, som nødvendigvis må rejses mod dette forslag, nemlig at den berørte sektor overhovedet ikke er blevet hørt.

Det er uacceptabelt, at Kommissionen bliver ved med at understrege, at hele dens fiskeripolitik skal baseres på drøftelser med aktører, samtidig med at den udarbejder et forslag til forordning, der har meget alvorlige og direkte følger for flåden, når sektoren rent faktisk ikke inddrages i en sådan dialog eller forudgående høring.

Det er en dårlig start på et forsøg på at skabe den overholdelseskultur, som Kommissionen henviser til igen og igen. Timingen af dette forslag er også yderst tvivlsom.

Det er korrekt, at kontrolpolitikken er en af de mest eklatante fiaskoer i den fælles fiskeripolitik, og det er også korrekt, at Kommissionen har fastholdt denne politik siden 1993 og besluttet at ændre den i forbindelse med offentliggørelsen af en grøn bog om reformen af den fælles fiskeripolitik, hvori den bebuder en fuldstændig gennemgang af bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne.

Da kontrol er et fast kendetegn ved ethvert forvaltningssystem, ville det have været langt mere fornuftigt at samordne begge reformer uden at løbe den risiko, at dette forslag bliver forældet efter reformen i 2012. En række af foranstaltningerne i dette forslag træder endog tidligst i kraft i 2012.

Disse to alvorlige mangler svækker de tiltag, som reelt kunne have været en succes, f.eks. bestræbelserne på at harmonisere overtrædelser og sanktioner og målsætningen om at tillægge medlemsstaterne det endelige ansvar for den klare mangel på politisk vilje til at anvende kontrolforanstaltninger.

Afslutningsvis vil jeg blot takke ordføreren for hans arbejde og sige, at jeg er ked af, at vi har så kort tid til at drøfte et så vigtigt spørgsmål.

Emanuel Jardim Fernandes, for PSE-Gruppen. – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg takker hr. Romeva i Rueda for den åbenhed, han har udvist i forbindelse med udarbejdelsen af betænkningen, hvis hovedformål er at sikre overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Fiskerisektorens interesser sikres bedst gennem en overholdelse af disse regler og gennem en europæisk tilgang til fiskeripolitikken. Hvis de involverede parter, lige fra fartøjernes besætning til dem, der sælger fisken til forbrugerne, ikke overholder reglerne, vil det gå galt. Hvis der indføres EU-regler uden hensyntagen til de europæiske flåders mangfoldighed, vil dette forværre situationen yderligere.

Derfor foreslog jeg, at Kommissionens forslag blev bragt mere på linje med de vilkår, som småfiskeri og det ikkeindustrielle fiskeri står over for – selv om jeg ønskede at gå videre – der gør sig gældende generelt i hele EU, navnlig i den yderste periferi, og jeg understregede samtidig, at vi aldrig må glemme, at en fælles fiskeripolitik skal omfatte passende kontrolforanstaltninger.

Jeg har gentagne gange som ordfører for fiskeribudgettet beklaget den utilstrækkelige overholdelse af EU-reglerne. Jeg har navnlig opfordret medlemsstaterne til at sikre en bedre kontrol, gennemsigtighed i resultaterne af inspektionerne og en styrkelse af systemet for fællesskabsinspektionerne, forudsat at disse tiltag ledsages af finansielle støtteforanstaltninger til sektoren.

Vi ville helt klart gerne have gået videre, men jeg vil gerne lykønske ordføreren med betænkningen og de foranstaltninger, som han har foreslået, og jeg håber, at kommissæren vil reagere behørigt.

Elsbeth Attwooll, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne ønske hr. Romeva i Rueda tillykke med betænkningen og derudover kommentere indholdet i en bredere sammenhæng med den fælles fiskeripolitik.

Igennem de sidste 10 år har denne politik været genstand for omfattende kritik, herunder af de manglende fælles spilleregler, utilstrækkelig inddragelse af aktører, utilstrækkelig afbalancering af økonomiske, sociale og miljømæssige krav og en for stor centraliseret mikroforvaltning.

Jeg har i den seneste tid dog kunnet forsikre kritikerne om, at politikken er ved at blive ændret på væsentlige områder. Der er naturligvis lang vej igen – f.eks. med hensyn til eliminering af udsmid – og til tider virker det som om, at Kommissionen stadig foretrækker mikroforvaltning. Jeg tænker her på artikel 47 i kontrolforordningen, i hvert fald i den oprindelige version. Jeg har imidlertid ofte sagt, at den fælles fiskeripolitik minder lidt om en olietanker, idet det tager lang tid at ændre kurs, og jeg mener, at kontrolforordningen i høj grad vil sikre de nødvendige ensartede spilleregler for håndhævelse og sanktioner, ligesom udviklingen af regionale rådgivende råd vil sikre store forbedringer på andre områder.

Jeg vil således afslutningsvis komme med en personlig bemærkning og takke for den værdifulde indsats, der er blevet ydet af medlemmerne af Fiskeriudvalget i hele forløbet, og takke kommissær Borg og hans stab for alle de resultater, der er blevet skabt i de fem år, han har stået ved roret.

Pedro Guerreiro, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Portugal omfatter det historisk definerede område på det europæiske kontinent og øgrupperne Azorerne og Madeira. Omfanget af og grænserne for dets territorialfarvande, dets eksklusive økonomiske zone og Portugals rettigheder til den tilgrænsende havbund er fastsat ved lov. Staten vil ikke overdrage nogen dele af det portugisiske område eller sine suverænitetsrettigheder over området.

Det fastslås meget klart i paragraf 5 i Den Portugisiske Republiks forfatning. Vi stillede derfor i overensstemmelse hermed og for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i Portugals grundlæggende lov et ændringsforslag, hvori det fastslås, at dette forslag til forordning bør respektere og ikke svække medlemsstaternes kompetence og ansvar for overvågningen af overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Fiskeriudvalgets ændringsforslag sikrer imidlertid ikke de principper, som vi anser for at være centrale, selv om de på visse områder minimerer visse negative aspekter i Kommissionens uacceptable forslag.

Et af de bekymrende og utilstrækkelige aspekter er navnlig, at det er uacceptabelt, at Kommissionen får beføjelser til at foretage uafhængige inspektioner uden forudgående varsel i medlemsstaternes eksklusive økonomiske zoner og områder, og at den efter eget skøn kan forbyde fiskeri og suspendere eller ophæve

finansiel støtte fra Fællesskabet til en medlemsstat. Det er også uacceptabelt, at en medlemsstat kan inspicere sine fiskerfartøjer i de øvrige medlemsstaters eksklusive økonomiske zoner uden disses tilladelse.

Jeg vil til slut gøre opmærksom på, at Parlamentet selv har påpeget betydningen af kontrol med fiskeriforvaltningen, der falder ind under medlemsstaternes kompetence. Vi håber, at Parlamentet ikke vil løbe fra sit ord igen, hvilket det desværre ofte har gjort.

Nigel Farage, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg er nødt til at sige, at jeg har en personlig interesse i dette spørgsmål. Jeg har som de fleste i min familie været en ivrig fritidshavfisker hele mit liv. Jeg nyder dette, fordi det er en af de sidste basale friheder, vi har tilbage. Vi kan gå ned på stranden eller ud i vores både, fange et par fisk og tage dem med hjem og spise dem.

Igennem flere år har fritidshavfiskere arbejdet for at få deres sport omfattet af den fælles fiskeripolitik. Som jeg har sagt i mange år: "Pas på, hvad du ønsker dig". Det er imidlertid sket nu i artikel 47, der kan tilskrives den maltesiske kommissær, Joe Borg. Der er over 1 mio. fritidsfiskere i Storbritannien, og vi er opmærksomme på bevarelse, vi er fornuftige. Kommissær Borg! Vi har ikke brug for lovgivning fra folk som Dem. Vi er derfor nødt til at forkaste artikel 47 helt og holdent, fordi det er det eneste rigtige at gøre. Hvis De får denne magt, kan De vende tilbage hvert år. Rekreativt fiskeri fra land er ganske rigtigt undtaget i dag, men når folk som Dem får kompetence på dette område, kan De vende tilbage næste år og eller året efter og indføre lovgivning på dette område.

Med hensyn til rekreativt fiskeri fra et fartøj er dette allerede sket, idet der stilles krav om tilladelse og indberetning. Den minisejr, som vi føler, at vi vandt i udvalgsfasen ved at give medlemsstaterne mulighed for at registrere disse oplysninger i stedet for at stille krav herom, er gået tabt. Jeg er bange for, at det britiske miljø-, fødevarer- og landbrugsministerium vil bruge enhver lejlighed til at anvende EU-regler til at kontrollere os på alle mulige måder.

Rekreativt fiskeri fra et fartøj skal fremmes. Vi bør bygge offshore-rev. Vi bør i lighed med amerikanerne anerkende den enorme økonomiske indvirkning, som dette kan få. Vi har i stedet en fælles fiskeripolitik, der allerede har været en miljøkatastrofe. Den er til skade for den britiske aktive flåde, og den vil nu ødelægge rekreativt fiskeri fra et fartøj i Storbritannien, hvis vi giver denne mand og folk af hans slags magt. Mit råd til kommissær Borg er således "Stik af!".

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Hr. formand! Tak for Sète. Det handler helt sikkert om fiskeriressourcer og et nyt overvågningssystem, som vi drøfter i aften, men det handler først og fremmest om fiskere, deres arbejdspladser og deres levebrød, og det er det sværeste job i verden at være fisker. Det er ikke et spørgsmål om en officiel eller valgt repræsentant, og det har betydning for frie mænd, der imidlertid er desperate i dag, hvilket er baggrunden for opstanden blandt tunfiskerne i Middelhavet, i Sète, i Le Grau-du-Roi og de vrede fiskere i Boulogne i Frankrig.

Vi har reguleret deres fiskeri siden 1983 og således i 26 år. Siden Romtraktatens ikrafttrædelse har de også været omfattet af artikel 32-39 vedrørende den fælles landbrugspolitik, og den første fællesskabsforordning om fiskeri trådte i kraft i 1970. Vi har således i 39 år lovgivet for at afdæmpe chokket efter Spaniens tiltrædelse i 1986 og Danmarks i 1993, om garn, drivgarn, fiskeriagenter, samlede tilladte fangstmængder, kvoter, støtte, flådeomstrukturering og modernisering.

Vi lovgiver om sanktioner, biologiske hvileperioder, bestande, udsmid, overvågningssystemer, mennesker, arter, torsk, kulmule, almindelig tun og endog også om internationale aftaler, og nu om rekreativt fiskeri! Det værste er, at det stadig ikke virker. Det blå Europa bliver mere og mere gråt.

Hvorfor? Fordi fiskeri er en del af det 21. århundredes globale fødevarerudfordring, og denne udfordring skal imødegås globalt. I lighed med finanskrisen, pandemier, klimaændringer, immigration og grov kriminalitet er fisk globale.

De respekterer hverken grænser eller fællesskabslovgivning. EU er for lille til at regulere fiskeriressourcer, og vi har brug for lovgivning om det globale fælles ejerskab af fiskeriressourcer fra Peru til Japan og fra Moskva til Dakar, Irland og Valencia. Bruxelles er også nødt til at gå denne vej.

Formanden. – Efter denne ordfloam giver jeg ordet til hr. Stevenson.

Struan Stevenson (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! De er sikkert klar over, at to fiskere, en far og søn, fra Nordirland, der fiskede ud for Peterhead, er blevet fængslet i Liverpool og idømt en bøde på 1 mio. GBP, og at det britiskeagentur for inddrivelse af formuegoder, som normalt træffer foranstaltninger mod narkohandlere

og gangstere, blev anvendt til at få ram på disse to arbejdende fiskere, der ganske vist var involveret i landing af ulovlige fangster, hvilket ingen kan bifalde – men det er skrækkeligt at give arbejdende fiskere, om end de er skyldige i denne lovovertrædelse, samme behandling som gangstere. Det viser, hvorfor vi helt sikkert har brug for et redskab til at sikre ensartede spilleregler, hvilket er indeholdt i Romeva i Rueda-betænkningen, idet en tilsvarende lovovertrædelse i visse dele af EU sandsynligvis blot ville medføre en bøde på 2 000 eller 3 000 EUR.

Jeg ønsker imidlertid – ikke overraskende – at bruge resten af min taletid til at tale om artikel 47, da jeg mener, at det er nødvendigt at skelne mellem at stille krav og give mulighed for, jf. ændringsforslag 93 og 48-50. Hr. kommissær! Der var stor opbakning i udvalget til mit ændringsforslag, der indeholdt ordet ”kan”, men De har nu meddelt, at De under alle omstændigheder ikke kan støtte dette, og vi har tilsyneladende spildt vores tid.

Jeg håber, at De vil genoverveje dette. Hvis en medlemsstat ikke mener, at det er nødvendigt at træffe disse foranstaltninger, håber jeg, at De vil respektere subsidiaritetsprincippet.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Hr. formand! Som euroskeptiker føler jeg ofte en vis skadefryd, når forskellige EU-institutioner stiller urimelige og latterlige forslag som artikel 47. Sådanne forslag er med til at undergrave den uberettigede respekt, som mange borgere i EU-medlemsstaterne har for EU's bestræbelser – bestræbelser på at overføre magt fra demokratiske medlemsstater til et bureaukratisk Bruxelles. Sådanne forslag gør det således nemmere at bekæmpe centralisering og bureaukrati. Samtidig tager jeg imidlertid min rolle her i Europa-Parlamentet alvorligt. Vi skal standse denne udvikling, og jeg håber, at de fleste af Europa-Parlamentets medlemmer føler det samme. I modsat fald håber jeg, at de fleste i det mindste frygter vælgerens dom i starten af juni og derfor erkender, at de er nødt til at forkaste dette forslag. Det er i deres egen interesse, hvilket de er helt klar over. Hvis subsidiaritetsprincippet ikke engang kan sikre, at EU holder fingrene væk fra rekreativt fiskeri ved Stockholms øgrupper, ser fremtiden sort ud for det europæiske projekt.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne sige til kommissæren, at jeg også går ind for at give mulighed for i stedet for at stille krav. Jeg har også skrevet under.

Hele kulturen for overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik vil ikke blive udviklet, før inspektionspolitikken og de efterfølgende foranstaltninger, der træffes over for vores fiskere, baseres på rimelighed og retfærdighed. Som foreslået i denne forordning – og som ordføreren ligeledes påpeger – skal der indføres kontrol på fællesskabsniveau, og reglerne skal overholdes, hvilket denne situation viser, og det endelige ansvar skal påhvile medlemsstaterne.

Det er skrækkeligt, at bødestørrelsen i øjeblikket varierer mellem medlemsstaterne fra 600 EUR til 6 000 EUR for identiske lovovertrædelser. Der er overhovedet ingen respekt for den fælles fiskeripolitik, og der er almindelig enighed om, at den er et mislykket instrument. Der bør ikke være sådanne forskelle.

Med hensyn til artikel 47 om rekreativt fiskeri glæder jeg mig over definitionen, der manglede i forslaget til forordning. Vi har brug for en fornuftig reaktion. Medlemsstaterne kan foretage en vurdering, hvis der er en alvorlig indvirkning på kvoterne for følsomme bestande, men det skal ikke være en tommelfingerregel. Det skal være en undtagelse og ikke reglen. Der skal gribes ind over for udsnid – det er umoralsk og helt uacceptabelt, at vi kriminaliserer vores fiskere. Vi må ikke fremme bifangster, men vi må heller ikke kriminalisere fiskere, der lander dem. Jeg opfordrer på det kraftigste kommissær Borg til at sikre den rette balance.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær! Kommissionens forslag er af helt afgørende betydning. Ingen, der læser Revisionsrettens beretning om kontrollen med den fælles fiskeripolitik, kan være i tvivl om, at Kommissionens initiativ er helt afgørende.

Det er imidlertid også korrekt, at vores ordfører har ydet en helt enestående indsats og taget hensyn til mange af navnlig småfiskeriets særlige karakteristika, og at han har medtaget en række af vores forslag. Jeg takker ham på det varmeste for denne fremragende betænkning.

Jeg ønsker imidlertid også at understrege, at jeg går ind for subsidiaritet. Kontrollen kan dog ikke være baseret på subsidiaritetsprincippet, hvis logikken bag den fælles fiskeripolitik ikke er baseret på subsidiaritet.

Det er den udfordring, som kommissæren står over for i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik. Jeg håber, at han vil være fast besluttet på, og at det vil lykkes ham, at imødegå denne udfordring, hvilket er af afgørende betydning for fiskeriet i hele Europa.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke Dem for denne interessante forhandling. Vi er helt klart ganske enige om, at der er behov for en meningsfuld reform af vores kontrolordninger.

Jeg vil forsøge at kommentere en række spørgsmål, der er blevet rejst, først og fremmest spørgsmålet om rekreativt fiskeri. Det er som sagt et meget kontroversielt spørgsmål, sandsynligvis det mest kontroversielle af alle kontrolbestemmelserne i forslaget.

Det har imidlertid givet anledning til en række misopfattelser af, hvad det egentlige formål med bestemmelserne er. Jeg understregede, at vi kan støtte den definition, der er foreslået i et af ændringsforslagene.

Jeg vil i de kommende dage redegøre klart for vores holdning til definitionen og til de foreslåede bestemmelser om rekreativt fiskeri og i denne forbindelse sende en skrivelse direkte til fritidsfiskernes repræsentanter for at præcisere målsætningen og parametrene og de nærmere bestemmelser for rekreativt fiskeri.

Jeg håber herefter at modtage en tilbagemelding fra dem, og vi vil om nødvendigt gennemgå bestemmelserne igen for at tilpasse dem yderligere til den ene målsætning, der skal opfyldes.

Genopretning af fiskebestande er et stort problem. Visse former for rekreativt fiskeri lægger et stort pres på denne genopretning af fiskebestande, og dette problem skal løses.

Det er kun rimeligt for erhvervsfiskerne, at vi løser dette problem. I modsat fald kan vi ikke håbe på at vende udviklingen, hvis der er et pres fra en betydelig fiskeriindsats, selv om der er tale om rekreativt fiskeri, der ikke genererer indtægter. Ifølge videnskabelige rapporter kan bestanden ikke genoprettes, hvis der er en betydelig fiskeriindsats.

(Tilråb fra salen: "Det er ikke nogen videnskab")

Med hensyn til fuldstændig manglende høring af sektoren, mener jeg, at vi har hørt sektoren. Jeg deltog selv i en sådan høring i Skotland for et stykke tid siden. Alle regionale rådgivende råd har indsendt deres udtalelser, og vi har desuden afholdt en offentlig internethøring, som vi gør i forbindelse med enhver anden lovgivning. Sektoren blev specifikt hørt i Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakulturs regi i 2008.

Med hensyn til små fartøjer mener Kommissionen, at småfiskeri kan have en væsentlig indvirkning på ressourcerne. Dette er baggrunden for, at der ikke er nogen generel undtagelse for denne fiskerflåde i forslaget.

Forslaget omfatter imidlertid specifikke undtagelser for visse kategorier af fartøjer, generelt fartøjer under 10 m, og navnlig med hensyn til fartøjsovervågningssystemet (FOS), logbog, forhåndsmeddelelse og landingsopgørelser. På dette område er forslaget i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Der tages ligeledes hensyn til finansielle aspekter, og EU samfinansierer således op til 95 % af udgifterne til elektronisk udstyr for at fremme aktørernes brug af den nye teknologi. Der vil blive taget stilling til yderligere undtagelser inden for rammerne af formandskabets endelige kompromis.

Med hensyn til hr. Guerreiros bemærkninger vil jeg også gerne sige, at mange af de aspekter, han var inde på, allerede er omfattet af de eksisterende kontrolbestemmelser. Hvis vi indarbejdede hans ændringsforslag, ville vi således rent faktisk svække bestemmelserne om kontrol og håndhævelse snarere end at styrke bestemmelserne i nødvendigt omfang.

Vi ønsker at sikre ensartede spilleregler i sanktionsbestemmelserne i forslaget til forordning. Vi er naturligvis parat til at se nærmere på disse bestemmelser for at vurdere, om de skal finjusteres yderligere, men det primære formål med sanktionsbestemmelserne i forslaget til forordning er at sikre, at der ikke som i dag er væsentlige forskelle mellem de sanktioner, der anvendes af visse medlemsstater eller af retsmyndighederne i visse medlemsstater, og de sanktioner, der anvendes af retsmyndighederne i andre medlemsstater.

Jeg vil gerne afslutningsvis takke hr. Farage, der har tiltro til, at jeg bliver genudnævnt i endnu en periode!

Raül Romeva i Rueda, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte de sidste to minutter til at give udtryk for min tak.

Jeg vil for det første gerne takke Kommissionen, ikke blot for dens indsats og de muligheder, den har skabt. Det er aldrig nemt at rejse et spørgsmål af denne karakter og dybde, men jeg føler, at det var nødvendigt i det mindste at tage hul på debatten. Det har Kommissionen gjort med stor dristighed. Der vil altid være nogen, der synes, at timingen aldrig er rigtig, men jeg mener, at debatten i det mindste har gjort og også

fremover vil gøre det nemmere for os at klarlægge de problemer, der er forbundet med at sikre en mere omfattende og bedre regulering af denne sektor.

For det andet vil jeg gerne takke de øvrige ordførere og skyggeordførere, idet vi har meget forskellige holdninger, hvilket også kom til udtryk under forhandlingen, og vi har gjort en stor indsats for at nå til enighed på forskellige områder.

Jeg vil også gerne anerkende den indsats, som alle har gjort i denne forbindelse. Vores konklusion stiller muligvis ikke alle tilfreds. Med hensyn til tolerancemargenen er jeg f.eks. enig med Kommissionen i, at en margen på 5 % var tilstrækkelig. Margenen på 10 % er et kompromis, idet en række andre medlemsstater ønskede at gå endnu længere.

Det samme gælder for muligheden for at forlænge eller i hvert fald udsætte fristen for implementering af det elektroniske system.

Jeg vil også gerne minde om, at dette ikke vil medføre yderligere udgifter, en detalje, der til tider glemmes. Kommissionen stiller under alle omstændigheder særlige ressourcer til rådighed i denne forbindelse.

Med hensyn til det sidste spørgsmål om rekreativt fiskeri, måske den mest kontroversielle, men ikke nødvendigvis den vigtigste del af denne beslutning, vil jeg gerne fokusere på ét aspekt, nemlig ikkeforskelsbehandling. Hvis vi ikke erkender, at vi alle er nødt til at dele ansvaret, vil vi sandsynligvis ikke opnå det ønskede resultat.

Det kompromis, vi nåede frem til under forhandlingen, var naturligvis ikke nemt, men det er efter min opfattelse rimelig acceptabelt. Vi nåede dog ikke til enighed om, hvorvidt det skulle være frivilligt eller obligatorisk at foretage en undersøgelse af det rekreative fiskeris potentielle indvirkning.

Da der foreslås en række undtagelser for rekreativt fiskeri, ville det efter min opfattelse i det mindste være hensigtsmæssigt, hvis medlemsstaterne indvilliger i at tilvejebringe de nødvendige oplysninger, snarere end at de tvinges hertil. Hvis vi ikke deler ansvaret, vil vi alle som allerede nævnt – også det rekreative fiskeri – i sidste ende blive berørt af den manglende regulering.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

23. Bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0206/2009) af Visser for Fiskeriudvalget om forslag til Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger (KOM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS)).

Carmen Fraga Estévez, for ordføreren. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren, der har sat fokus på en række af de vigtigste aspekter i Kommissionens forslag.

Et af disse aspekter er den nye udvikling i retning af at regulere specifikke aspekter på områder, der er af grundlæggende betydning for den fælles politik. Selv om denne tilgang måske er forståelig i teorien, skal vi i forbindelse med tekniske foranstaltninger være meget opmærksomme på at sikre, at efterfølgende regionale bestemmelser begrænses til aspekter, der udelukkende er forbundet med anvendelsen og reguleringen af tekniske detaljer.

Jeg nævner dette, fordi udarbejdelsen af rammebestemmelser med minimumsforanstaltninger ledsaget af forskellige love til regulering af specifikke aspekter og øget anvendelse af udvalgsproceduren er en af de muligheder, som Kommissionen er parat til at gøre brug af, hvis den står over for udsigten til en fælles beslutningsprocedure på fiskeriområdet, hvilket Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri åbent erkender i grønbogen om reformen af den fælles fiskeripolitik.

Vi bør også gøre os klart, at der ikke er tale om en almindelig politik, men en fælles politik, der kræver fuldstændig klarhed omkring, hvilke aspekter der kan omfattes af en mere eller mindre direkte overdragelse af kontrol til medlemsstater eller en omfattende territorialisering af fælles regler fastlagt med sigte på at undgå forvridning af konkurrencen og forskelsbehandling af fiskerflåder.

Selv om det måske er rimeligt, at mindstemålet for meget lokale arter reguleres på regionalt niveau, bør dette kun ske i begrænset omfang, idet mindstemål generelt, f.eks. målinger af net eller kriterier for losning og salg af fangster, bør være harmoniserede og fastlægges af Rådet og Parlamentet.

En række af de vigtigste ændringsforslag fra Fiskeriudvalget går også i denne retning, idet de sigter på at begrænse anvendelsen af udvalgsproceduren til fastlæggelse af detaljer, og det anføres, at Rådet bør råde over bestemmelser, som giver det mulighed for at træffe beslutning om sæsonlukninger, netstørrelser og foranstaltninger til reduktion eller eliminering af udsnid, idet vi erkender, at hele det europæiske fiskeri skal omfattes af en række ensartede regler, der gælder for alle.

Vi må ikke glemme, at det eneste virkelige fællesskabsretlige aspekt i denne politik, som vi kan kalde "fælles", er adgang til markeder, idet forvaltnings- og bevarelsespolitikken – lad os holde op med at kalde det en kontrolpolitik – giver medlemsstaterne et vist spillerum, som de generelt ikke har nogen skrupler over at udnytte til fordel for deres egne fiskerflåder og til skade for de øvrige medlemsstaters fiskerflåder.

Vi har netop været vidne til Kommissionens stærke engagement i harmonisering af kontrolforanstaltninger på fællesskabsplan, og det er vanskeligt at forstå, at de resterende foranstaltninger derimod fragmenterer denne kontrol, og at der fastlægges forskellige regler for den samme aktivitet, afhængigt af hvor den gennemføres.

Dette bringer hele den nuværende og fremtidige fælles fiskeripolitiks troværdighed i fare, hvilket ikke bør ske før reformen i 2012.

Med hensyn til den kontroversielle regel om "ét tilladt redskab" mener jeg endelig, at Parlamentet har foreslået Kommissionen en god alternativ tilgang ved at angive, i hvilke tilfælde denne regel kan være uhensigtsmæssig, og hvor det således bør være tilladt at medbringe mere end et redskab om bord.

Jeg håber således, at Kommissionen vil tage hensyn til disse aspekter, som fiskeindustrien og Fiskeriudvalget helt klart lægger stor vægt på.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Visser, fru Fraga og Fiskeriudvalget for betænkningen om Kommissionens forslag om tekniske foranstaltninger for Atlanterhavet og Nordsøen.

Der er tale om et meget teknisk spørgsmål, og som bekendt er tekniske bevarelsesforanstaltninger i Atlanterhavet og Nordsøen i vidt omfang baseret på eksisterende regler. Disse foranstaltninger er omfattet af forskellige EF-forordninger, nemlig forordningen om generelle tekniske foranstaltninger for Atlanterhavet og Nordsøen fra 1998, forordningen om yderligere tekniske foranstaltninger til genopretning af torske- og kulmulebestande og den årlige TAC- og kvoteforordning, der også indeholder en række tekniske bevarelsesforanstaltninger. Ud over denne juridiske kompleksitet er de nuværende regler i visse tilfælde meget komplicerede og vanskelige at gennemføre og kontrollere.

Kommissionen vedtog et nyt forslag til forordning om tekniske foranstaltninger i Atlanterhavet den 4. juni sidste år. Forslaget blev udarbejdet efter omfattende høring af aktører og medlemsstater i 2006 og 2007. Det samler alle de relevante regler i én enkelt retsakt, hvilket således vil øge den retlige konsekvens. Formålet med forslaget er desuden at forenkle, præcisere og strømline de forskellige regler. Der er navnlig blevet lagt vægt på at forenkle inspektionen om bord på skibe og reducere fiskernes omkostninger. Det omfatter også en række yderligere bestemmelser om reduktion af udsnid, bl.a. fastlæggelse af en lovramme for reeltidslukninger, der allerede anvendes i Nordsøen.

Der stilles forslag om en ny beslutningstagningsstruktur, hvor Rådet træffer beslutning om generelle og væsentlige bestemmelser, og udvalgsproceduren anvendes til mere detaljerede og tekniske regionspecifikke bestemmelser med henblik på at undgå mikroforvaltning på politisk niveau. Denne nye tilgang støttes ikke i Parlamentets betænkning, idet generelle og detaljerede tekniske bestemmelser i henhold til ændringsforslag 1, 6-7 og 25-26 skal reguleres via rådsforordninger. Kommissionen ønsker ikke fremover mikroforvaltning af foranstaltninger på politisk plan, navnlig ikke inden for rammerne af reformen af den fælles fiskeripolitik. Kommissionen er imidlertid i lyset af henvisningen til udvalgsproceduren i betænkningen villig til at undersøge enhver procedure, der vil gøre det muligt at behandle et spørgsmål på rådsniveau, hvis det skønnes at være væsentligt eller politisk, idet den fastholder anvendelsen af udvalgsproceduren i forbindelse med fastlæggelse af regionale tekniske bestemmelser.

Kommissionen kan om nødvendigt delvis støtte ændringsforslag 2 og 3 om yderligere grafiske fremstillinger af fiskeredskaber og om visse specifikke markedsbestemmelser, navnlig vedrørende mindstemål for arter, med henblik på at harmonisere foranstaltningerne.

I overensstemmelse med politikken for udsmid foreslår Kommissionen nye regler for realtidslukninger og bestemmelser om sejlads til et andet område i specifikke fiskerier med henblik på at mindske udsmid. Begge foranstaltninger anses for at være effektive redskaber, og de er vigtige, hvis vi skal kunne skifte fra regler om landinger til bestemmelser om faktiske fangster med henblik på at mindske udsmid. På denne baggrund kan Kommissionen ikke acceptere ændringsforslag 4-5, 21 og 23-24. Ændringsforslag 20 er imidlertid acceptabelt, men kun for så vidt angår forslaget om at erstatte "andel" med "vægt" i forbindelse med fastlæggelse af bifangstmængden. Vi støtter desuden den anden del af ændringsforslaget om undtagelsen vedrørende afstandskrav. Parametrene for en sådan undtagelse bør imidlertid undersøges nærmere og vil blive fastlagt i gennemførelsesforordningen.

Kommissionen agter at gennemføre reglen om ét tilladt selskab, der bør gælde for de fleste europæiske fiskerier, navnlig af kontrolmæssige årsager. Kommissionen er villig til at undersøge mulige undtagelser for specifikke fiskerier, hvis de er berettigede og velbegrundede, og hvis der tages hensyn til kriterierne i ændringsforslag 11. Sådanne undtagelser bør omfattes af de regionale bestemmelser.

De øvrige aspekter i Kommissionens forslag er meget tekniske med mange detaljer om bygning og brug af fiskeredskaber i Atlanterhavet. Jeg bemærker, at ordføreren og Fiskeriudvalget også har behandlet de meget tekniske elementer i forslaget og foreslået en række ændringsforslag med henblik på at forbedre forslaget. Jeg er imidlertid nødt til at tage forbehold for ændringsforslag 8-10, 12-16 og 22. De tekniske regler, der er foreslået på grundlag af videnskabelig rådgivning, er blevet forenklet i forhold til gældende regler og vil lette inspektionen om bord og reducere fiskernes omkostninger. Kommissionen kan ikke støtte ændringsforslag 18 og 19, eftersom de foreslåede bestemmelser allerede er i kraft, efter at Rådet nåede til politisk enighed om et forslag fra Kommissionen baseret på videnskabelig rådgivning, og der foreligger ingen nye oplysninger, der berettiger en ændring.

Jeg kan støtte tanken bag ændringsforslag 27, og i forbindelse med indførelsen af nye tekniske foranstaltninger vil Kommissionen derfor udsætte ikrafttrædelsen, således at fiskerne får tilstrækkelig tid til at foretage de nødvendige tilpasninger.

Jeg takker på ny ordføreren og udvalget for deres arbejde med dette forslag.

Paulo Casaca, for PSE-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Jeg vil også gerne takke Kommissionen for dens lovgivningsinitiativ og ordføreren, der er repræsenteret i dag af vores kollega, fru Fraga.

Jeg mener, at det var meget presserende at forenkle lovgivningsrammen på dette område. Jeg mener imidlertid også, at vi skal gå endnu længere, navnlig på to grundlæggende områder, for det første med hensyn til udsmid.

Efter min opfattelse bør udsmid i princippet ganske enkelt forbydes i den planlagte reform. Der skal indføres et totalt forbud mod udsmid. Vi skal efter min opfattelse for det andet indføre princippet om, at alle fartøjer skal overholde regionale eller nationale regler, såfremt de er strengere end EU-reglerne, i de pågældende regioner, såfremt dette princip finder anvendelse.

Disse to grundlæggende principper er ikke indarbejdet i forslaget, og jeg håber, at der vil blive taget hensyn til disse principper i reformen af den fælles landbrugspolitik.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over disse foranstaltninger til fremme af selektive fangstmetoder, der minimerer den negative indvirkning på det komplekse økosystem, hvor ressourcerne forefindes, hvilket sikrer et fortsat ansvarligt fiskeri og maksimerer udbyttet og minimerer bifangster og efterfølgende udsmid. Hr. kommissær! Vi er nødt til at indføre et forbud mod udsmid hurtigst muligt.

Den mangfoldighed, der karakteriserer fiskepladserne i EU, er en del af vores styrke, men den udgør således også en yderligere komplikation, når der skal udarbejdes tilstrækkelig, tilpasset og sammenhængende lovgivning. Alle EU's farvande er særegne, og det er vigtigt at anerkende den viden og ekspertise, som aktørerne i fiskerisektoren kan bidrage med, og at modstå fristelsen til mikroforvaltning på EU-plan.

Da det er vores sidste forhandling om fiskeri i denne valgperiode, vil jeg gerne takke Dem og hele Deres personale for Deres meget store engagement og grundige og kyndige redegørelser, og for den tid og opmærksomhed, De altid har tildelt Fiskeriudvalget. De havde altid tid til os i modsætning til andre kommissærer. Det har vi været meget glade for.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke fru Davis for hendes venlige omtale. Med hensyn til denne forordning vil jeg gerne understrege, at formålet med udvalgsproceduren er at forenkle de alt for komplicerede beslutningsprocedurer i forbindelse med meget tekniske spørgsmål, hvilket jeg påpegede indledningsvis.

Jeg er imidlertid enig i, at vi skal indføre en procedure, der ikke desto mindre vil gøre det muligt at behandle et spørgsmål på rådsniveau, hvis det skønnes at være væsentligt eller politisk.

Med hensyn til udsmid er vi allerede gået i gang med at træffe foranstaltninger til reduktion af udsmid, navnlig inden for rammerne af de parametre, der er fastlagt for Nordsøen og torskegenopretningsplanen. Vi vil fortsætte, og vi vil forelægge yderligere forslag, f.eks. om et generelt forbud mod fangstsortering fra 2010, og vi håber, at der vil blive anvendt en holistisk tilgang i drøftelserne af den fælles fiskeripolitik, således at de forhåbentlig munder ud i en total eliminering af udsmid.

Jeg vil gerne takke Parlamentets medlemmer, navnlig medlemmerne af Fiskeriudvalget, der til stadighed har bakket op om Kommissionens indsats på fiskeriområdet, et kompliceret og til tider politisk følsomt spørgsmål.

Carmen Fraga Estévez, stedfortræder for ordføreren. – (ES) Hr. formand! Jeg er kommissæren taknemlig for især én bemærkning, nemlig den, at han er villig til at genoverveje Kommissionens holdning til komitologispørgsmålet. Jeg hilser denne nyhed velkommen, da Parlamentet klart har vist under disse forhandlinger i Fiskeriudvalget, at det ikke deler Kommissionens iver – som også kommer til udtryk i udkastet til grønbogen "Reform af den fælles fiskeripolitik" – efter at rette særlig interesse mod og sætte overdreven fokus på emnet komitologi.

Kommissionen retfærdiggør dette yderligere i grønbogen ved at anføre, at procedurerne måske nu bliver forsinkede på grund af proceduren med fælles beslutningstagning, som Parlamentet skal anvende på fiskeriområdet for første gang, når Lissabontraktaten træder i kraft.

Jeg tror ikke på det. Jeg tror, at lovgivningsmæssige procedurer ofte bliver forsinket, ikke på grund af Parlamentet eller proceduren med fælles beslutningstagning, men snarere fordi Kommissionen også af og til fremlægger sine forslag sent. Efter min mening er dette et interessant spørgsmål, som bør drøftes.

Jeg forstår, hvad kommissæren mener, når han siger, at en så teknisk regulering som denne medfører, at visse aspekter skal afgøres af komitologi, og at ikke alle kan afgøres af Rådet.

Jeg tror imidlertid, at der er forskel på, hvad kommissæren forstår ved "teknisk", og hvad vi her i Parlamentet forstår ved "teknisk". Vi er mere restriktive, end De er.

For ikke at tale for længe om et emne, jeg ikke er ordfører for, vil jeg som en sidste ting nævne reglen om ét tilladt redskab. Hr. kommissær! Under forhandlingerne i Fiskeriudvalget blev det klart, at Kommissionen hovedsagelig forsvarede dette princip af kontrolmæssige årsager.

Vi forstår alle, at reglen om ét tilladt redskab gør kontrolspørgsmålet en hel del enklere, men dette skaber også alvorlige problemer for visse fiskerier, hvilket De jo også er klar over.

Lad os derfor ikke altid bruge spørgsmålet om kontrol til lejlighedsvis at være meget restriktive, for visse beslutninger er det ikke altid nødvendigt at træffe.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

24. Fælles indvandringspolitik for Europa: Principper, aktioner og redskaber (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0251/2009) af Simon Busuttil for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om en fælles indvandringspolitik for Europa: Principper, aktioner og redskaber (2008/2331)(INI)

Simon Busuttil, ordfører. – (MT) Hr. formand! Hvis jeg skulle sammenfatte min betænkning i to linjer, ville jeg først sige, at Europa-Parlamentet er stærk fortalende for en fælles indvandringspolitik, og derefter, at Parlamentet ikke længere ønsker en fragmenteret indvandringspolitik. Eller snarere, at det ønsker en sammenhængende politik, for kun en sammenhængende politik kan være effektiv.

Jeg siger dette med større overbevisning nu i lyset af den seneste begivenhed, som fandt sted her for nylig, hvor skibet Pinar reddede 154 indvandrere, der blev fundet i internationalt farvand. Denne begivenhed sætter fokus på behovet for en fælles politik. Ja, den understreger den pris, vi er tvunget til at betale, fordi vi mangler en sund fælles politik. Hvilken pris? Den pris, at alle fralægger sig deres ansvar og lægger det på andres skuldre, og imens vi har travlt med at pege fingre ad hinanden, er der hver dag mennesker, der drukner og dør for øjnene af os.

Det er en skændsel, at et land med en befolkning på 60 mio. bruger sin lovgivning i forsøg på at skubbe ansvaret over til et land med en befolkning på under en halv million. Jeg spår, at dette blot var et isoleret tilfælde, og at den italienske minister fra Lega Nord blot spillede op til sine tilhørere et par uger før valget til Europa-Parlamentet. Disse politiske numre er nemme at gennemskue, men det gør dem ikke acceptable. Jeg vil gerne rose den konstruktive ånd, hvormed den maltesiske og den italienske premierminister greb ind for at finde en løsning på situationen med Pinar. Takket være deres indgreb sejrede fornuften over teatraliske krumspring. Almindelig fornuft sejrede over yderligtgående holdninger, og respekt for loven sejrede over jungleloven.

Jeg håber, at vi alle efter episoden med Pinar indser, at selv om det er nemt at vælte ansvaret over på andre og beskyldte hinanden for at gøre de forkerte ting, fører den lette vej ikke til løsninger. Det er vejen til en sand europæisk politik, der fører til en løsning, selv om den kan være vanskeligere at gå.

Der er seks hovedpunkter i min betænkning. For det første skal vi én gang for alle sætte en stopper for de menneskelige tragedier, vi står overfor på grund af ulovlig indvandring. For det andet bør byrdefordelingsmekanismen, som er fastlagt i den europæiske pagt om indvandring, gennemføres snarest muligt og omdannes til et bindende juridisk instrument. For det tredje skal der lægges større vægt på hjemsendelse af indvandrere, der ikke har ret til ophold på europæisk område. For det fjerde skal enhver aftale, der indgås mellem EU og et tredjeland, også omhandle indvandringsspørgsmålet. For det femte skal Frontex-agenturet styrkes ikke kun finansielt, men endnu vigtigere ressourcemæssigt. Og endelig skal vi lægge en skrapere kurs i kampen mod organiseret kriminalitet.

Til slut vil jeg sige, at det lykkedes os at opnå kompromiser på adskillige punkter i denne betænkning. Der er dog desværre stadig et uafklaret punkt, som blev indført af et flertal i Den Socialistiske Gruppe, vedrørende indvandreres stemmeret. Det var noget, jeg ikke kunne acceptere. Derfor har jeg fremlagt en mindretalsudtalelse til betænkningen, som anbefaler, at man erstatter henvisningen til stemmeretten med et kompromis, der omfatter en omformulering.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. – (MT) Hr. formand! På vegne af Kommissionen vil jeg gerne lykønske hr. Busuttil med den vigtige betænkning, han har udfærdiget. Denne betænkning behandler et centralt emne, som hænger sammen med EU's fortsatte udvikling, nemlig en fælles indvandringspolitik. Som der gives udtryk for i betænkningen, markerede Det Europæiske Råds vedtagelse sidste år af den europæiske pagt om indvandring starten på en fælles politik på asyl- og indvandringsområdet.

Vi skal nu sikre, at de tilsagn, der blev givet i denne pagt, bliver gennemført. Kommissionen vil i næste måned foreslå de nødvendige midler til overvågning af pagtens gennemførelse. Dette vil ske via en årlig rapport fra Kommissionen. Disse rapporter vil danne grundlag for de årlige drøftelser i Det Europæiske Råd om indvandrings- og asylpolitikken med start i 2010.

Definitionen af de generelle målsætninger for den fælles politik, således som de er fastlagt i denne pagt, vil ligeledes indgå i det flerårige program, dvs. Stockholmprogrammet, som skal vedtages senere på året under det svenske formandskab. Busuttil-betænkningen bidrager med oplysninger, som kan være til stor nytte for Kommissionen og være til hjælp i dens arbejde med at udforme den planlagte meddelelse, som gerne skulle vedtages næste sommer. Jeg vil gerne understrege, at der er bred enighed omkring disse ideer.

Busuttil-betænkningen opfordrer flere steder Kommissionen til at iværksætte tiltag på området. Hertil vil jeg gerne sige, at Kommissionen allerede har engageret sig aktivt. Eksempler på dette kan ses i udviklingen af faciliteter til midlertidig og cirkulær migration, forbedringer inden for området for dataindsamling og analyser, formidling af oplysninger både omkring de realistiske muligheder for indvandrere og om risiciene ved ulovlig indvandring samt inden for området omkring samarbejde med tredjelande.

Jeg vil gerne nævne et særligt område, hvor hr. Busuttil har givet udtryk for bekymring, nemlig med hensyn til solidariteten mellem medlemsstaterne i indvandringsspørgsmål. Som ordføreren understregede i sin tale, har de begivenheder, der for nylig fandt sted i Middelhavet, endnu en gang fremhævet de problemer og det alvorlige pres, visse medlemsstater står overfor. Jeg vil gerne forsikre hr. Busuttil om, at Kommissionen er

fast besluttet på at finde løsninger, der kan hjælpe disse medlemsstater, som oplever et særlig stort indvandringspres.

Her vil jeg gerne nævne tre eksempler på foranstaltninger, der allerede er truffet eller vil blive truffet i den henseende. Dublinforordningen skal ændres således, at den gør det muligt at indstille overførsler til de medlemsstater, der er under særligt pres. Der oprettes en europæisk asylstøttemyndighed, som skal yde praktisk bistand til netop disse medlemsstater, og der vil blive stillet midler til rådighed for medlemsstaterne, som skal målrettes mod en intern og frivillig viderefordeling af indvandrere.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Corina Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) Kommissionen vurderer, at EU i 2050 vil få brug for 60 mio. arbejdere fra tredjelande, i takt med at faldet i den erhvervsaktive andel af befolkningen accelererer. Derfor er Lissabonstrategiens ambitiøse mål på lang sigt afhængige af, at der tilføres arbejdskraft fra lande uden for EU.

Imidlertid ser vi for tiden, under den økonomiske krise, en kraftig stigning i arbejdsløshedstallene, hvor mange grænsearbejdstagere fra de nye medlemsstater er blandt dem, der har mistet deres arbejde. Derfor er det af afgørende betydning, at indvandrings- og beskæftigelsespolitikken kædes sammen med henblik på at nå frem til en rimelig og praktisk gennemførlig løsning, samtidig med at princippet om fællesskabspræference overholdes. Jeg mener, at det er forkert at give indvandrere ret til at bevæge sig rundt inden for EU, når rumænere og bulgarere ikke har fuld fri bevægelighed på det europæiske arbejdsmarked.

Det er umoralsk og farligt for os at fremme hjerneflugt fra ulandene uden at tage højde for risikoen for en boomerangeffekt og uden at tænke på den forskelsbehandling, der finder sted, når størstedelen af indvandrerne tilbydes arbejde, som ligger under deres kvalifikationsniveau, især kvinder, og dermed gør dem alle til ofre for negative stereotype opfattelser og fremgangsmåder i oprindelseslandene og i EU's medlemsstater.

Jamila Madeira (PSE), skriftlig. – (PT) Ifølge Eurostats beregninger bliver befolkningens aldring en realitet på mellemlang sigt. Indvandring kunne fungere som en vigtig stimulans, som kan sikre gode økonomiske resultater i EU. Det er på denne baggrund, vi skal se betydningen af indvandring til EU.

Ulovlig beskæftigelse skal bekæmpes, da det grundlæggende udgør en krænkelse af de vandrende arbejdstageres rettigheder. Vi skal fremme en europæisk politik, der opmuntrer ulovligt bosiddende vandrende arbejdstagere til at lade sig registrere hos myndighederne, samtidig med at man sikrer, at dette ikke fører til summariske hjemsendelsesprocedurer, som krænker deres rettigheder. Disse arbejdstagere er allerede i en mindreværdig situation, når de ankommer til Europa, og det er klart, at en korrekt forvaltning af indvandrerstrømmene kan være til gavn for såvel EU som tredjelande.

Vi må medvirke til at afhjælpe det hjernespid, der for øjeblikket ses igen og igen hos indvandrerne, især kvinderne, der ofte påtager sig arbejde, som de er overkvalificerede til.

Jeg mener, at Kommissionen bør være meget opmærksom på spørgsmålet om anerkendelse af kompetencer og incitament til livslang uddannelse og samtidig sikre, at indvandrere får mulighed for at lære værtslandets sprog for at sikre deres sociale, faglige og kulturelle integration i EU.

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) Indvandring til Europa er et fænomen, der har fundet sted meget længe, og som fremmes af faktorer som de betydelige materielle forskelle i levestandard mellem Europa og andre dele af verden.

Europa har helt afgjort behov for en samlet tilgang til indvandring i EU. Manglende handling fra én medlemsstats side kan få direkte følger for andre stater. Dårlig forvaltning af migration kan få alvorlige konsekvenser for oprindelseslandene og for indvandrerne selv.

Vi bør være opmærksomme på, at lovlig indvandring er et gavnligt fænomen, som giver muligheder for mange forskellige grupper. Indvandrere har spillet en meget væsentlig rolle i EU's udvikling i de seneste årtier, og EU har stadig brug for deres arbejdskraft. I den forbindelse er det nødvendigt med en fælles politisk vision, som er baseret på tidligere resultater, og som også er rettet mod fremtiden. For at nå dette mål kræves et mere effektivt samarbejde. Der er mange mennesker, som sætter liv og helbred på spil for at krydse især EU's nye sydlige og østlige grænser. Tusindvis dør på havet i søgen efter et bedre liv.

Indvandring er en af de alvorligste udfordringer, som Europa står overfor lige nu, og hvordan vi griber den an, afhænger af os. Vi kan vende situationen til en mulighed, eller vi kan håndtere den forkert og derved skade en masse mennesker.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Eftersom Europa er hoveddestinationen for indvandrere, må en harmonisering af de retlige rammer på indvandringsområdet være et af EU's prioriterede områder.

Hvis vi europæere ikke træffer foranstaltninger nu til en fælles indvandringspolitik, vil vi lide under konsekvenserne af ikke at have gjort det i tide.

Jeg kan forudse et scenarie med tusindvis af ulovlige indvandrere, der mister livet på havet. Jeg mener, det er vores pligt at forhindre tab af menneskeliv. Derfor må vi engagere os fuldt ud i et aktivt samarbejde med de lande, som de ulovlige indvandrere kommer fra.

Jeg tror, at en fælles europæisk indvandringspolitik vil vise sig at være en politik, som støtter solidaritet med de medlemsstater, der er beliggende ved EU's grænser, og som lider under en massiv tilstrømning af indvandrere.

Jeg støtter det synspunkt, at kampen mod ulovlig indvandring kun kan føres ved at fremme kontrolleret lovlig indvandring. Alle medlemsstater må hver især give faste tilsagn om at skabe gunstige betingelser for lovlig indvandring.

Jeg glæder mig over denne betænkning, som er blevet temmelig ambitiøs, og jeg håber, den vil gå igennem afstemningen med glans.

25. Kontrollen med den budgetmæssige gennemførelse af førtiltrædelsesbistandsinstrumentet (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0181/2009) af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou for Budgetkontroludvalget om kontrollen med den budgetmæssige gennemførelse af førtiltrædelsesbistandsinstrumentet (IPA) i 2007 (2008/2206(INI))

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, ordfører. – (EL) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Lad mig starte med at gentage, at instrumentet til førtiltrædelsesbistand er Unionens nye finansielle instrument til ydelse af førtiltrædelsesbistand for perioden 2007-2013, som erstatter de tidligere programmer for kandidatlande og potentielle kandidatlande, såsom Phare, CARDS, ISPA og andre programmer.

Det nye instrument består af fem komponenter, som dækker prioriteringer, der er defineret efter modtagerlandets behov, dvs. omstillingsstøtte og institutionsopbygning, grænseoverskridende samarbejde, regionaludvikling, udvikling af menneskelige ressourcer samt udvikling af landdistrikter.

Denne betænkning fra Parlamentet er den første undersøgelse af anvendelsen af dette nye instrument og har to målsætninger:

- for det første at bringe det finansierede projekt i nærmere overensstemmelse med førtiltrædelsesprioriteterne, navnlig vedrørende miljø, ligestilling mellem mænd og kvinder, nuklear sikkerhed og øget beskæftigelse;
- for det andet at undgå at gentage fortidens fejl, f.eks. dem, der blev konstateret for sent ved gennemførelsen af Phare-, SAPARD- og ISPA-programmerne i Bulgarien og Rumænien.

Vi tror, at dette bedre kan opnås, hvis Parlamentet nøje overvåger anvendelsen af det nye instrument fra begyndelsen, hvilket er grunden til, at vi bad om denne initiativbetænkning.

I dette beslutningsforslag udtrykker Parlamentet tilfredshed med den høje gennemførelsesgrad for IPA-forpligtelserne i 2007 og beklagelse over de betydelige forsinkelser både af godkendelsen af de relevante bestemmelser og af gennemførelsen af programmerne, som indledtes i 2008. Vi ønsker ligeledes at påpege, at formålet med parlamentarisk kontrol med førtiltrædelsesbistand ikke kun er at undersøge, om de midler, der er til rådighed, er blevet anvendt lovligt, men også at vurdere, hvorvidt de rent faktisk er bevilget til førtiltrædelsesprioriteringer, og hvorvidt de har ført til de ønskede resultater.

Vi opfordrer i betænkningen til en bedre balance mellem projekter, der er bestemt til opfyldelsen af politiske kriterier, og projekter, der er bestemt til gennemførelsen af gældende EU-lovgivning, og vi opfordrer til styrkelse af horisontale og regionale programmer. Vi opfordrer ligeledes til, at der lægges særlig vægt på

bekæmpelse af korruption, organiseret kriminalitet samt arbejdsløshed, navnlig ungdomsarbejdsløshed. Vi anmoder om flere midler til at styrke kvinders rettigheder og lige muligheder i almindelighed. Vi opfordrer desuden til en styrkelse af det grænseoverskridende samarbejde med henblik på at fremme forsoning og godt naboskab mellem modtagerlandene samt mellem dem og EU's medlemsstater.

Endelig betragter vi instrumentet til førtiltrædelsesbistand som en rationel og fleksibel mekanisme til optimering af den finansielle bistand til kandidatlande og potentielle kandidatlande. For at få det største udbytte skal det imidlertid fortsat være i overensstemmelse med tiltrædelsesprioriteterne og de særlige sociale og politiske forhold i hvert enkelt land. Derfor håber Parlamentet at komme til at spille en afgørende rolle i anvendelsen og tilpasningen af dette instrument.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! På Kommissionens vegne vil jeg gerne takke Parlamentet, fordi vi har fået mulighed for at kommentere denne betænkning om kontrollen med den budgetmæssige gennemførelse af førtiltrædelsesbistandsinstrumentet (IPA) i 2007, samt rette en tak til ordføreren, fru Kratsa-Tsagaropoulou, for at have taget initiativ til og udarbejdet denne særdeles vigtige betænkning.

Vi er generelt enige i betænkningens konklusioner, som er i fuld overensstemmelse med Kommissionens synspunkter om, hvordan man bedst udnytter den finansielle bistand til Vestbalkan og Tyrkiet.

Kommissionen erkender, at IPA 2007-programmerne blev sat sent i gang på grund af den sene vedtagelse af den retlige ramme for IPA. Jeg kan imidlertid forsikre Dem om, at Kommissionen gjorde alt, hvad den kunne, for at begrænse forsinkelsen af den faktiske gennemførelse, og at der gennem hele 2008 blev sat skub i forberedelsen af forvaltningsstrukturerne og den detaljerede projektudformning.

På dette grundlag kan Kommissionen forsikre Dem om, at IPA vil give synlige resultater i modtagerlandene.

Jeg vil gerne uddybe nogle af emnerne i betænkningen. Med hensyn til balancen mellem politiske kriterier og gennemførelse af gældende EU-lovgivning har Kommissionen allerede øget tildelingen af midler til projekter inden for området for politiske kriterier i IPA-projekterne for 2008 i alle lande og agter gradvist at fortsætte dermed.

Imidlertid står vi midt i en finanskriser, og derfor bliver vi nødt til i 2009- og 2010-programmerne at finde en passende balance mellem fortsat støtte til politiske reformer og finansiell bistand for at hjælpe landene med at afbøde følgerne af den økonomiske nedgang.

I den forbindelse identificerer betænkningen da også udfordringerne i forbindelse med finanskrisen og peger på behovet for en reaktion fra EF. Til dette formål har Kommissionen udarbejdet en krisepakke på omkring 250 mio. EUR i slutningen af 2008, som kan geares op til 600 mio. EUR i form af lån fra internationale finansieringsinstitutter.

Foranstaltningerne vil fokusere på støtte til små og mellemstore virksomheder inden for den private sektor og investeringer i energieffektivitet og infrastruktur under nationale IPA-programmer i tæt samarbejde med internationale finansieringsinstitutter.

Kommissionen er ligeledes helt enig i behovet for at oprette et decentraliseret forvaltningssystem som et skridt hen imod at fremme ejerskab og ansvarsfølelse hos kandidatlande og potentielle kandidatlande. De får støtte og vejledning, således at de kan opbygge de påkrævede offentlige forvaltningsstrukturer og finansielle kontrolsystemer.

Ifølge principperne for IPA er miljøbeskyttelse, forsvarlig forvaltning, udvikling af civilsamfundet, ligestilling mellem mænd og kvinder samt ikkediskrimination alle overordnede emner og en integreret del af projektudformningen.

Civilsamfundsorganisationerne er nu inddraget mere aktivt i udformningen og iværksættelsen af projekterne. I 2008 igangsatte Kommissionen en civilsamfundsfacilitet som et værktøj til udvikling af civilsamfundet og fremme af regionalt samarbejde, hvortil et vejledende budget på 130 mio. EUR er øremærket for perioden 2008-2010.

Kommissionen deler ligeledes ordførerens synspunkt vedrørende betydningen af uddannelse, regionalt og grænseoverskridende samarbejde og ligestilling mellem kønnene for bare at nævne nogle få emner.

Kommissionen har fuldt ud taget Parlamentets anbefalinger til sig, og vi ser frem til at gennemgå resultaterne sammen med Parlamentet på vores faste møde, hvor vi vil få lejlighed til at drøfte strategierne for finansiell bistand og deres gennemførelse.

Dette vil medvirke til en yderligere styrkelse af den fortsatte dialog mellem vores respektive institutioner.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

26. Effektiv fuldbyrdelse af domme i EU: adgangen til oplysninger om skyldneres aktiver (kortfattet forelæggelse)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0252/2009) af Neena Gill for Retsudvalget om effektiv fuldbyrdelse af domme i EU: adgangen til oplysninger om skyldneres aktiver (2008/2233)(INI)).

Neena Gill, ordfører. – (EN) Hr. formand! Bag Kommissionens debatoplæg om skyldneres aktiver ligger bekymringen for, at betalingsforsinkelser og manglende betaling skader virksomhedernes og forbrugernes interesser. Dette er navnlig tilfældet, når kreditor og fuldbyrdesmyndigheder ikke har oplysninger om skyldnerens opholdssted eller aktiver. Problemet kan løses, hvis skyldneren har aktiver inden for EU, og hvis det er muligt at finde frem til dem og anlægge søgsmål.

Kommissionen har i sin rapport foreslået, at der udarbejdes en håndbog om national lovgivning og praksis, og har fremført muligheden for, at der kan gives øget adgang til folkeregistre. Den har desuden rejst spørgsmålet om, hvorvidt fuldbyrdesmyndighederne i videre omfang bør have adgang til de sociale sikringsordningers og skattevæsenets registre. Det er blevet foreslået, at samarbejdet mellem de offentlige fuldbyrdesmyndigheder kunne forbedres, og endelig fremføres ideen om indførelse af en EU-erklæring om aktiver, som vil forpligte skyldnere til at oplyse om alle aktiver i det europæiske rets område, og som eventuelt kan understøttes af sanktioner.

I min betænkning, således som den er vedtaget i udvalget, foreslås det, at kreditorerne kunne have fordel af, at der blev indført en enkel, mere fleksibel procedure, der kunne anvendes i hele EU til at opnå en kendelse, hvorefter der skal meddeles oplysninger om de aktiver, hvori der kan søges fyldestgørelse på grundlag af en dom. Sådanne foranstaltninger kan også have form af en foreløbig kendelse om betaling, som sikrer kreditor en umiddelbar betaling, mens udfaldet af den underliggende tvist afventes. Betænkningen opfordrer desuden til, at der foretages en undersøgelse af, hvordan de nuværende nationale systemer fungerer, med en sammenligning mellem "common-law"-lande, som f.eks. Storbritannien, og andre europæiske jurisdiktioner, og af hvilke forbedringer af de gældende ordninger der kunne overvejes. Den peger ligeledes på behovet for at inddrage områder, hvor et yderligere samarbejde mellem medlemsstaterne kunne have en positiv effekt, og overveje, hvordan forslagene vil kunne fungere sammen med eksisterende lovgivning om databeskyttelse og menneskerettigheder.

Vi har bestræbt os på at forme betænkningen ud fra disse retningslinjer, og de kompromiser, vi er nået til i udvalget, har allerede afhjulpet nogle af uoverensstemmelserne mellem medlemsstaternes retssystemer. Mange af de supplerende forslag, vi er kommet med, er udformet med henblik på at gøre forslaget mere gennemsigtigt og lettere at anvende for kreditorer.

Det er derfor yderst vigtigt at sikre, at forslaget om at udarbejde en håndbog om national lovgivning og praksis bliver ajourført, og at oplysningerne præsenteres i et let anvendeligt format, samt at den er skrevet i et let tilgængeligt sprog. Det vil også være af afgørende betydning for initiativet, at der arbejdes side om side med de nationale domstole, i stedet for blot at erstatte deres arbejde. Dette vil kræve, at lovgivningen begrænses til udelukkende at gælde for grænseoverskridende sager. Hvis der huskes på denne undtagelse, vil fuldbyrdelsen af denne lovgivning komme til at fungere effektivt og proaktivt.

Overordnet set vil betænkningen i høj grad kunne hjælpe små virksomheder og selvstændige med at overvinde en betydelig hindring for deres succes, fordi de mangler de store virksomheders ressourcer til at opspore skyldnere og føre retssag mod disse. Små virksomheder er uforholdsmæssigt hårdt ramt af dårlige betalere. Hvis firmaerne af den årsag vælger ikke at handle med udlandet, vil dette udgøre en konkret trussel mod det fælles markeds funktionsdygtighed. Det vil være af afgørende betydning at beskytte de små virksomheders

aktiviteter i disse vanskelige tider, eftersom små og mellemstore virksomheder udgør en stor del af vores økonomi.

Jeg vil gerne takke Retsudvalgets sekretariat for den fremragende støtte, de har givet mig i forbindelse med denne betænkning. Også tak til kolleger fra andre grupper, som er kommet med meget konstruktive forslag.

Jeg tror, det vigtigste er, at denne lovgivning bliver iværksat så hurtigt som muligt. Jeg opfordrer Kommissionen til meget hurtigt at gennemføre Parlamentets anbefalinger. En stor del af det gode arbejde, som medlemsstaterne har gjort for at afhjælpe afmatningen på markedet, skal rettes mod store virksomheder.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg er meget glad for at få lejlighed til at drøfte Parlamentets betragtninger omkring problemet med inddrivelse af gæld i udlandet. Desuden vil jeg gerne takke fru Gill for betænkningen.

Hvad er der på spil her? Parlamentet og Kommissionen er enige om, at problemerne med grænseoverskridende inddrivelse af gæld kan udgøre en alvorlig hindring for den frie bevægelighed for betalingspåbud inden for EU og hindre adgang til domstolsprøvelse. Dertil kommer, at det har stor betydning for små virksomheders overlevelse i den aktuelle økonomiske situation.

På denne baggrund og i overensstemmelse med subsidiaritets- og solidaritetsprincipperne hvad bør Fællesskabets målsætninger da være? EU har et imponerende sæt retlige foranstaltninger til at sikre adgangen til domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager og til at fremme den frie bevægelighed for civilretlige og handelsretlige afgørelser i Unionen.

Der er imidlertid ingen tvivl om, – som det anføres i Haagprogrammet for gensidig anerkendelse, der er vedtaget af Det Europæiske Råd – at det faktisk ville være nemmere at fuldbyrde retsafgørelser i EU, hvis det var muligt at skaffe et helt præcist overblik over en skyldners finansielle situation.

Kommissionen offentliggjorde i marts 2008 en grønbog om adgangen til oplysninger om skyldners aktiver, og alle svarene – herunder en sammenfatning – kan nu ses på det offentligt tilgængelige websted.

De fleste af de adspurgte var enige i, at der er behov for foranstaltninger på fællesskabsplan til fremme af adgangen til oplysninger om skyldners aktiver, selv om der er forskellige opfattelser med hensyn til, hvordan dette kan gøres i praksis.

Jeg er glad for, at Parlamentet har fremlagt en så detaljeret reaktion på grønbogen. Betænkningen er noget skeptisk over for idéerne i grønbogen og mener, at det største problem handler om genstridige skyldnere, som er skrupelløse.

Betænkningen udtrykker desuden bekymring over problemerne omkring databeskyttelse og privatlivets fred i forbindelse med adgang til oplysninger om folks økonomiske situation. Kommissionen lægger også vægt på at beskytte borgernes privatliv og personoplysninger.

Betænkningen opfordrer i stedet til oprettelse af nationale oversigter over udenlandske advokater, der arbejder i andre medlemsstater, som en hjælp til kreditorer, og foreslår et foreløbigt fællesskabsretsmiddel.

Jeg vil gerne meddele Parlamentet, at Kommissionen vil prioritere en forbedring af den praktiske fuldbyrdelse af domme højt inden for området for retfærdighed, frihed og sikkerhed i det kommende Stockholmprogram for perioden 2010-2014, som Kommissionen vil fremlægge i 2009.

Kommissionen har dog endnu ikke planlagt nogen konkret lovgivningsforanstaltning som opfølgning på grønbogen.

Til sidst vil jeg sige, at Kommissionen i lyset af de første høringsresultater mener, at dette forslag – det vil sige, at der udarbejdes en håndbog om national lovgivning, at der gives øget adgang til handelsregistre og offentlige registre, at samarbejdet mellem fuldbyrdesmyndighederne forbedres, og at der for skyldnere indføres en tvungen erklæring om aktiver – vil være et skridt på vejen hen imod vores mål.

Kommissionen vil selvfølgelig i den forbindelse nøje overveje Parlamentets beslutning vedrørende de forskellige spørgsmål, der indgår i denne betænkning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

27. Årsberetning om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i året 2008 (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0232/2009) af Mairead McGuinness for Udvalget for Andragender om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i året 2008 (2008/2301(INI)).

Mairead McGuinness, ordfører. – (EN) Hr. formand! Denne betænkning indeholder i sagens natur en hel del statistikker. Man kan se på dem, læse dem og analysere dem, men det er tydeligvis et billede af udvalgets arbejde gennem de sidste 12 måneder.

Dette udvalg, som jeg sidder i, er et ejendommeligt parlamentsudvalg. Det har meget direkte forbindelser til borgerne, og det tager sig af spørgsmål, der rejses af enkeltpersoner eller grupper. Folk kommer ganske vist til dette udvalg med problemer, som vi ofte ikke er i stand til at løse, men i det mindste har de et sted at gå hen, og vi forsøger at sende de sager videre, som ikke opfylder betingelserne for behandling.

Vi behandler mange, mange problemer fra alle medlemsstater, men som statistikkerne viser, er der nogle lande, der i højere grad benytter udvalgets tjenester end andre, måske fordi der er medlemmer af udvalget, som kommer fra disse lande og derfor tiltrækker problemer fra deres valgkredse. Jeg fascineres altid af, at folk, især i irske sammenhænge, nogle gange klager over, at Europa har for meget magt, og når de så har et problem og beder Europa om hjælp, så klager de over, at Europa ikke har nok magt. Det synes jeg, er ret bemærkelsesværdigt.

Efter min opfattelse arbejder Udvalget for Andragender på grundlag af "soft power", og jeg tror, at de sidste 12 måneder har drejet sig om at forsøge at påvirke medlemsstater, der ikke gennemfører lovgivningen på den måde, de burde, for at ændre på forholdene. Men vi kan kun arbejde i kraft af de mennesker, der kommer til os med deres problemer, og tage os af dem og deres særlige behov.

Jeg vil gerne fortælle om nogle af de spørgsmål, vi har behandlet, ikke i detaljer, men bare for at give en smagsprøve. Miljøet er helt tydeligt det område, hvor vi får flest klager fra borgere i EU. Nogle af de største sager handler om vandkvalitet. Sagen om Østersøen var en meget omstridt sag, som udvalget behandlede i harmonisk samarbejde med andre af Parlamentets udvalg. Ejendomsretten er et meget vigtigt anliggende for borgerne, og jeg frygter, at det fremover vil få endnu større betydning, hvis jeg skal dømme ud fra de klager, der bliver indleveret til kontoret i min egen valgkreds, fra borgere, der har købt ejendom i andre medlemsstater i EU. Vores beføjelser i den henseende er begrænsede, men det betyder ikke, at vi ikke kan tale om disse problemer og prøve at forbedre forholdene.

Med hensyn til erhvervsvejvisere – hvor firmaer, enkeltpersoner og skoler er blevet narret til at betale penge til firmaer, der udgiver vejvisere og derefter kræver betaling, hvor folk i første omgang troede, at det var gratis, eller endnu værre, har krævet betaling af folk, der slet ikke ønskede at benytte disse tjenester – bliver vi stadig oversvømmet af henvendelser fra folk, der er kommet i klemme og føler sig magtesløse over for det pres, de bliver udsat for fra disse skrupelløse erhvervsvejviserfirmaer. Vi har opfordret Kommissionen til at gribe ind over for dette.

Vi understreger desuden i denne betænkning, at vi er bekymret over manglende fremskridt i sagen omkring Equitable Life, som Udvalget om Andragender arbejdede en hel del på i 2007, og hvor jeg var formand for undersøgelsesudvalget. Vi anmoder kraftigt de britiske myndigheder om at tage imod alle vores anbefalinger og sige undskyld, men sandelig også yde kompensation til alle dem, der blev så hårdt ramt.

Lad mig bruge min sidste taletid til at tale om selve udvalget og de procedurer, vi arbejder under. Vi ville foretrække, at vi kun fik sager, der opfylder betingelserne for behandling, og vi skal arbejde hårdt med oplysning til borgerne, således at de ved, hvad vi kan klare, og hvad vi ikke kan klare. Jeg ønsker en forbedring af tidsfristen for behandling af klager hen ad vejen. Efter at have arbejdet i dette udvalg i denne valgperiode, mener jeg, at det, fordi det har direkte kontakt med borgerne, spiller en stor rolle i bestræbelserne på at reducere det, som jeg drøftede på en skole i Irland i går, nemlig det såkaldte demokratiske underskud. I det mindste kommer folk her til Parlamentet og bliver hørt og lyttet til. Jeg tror dette er utrolig vigtigt.

Nu, hvor vi tager fat på et nyt år, vil jeg gerne takke udvalgets sekretariat, personalet i gruppen og mit eget personale for den hjælp, de har ydet med udarbejdelsen af denne betænkning.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Lad mig først udtrykke min anerkendelse af det arbejde, som fru McGuinness har udført i forbindelse med denne betænkning, og som jeg ved, foregik under

vanskelige omstændigheder. Det er lykkedes for hende at give et billede af de meget forskellige arbejdsopgaver i Udvalget for Andragender, og jeg vil gerne endnu en gang give udtryk for Kommissionens samarbejdsvilje i alle henseender omkring udvalgets arbejde, hvilket hun uden tvivl også forventer.

Jeg vil nøjes med at kommentere to af de punkter, der indgik i den kortfattede forelæggelse. For det første understreger De betydningen af den direkte kontakt mellem Parlamentet og de meget dagligdags problemer hos de borgere, der kontakter udvalget. Jeg er enig, og jeg burde vide det. De har behandlet næsten 100 andragender fra Malta siden 2004, hvilket er et ret højt tal i forhold til befolkningens størrelse.

Nogle af disse andragender er de samme som i mange andre medlemsstater, men mange har været ret specielle for Malta. Dette er et udtryk for den gavnlige direkte kontakt med borgerne, som udvalget giver mulighed for. Derudover er det også sandt, at et godt samarbejde med de nationale myndigheder og organisering af undersøgelsesrejser helt klart er nyttige elementer i Deres arbejde.

Ud over at jeg er enig i betydningen af det direkte arbejde med borgerne, vil jeg som det andet gerne tage det generelle spørgsmål om grundlæggende rettigheder op. De dukker op mange steder i Deres betænkning, hvad enten det drejer sig om nationalitet eller lignende rettigheder, individuelle rettigheder, familierettigheder og ejendomsret, og som De ved, sker det tit, at folk, der indgiver andragender til Parlamentet vedrørende deres grundlæggende rettigheder, ender med at blive skuffet. Det skyldes, at det snarere er reglen end undtagelsen, at sådanne rettigheder ligger uden for fællesskabsrettens anvendelsesområde, som De netop helt korrekt har påpeget.

For at bruge Deres egne ord så skal der en stor indsats til for at skille avnerne fra hveden, for at skille de sager, vi ikke kan gøre noget ved, fra de sager, vi kan behandle. Det er mit ønske, mit meget inderlige ønske, at Deres betænkning vil hjælpe folk til at se dette klart med realistiske øjne.

Med disse to kommentarer, som, jeg er sikker på, vil blive opfattet i den ånd, hvori de er udtalt, vil jeg blot sige, at jeg ønsker ordføreren alt held og lykke, og endnu en gang takke for denne betænkning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

28. Integrering af ligestilling mellem kvinder og mænd i udvalgs- og delegationsarbejdet (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0198/2009) af Anna Záborská for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om integrering af ligestilling mellem kvinder og mænd i udvalgs- og delegationsarbejdet (2008/2245(INI)).

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Anna Záborská, ordfører. – (SK) I de senere år har kvinders værdighed og kald fået en ny dimension. Dette er især synligt inden for rammerne af Fællesskabets horisontale politikker, således som de er defineret i Lissabonstrategien, i de demografiske udfordringer og i bestræbelserne på at opnå balance mellem arbejdsliv og fritid samt i tiltag til bekæmpelse af vold mod kvinder og menneskehandel.

Betænkningen om integrering af ligestilling mellem kvinder og mænd i udvalgs- og delegationsarbejdet er en af de betænkninger, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling udarbejder med jævne mellemrum, og som jeg har haft den ære at forelægge for Parlamentet ved to lejligheder under denne valgperiode. Selv om nogle hilser det voksende antal kvinder i Europa-Parlamentet velkommen, beklager Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, at kvinder stadig er underrepræsenteret blandt lederne af Parlamentets administrative organer. På generaldirektoratsniveau er kvinder stadig underrepræsenteret. Vi støtter etablering af netværk for de tjenestemænd, der er beskæftiget i sekretariater, udvalg og delegationer, og som er særligt uddannet i integrering af ligestillingsaspektet, med henblik på en regelmæssig udveksling af allerede gennemprøvede metoder.

I betænkningen opfordres generalsekretariatet til at fortsætte gennemførelsen af en samlet strategi for forening af arbejdsliv og fritid og at lette de kvindelige tjenestemænds karrieremæssige udvikling. Betænkningen understreger, at integrering af ligestillingsaspektet er udtryk for en positiv udvikling for både kvinder og mænd, og at kravet om ligestilling mellem mænd og kvinder bør være mærkbart gennem en praktisk tilgang, som ikke skaber modsætninger mellem kvinder og mænd.

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling understøtter nødvendigheden af, at udvalg og delegationer råder over passende redskaber til at sikre det størst mulige kendskab til integrering af ligestilling. Vi skal have kønsspecifikke indikatorer, oplysninger og statistikker, og fordelingen af budgetmidler skal ske ud fra et ligestillingssynspunkt.

Vi opfordrer de politiske grupper til at tage hensyn til mænds og kvinders lige deltagelse ved udnævnelse af personer i ledende stillinger. Betænkningen om integrering af ligestilling mellem kvinder og mænd er resultatet af et samarbejde mellem parlamentsudvalg og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling.

Som formand for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og som ordfører vil jeg gerne takke Dem for dette arbejde. Jeg vil især gerne takke de andre medlemmer af de forskellige udvalg, som er ansvarlige for dette arbejde. Arbejdet er blevet enstemmigt vedtaget i udvalget, og det værdsætter jeg meget. Udvalget har skabt en ny metodologisk model, som giver mulighed for at evaluere arbejdet i hvert enkelt parlamentsudvalg. Modellen er beskrevet mere indgående i betænkningens begrundelse. Evalueringen ville dog have større beviskraft, hvis alle udvalg og delegationer i Europa-Parlamentet havde medvirket.

I forbindelse med debatten blev der vedtaget en række ændringsforslag, som har været med til at øge betænkningens relevans. Jeg sætter stor pris på, at betænkningen er blevet til gennem en pluralistisk parlamentarisk debat og har formået at fremhæve emnets betydning. I forbindelse med valget til Europa-Parlamentet vil jeg gerne understrege, hvor vigtigt det er, at vælgere af begge køn bestræber sig på at sikre, at kvinderne bliver repræsenteret i Europa-Parlamentet med det størst mulige antal.

Formanden. – Jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at kvinderne er i flertal, her i aften i Parlamentet, i salen.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Gabriela Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) Det glæder os, at der er sket fremskridt med hensyn til en ligelig fordeling af mænd og kvinder inden for de administrative leder- og assistentstillinger på udvalgssekretariatsplan. Vi håber, at lignende foranstaltninger også vil blive taget i brug ved besættelsen af højtstående stillinger i de politiske grupper og især på politisk funktionsniveau i Parlamentet. Vi kan imidlertid ikke undgå at konstatere, at disse ændringer kun udgør en meget lille del af det, der kræves for at opnå en integrering af ligestilling mellem mænd og kvinder.

En gennemførelse af integrering af ligestilling mellem mænd og kvinder ville betyde, at hver eneste enkelte lovgivning skal ledsages af en forudgående analyse af de kønsspecifikke indvirkninger. Det ville ligeledes kræve fokus på kønsaspektet og et mindstemål af ekspertise i alle udvalg. Virkeligheden viser os, at ikke et eneste stykke lovgivning, der blev forelagt af et udvalg i løbet af valgperioden 2004-2009, blev afvist, fordi det ikke indeholdt denne konsekvensanalyse, selv om en sådan analyse er obligatorisk siden Amsterdamtraktaten. Vi må desværre erkende, at der kun er opnået mindre positive resultater, og at der stadig er langt, før målet om ligestilling mellem mænd og kvinder er nået.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Jeg vil gerne complimentere fru Záborská for betænkningen, som viser, at selv om nogle af Europa-Parlamentets udvalg har indført en strategi for fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, er der stadig tydelige mangler, når det kommer til en ensartet anvendelse af dette princip. Betænkningen kommer også med en række fremadskuende anbefalinger. Et af disse forslag er f.eks. initiativet til, at tjenestemænd, der er beskæftiget i Europa-Parlamentet, deltager i undervisning i lige muligheder for kvinder og mænd, eftersom det er nødvendigt med hensigtsmæssig viden, hvis dette princip skal omsættes til praksis.

Ligestilling mellem mænd og kvinder er et af de grundlæggende principper i fællesskabslovgivningen. Europa-Parlamentet kan imidlertid kun virke troværdigt i befolkningens øjne, hvis det insisterer på indførelse og fuld gennemførelse af foranstaltninger til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder også i dets egne institutioner, i særdeleshed dets udvalg og delegationer.

Med dette mål for øje må vi finde frem til en strategi, der fastsætter konkrete mål for, hvorledes man aktivt fremmer lige muligheder for kvinder og mænd, og for integrering af ligestilling mellem kvinder og mænd. Det må beklageligvis konstateres, at der praktisk talt ikke er sket nogen fremgang siden den betænkning, der blev udarbejdet af fru Záborská i 2007 om samme emne. Vi håber, at denne seneste holdningstilkendegivelse vil medføre flere resultater.

Zita Plešinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Kvinder udgør 52 % af den europæiske befolkning. De kvinder, der er aktive i politik, har til opgave at overbevise især kvindelige vælgere om, at det er vigtigt for fremtidens generationer og for at sikre velfungerende demokratiske systemer, at kvinder deltager i europæisk politik.

Jeg tror fuldt og fast på, at antallet af kvinder i politik ikke bør baseres på indførelsen af tvungne kvoter, som fastsætter et minimumsantal af kvindelige kandidater, men på kvindelige politikeres evne til at finde, indføre og fremme de spørgsmål, der kan hjælpe kvinder med at løse de egentlige problemer.

Som medlem af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling har jeg talt mange gange i Europa-Parlamentet om de forslag, jeg hører på møder med kvinder. Især medtagelse af børneopdragelse ved beregningen af pensioner samt oprettelse af flere vuggestuer og børnehaver er efter min opfattelse nøglen til at opnå en bedre balance mellem arbejdsliv og fritid. Jeg har en fast tro på, at en politiker, som arbejder ud fra sine egne personlige erfaringer som mor og på familieområdet, vil være den bedste til at forstå kvinders problemer.

Fru Záborská betænkning om integrering af ligestilling mellem kvinder og mænd i udvalgs- og delegationsarbejdet viser, at Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling udfører et særdeles aktivt arbejde i Europa-Parlamentet. Det har vedtaget mange betænkninger og udtalelser, som fortjener mere opmærksomhed fra Parlamentets øvrige udvalg. Endnu en grund til, at antallet af kvindelige parlamentsmedlemmer burde stige fra en tredjedel til halvdelen.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) I dag bliver et stadigt stigende antal kvinder involveret i politik og i beslutningsprocesser på højt plan i virksomhederne. I 2006 var 32,6 % af lederne i EU kvinder. Andelen af kvinder i Europa-Parlamentet steg fra 16,3 % i 1979, da det første valg til Parlamentet fandt sted, til 31 % i 2009.

Imidlertid lader det til, at der stadig er behov for at vedtage og indføre en strategi for integrering af ligestilling mellem kvinder og mænd, som afspejler specifikke mål i alle fællesskabspolitikker, som Parlamentets udvalg og delegationer er ansvarlige for.

Jeg går ind for, at Parlamentets udvalg og delegationer får mulighed for at råde over hensigtsmæssige redskaber til at opnå et godt kendskab til integrering af ligestilling, f.eks. kønsspecifikke indikatorer, oplysninger og statistikker, samt at fordelingen af budgetmidler sker ud fra et ligestillingssynspunkt.

Alle disse muligheder skal fremme den vedvarende udveksling af god praksis med det mål at sikre gennemførelsen af den samlede strategi for forening af familieliv og arbejdsliv og fremme de kvindelige tjenestemænds karrieremæssige udvikling.

Som socialdemokrat tror jeg, at dette er et fremragende initiativ til at overføre Europa-Parlamentets positive model for ligestilling mellem mænd og kvinder til de nationale parlamenter (11 % af medlemmerne i det rumænske parlament er kvinder).

29. Grønbog om TEN-T-politikens fremtid (kortfattet fremlæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet fremlæggelse af betænkning (A6-0224/2009) af Eva Lichtenberger for Transport- og Turismeudvalget om grøn bog om TEN-T-politikens fremtid (2008/2218(INI)).

Eva Lichtenberger, ordfører. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Mange tak fordi De er blevet her til dette emne, som faktisk er en hel del vigtigere, end man skulle tro ud fra antallet af tilstedeværende medlemmer her i salen at dømme. Det handler om evalueringen af transportpolitikken vedrørende de transeuropæiske net. Tillad mig først at rette en tak til mine kolleger, som har bidraget til denne betænkning, især Kommissionen og sekretariatet, der har ydet en fremragende støtte.

De transeuropæiske net har en lang historie bag sig. I 15 år er projekter blevet fremlagt, lister blevet drøftet og beslutninger blevet udskudt. Dette var og er en god grund til at se nærmere på hele historien, revidere den og se, i hvor høj grad målene er blevet nået eller kan nås. De transeuropæiske net har ikke altid været mulige at gennemføre. Dette skyldes – som det ofte er tilfældet i EU – til dels finansieringen og især manglende finansiering i medlemsstater, som stadig har den uheldige vane at anmode om en masse støtte fra EU. Når det kommer til betaling til EU's budget bliver der imidlertid lukket for kassen og ikke givet meget ud.

Men da intet kommer af intet, var der mange projekter, der aldrig forlod tegnebordet, og dette må vi se nærmere på endnu engang, især i lyset af de nye udfordringer, vi står overfor i forbindelse med hele den europæiske transportpolitik. På den ene side har vi udfordringerne fra klimaændringer, og vi er nødt til at reagere på disse udfordringer. Spørgsmålet om bæredygtighed i forbindelse med transport og spørgsmålet om klimaskader, der er forårsaget af bestemte transportmidler, må tages op igen og igen og afspejles i medlemsstaternes og EU's tiltag.

Det andet punkt, som vi selvfølgelig er nødt til at arbejde meget målrettet med, er den aktuelle finanskrisen, som under visse omstændigheder yderligere vil begrænse nogle medlemsstaters evne til at iværksætte tiltag i forbindelse med infrastrukturer og de dertil hørende nødvendige investeringer. Udvidelsen af EU har imidlertid givet os helt nye opgaver at udføre i Europa, som ikke eksisterede, da der blev truffet beslutninger om listen over transeuropæiske net. Derfor blev der efter lange forhandlinger i udvalget truffet beslutning om at udvikle en tilgang, der især tager fat på disse problemer.

For det første bør de forskellige transportformer forbindes betydelig bedre, end de hidtil har været. Der har ikke været taget hensyn til dette tidligere. Dette berører især havnene og det bagved liggende land, som er blevet forsømt i de senere år, og hvor denne betænkningens hovedfokus nu ligger. Dette kræver imidlertid også udvikling af et kernenetværk og de netværksforbindelser, som hele systemet er baseret på og forbundet med, som giver mulighed for en sund udvikling i transportsektoren og en fortsat forbedret styring af denne. Vi har ikke kun behov for et geografisk net, men også et konceptuelt net mellem de forskellige transportformer, bedre intermodale forbindelser og en forbedring af det tekniske arbejde på netværkene. Det vedrører software snarere end hardware. Dette er kernen i vores betænkning, og jeg håber, at vi kan blive enige om denne beslutning, som har bred tilslutning, og at vi ikke tager et skridt baglæns, som det er angivet i en alternativ beslutning.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Siden politikken for det transeuropæiske transportnet blev oprettet for 15 år siden, har den i høj grad været medvirkende til at sikre et velfungerende indre marked og styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhörighed. Der er nu behov for at tilpasse den til nye udfordringer.

Grønbogen om en fornyet gennemgang af TEN-T-politikken er rettet mod disse udfordringer og foreslår en række foranstaltninger til håndtering af dem både i netplanlægningsfasen og i projektgennemførelsesfasen.

Kommissionen bifalder, at Europa-Parlamentet følger denne proces fra begyndelsen, således som det afspejles i denne beslutning. Det understreger, at begge institutioner er besluttet på at udvikle en fremtidsorienteret TEN-T-politik.

Der er meget stor overensstemmelse mellem vores forslag og de målsætninger og opfordringer, der fremføres i fru Lichtenbergers betænkning, som er vedtaget af Transportudvalget. Der er således behov for en mere integreret og sammenhængende netværkstilgang, hvor intermodale forbindelser såsom jernbaneforbindelser til havne og lufthavne og intermodale terminaler, forbindelsen mellem langturstrafik og bytrafik såvel som interoperabilitet skal styrkes med henblik på at forbedre grundlaget for effektive, sikre tjenester af høj kvalitet for passager- og godstransport.

Kommissionen deler ligeledes det synspunkt, der fremføres i betænkningen, at det er afgørende – især inden for godstransportsektoren – at fremme transportkæder med samordnet modalitet, hvor transport ad vandveje og med jernbane spiller en vigtig rolle, og intelligente transportsystemer bidrager til at optimere infrastrukturudnyttelsen.

I udkastet til betænkningen har Transportudvalget valgt alternativ tre, en struktur med to lag bestående af et kernenetværk og et omfattende netværk. Ved at støtte dette alternativ bekræfter Parlamentet behovet for at kombinere traditionel transportinfrastrukturpolitik med passende hensyntagen til nye betingelser og omstændigheder, behovet for større fleksibilitet og villighed til at reagere på ændrede situationer samt større åbenhed over for udpegning af og støtte til infrastrukturforanstaltninger som følge af forskellige transporttjenesters krav og den økonomiske og miljømæssige udfordring med henblik på at fremme en koordineret forbedring af transportkorridorer gennem en række mindre anlægsarbejder og ITS-projekter.

Vi bemærker, at der efter afstemningen om udkastet til betænkningen fra Transportudvalget er blevet fremsat forslag til en alternativ beslutning, som støtter alternativ to, en netværksstruktur med et enkelt lag udelukkende med prioriterede projekter eller et prioriteret net og derfor uden et omfattende netværk. Som vi ser det, er dette i modstrid med andre punkter i udkastet til betænkningen.

Jeg vil også gerne benytte denne lejlighed til at minde om fordele og ulemper ved det omfattende netværk. Samtidig med at det er for stort til, at det bliver muligt at fastlægge klare prioriteringer og at målrette fællesskabsinstrumenterne til fremskyndelse af dets gennemførelse, bidrager det til at sikre TEN-T's adgangsfunktion og fremme samhørigheden. Det har også vist sig at have afgørende betydning som en referenceramme for forskellige transportpolitiske tiltag og lovgivningen på området, især hvad angår interoperabilitet inden for jernbanesektoren og trafikikkerhed. En eliminering af det omfattende netværk ville derfor få en række utilsigtede virkninger.

Med hensyn til virkeliggørelsen af nettet er vi fuldt ud enige i det synspunkt, der er fremført i betænkningen, nemlig at medlemsstaterne spiller en afgørende rolle i forbindelse med vedtagelse, planlægning og finansiering af transportinfrastrukturen. Der er behov for tilstrækkelige finansielle ressourcer fra TEN-T-budgettet og en koordinering af territoriale udviklingsmål, og TEN-T-politikken skal gennemtvinges, mens offentlig-private partnerskaber bør fremmes yderligere.

Kommissionen understreger ligeledes, at TEN-T-investeringer er en forudsætning for bæredygtig økonomisk udvikling og således af afgørende betydning i bestræbelserne på at overvinde den aktuelle krise.

Lad mig slutte med at sige, at vi er meget taknemlige for beslutningsforslaget om fremtiden for politikken for det transeuropæiske transportnet. Vi vil gerne takke Transportudvalget for den konstruktive forhandling om dette emne og især fru Lichtenberger for det omfattende arbejde, hun har udført. Det udgør et værdifuldt bidrag til de næste trin i processen i drøftelserne med de andre institutioner.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 22. april 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Nu hvor den nuværende valgperiode i Europa-Parlamentet er ved at løbe ud, har vi fået mulighed for at udtale os om de ændringer af tilgangen til Fællesskabets største infrastrukturprojekt, det transeuropæiske transportnet, som Kommissionen planlægger for den nærmeste fremtid.

På nuværende tidspunkt er dele af netværket under opførelse i medlemsstaterne. Den logiske fortsættelse af dette, som også vil være den sidste fase, bliver at integrere de individuelle komponenter i de forskellige lande i et sammenhængende hele for således at få skabt et transeuropæisk system.

EU's geografi ændrer sig. Det er derfor klart, at der er behov for at foretage ændringer på linjeføringskortene. I forbindelse med dette ændres investeringens finansielle behov. Den sidste fase af netværkets integrering bør lægge større vægt på finansiering af strækningerne på tværs af landegrænserne.

En forbedring af kvaliteten af de eksisterende transportforbindelser i Europa og opførelsen af nye forbindelser vil medvirke til at nedbringe antallet af færdselsuheld, som er et konstant højt prioriteret mål i kampen for bedre mobilitet for EU's borgere. Desuden er indførelsen af alle former for teknologisk innovation og den aktuelle udbredelse af intelligente transportsystemer helt i tråd med de europæiske infrastrukturprioriteter for det 21. århundrede.

30. Dagsorden for næste møde: se protokollen

31. Hævelse af mødet

Formanden. – For mig er der kun tilbage at sige tak til vores tilhørere, fordi de kom, opmærksomme, skønt få. Og hermed er der kun tilbage at lukke mødet, som helt sikkert bliver mit sidste aftenmøde som formand.

(Mødet hævet kl. 23.45)